

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Проблема

Борислав не сміється, а вимирає

▶ СТОР. 7

Зроби сам

Двір, приємний для життя

▶ СТОР. 13

Перспектива

За якістю м'яса стежитиме індикатор

▶ СТОР. 16

№ 86 (5336) ВІВТОРОК, 15 ТРАВНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Янукович поїде до Москви на неформальний саміт СНД

Сьогодні Президент України Віктор Янукович має намір відвідати Російську Федерацію для участі в неформальному саміті Співдружності Незалежних Держав. Про це повідомив глава адміністрації Президента України Сергій Льовочкін, **якого цитує пресс-служба Президента.**

Під час заходу передбачається, зокрема, обмін думками щодо ключових напрямів розвитку СНД, актуальних питань багатостороннього співробітництва та інших тем, що становлять взаємний інтерес для держав — учасниць Співдружності. Як зазначив С. Льовочкін, у Москві відбудеться спілкування глави держави зі своїми колегами, під час якого обговорюватимуть ключові напрями двосторонньої взаємодії в контексті активізації подальшої співпраці. Нагадаємо: 9 травня відбулася телефонна розмова В. Путіна та В. Януковича. Глави держав обмінялися привітаннями у зв'язку із загальним для російського і українського народів святом Великої Перемоги. Під час бесіди були порушені також питання підготовки запланованого на цей місяць неформального саміту СНД у Москві.

Більшість хоче скасувати депутатську недоторканність. Опоненти не відступають від своїх вимог

Погоджувальна рада

До розкладу засідань Верховної Ради за пропозиціями депутатських фракцій і парламентських комітетів включено 146 питань, серед них — 40 урядових ініціатив та два законопроекти, внесені Президентом як невідкладні.

▶ СТОР. 2

Спад виробництва не завадив залишитися нагорі

Запорізька область за підсумками першого кварталу утримала четверте місце з реалізації промислової продукції. На жаль, обсяги промислового виробництва в області впали на 5,2%, порівняно з таким періодом минулого року. Причиною стала фактична зупинка Запорізького алюмінієвого комбінату, а також зупинка 4-го цеху Запорізького феросплавного заводу (все — через надто завищений тариф на електроенергію, в результаті чого виробництво стає збитковим). З різних причин знизилось виробництво і на «Дніпроспецсталі» та Запорізькому автомобілебудівному заводі. Однак, судячи з усього, і в сусідів були свої причини для втрат, тому загалом область за рівнем реалізації промислової продукції посіла цілком почесне четверте місце. Додамо, що такої продукції за підсумками кварталу реалізовано на трохи більш як 9 млрд. грн., **інформує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

З балу — знову за парту

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

24 березня 2012 року. Місто Підгайці Тернопільської області. Пробне тестування з української мови.

У суботу випускники шкіл відгуляли випускний бал, а вже сьогодні стартує Зовнішнє незалежне оцінювання (ЗНО). Для тих, хто цієї осені мріє отримати студентський квиток, настає найвідповідальніший період. Під час вступної кампанії-2012, як і у попередні роки, зарахування до ВНЗ відбуватиметься на підставі результатів ЗНО. Перший тест — з хімії — сьогодні пишуть 46 728 майбутніх абітурієнтів. Директор Українського центру оцінювання якості освіти Ірина Зайцева запевнила, що всі пункти тестування повністю укомплектовані й готові до роботи.

▶ СТОР. 8

ПОДІЇ

Друге пришестя

У Києві відбулася урочиста презентація Кубка Анрі Делоне, який буде вручено переможцю чемпіонату Європи-2012. До речі, цей приз вже побував в Україні торік.

▶ СТОР. 24

Кати в погонах — за гратами

Прокуратура Сумської області затримала трьох співробітників Ковпаківського райвідділу міліції міста Суми, **інформує наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.** Їх підозрюють у завданні затриманому в січні нинішнього року Олексію Х. тілесних ушкоджень, що спричинили смерть. За словами прокурора області Руслана Білоконя, дії співробітників кваліфікують як перевищення службових повноважень.

У трьох публікаціях газети — «Смерть на допиті», «Смерть на допиті» (продовження) та «Знов загадкова смерть під час допиту» — **«Голос України» розповів читачам,** як після допиту Х. винесли з райвідділу уперед ногами. Садисти в погонах були затримані після отримання результатів київської судмедекспертизи. Водночас до їхньої компанії чомусь не долучили сумських судмедекспертів, які твердили, що Олексій Х. помер від «гострого панкреатиту»...

Школярку нагородили відзнакою міського голови

Із церемонії нагородження учениці 5-А класу міської школи №13 Яни Чубатюк розпочалася сесія Вінницької міськради. Міський голова Володимир Гройсман вручив дівчинці відзнаку «За честь і мужність» та грошову премію у сумі п'ять тисяч гривень.

Юна вінничанка, гостюючи у бабусі в селі Пирогів Тиврівського району на Вінниччині, врятувала 3-під завалу піску восьмирічну дівчинку. Непритомну потерпілу дотягла до калюжі, поливала водою, поки та не прийшла до тями, потім на спині донесла до краю дороги і викликала на допомогу дорослих.

КОРОТКО

■ У Краснодонському музеї «Молода гвардія» після капремонту готують нову експозицію: тут з'явиться інсталяція у вигляді фасаду німецької жандармерії та шурфу, в який скинули підпільників, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

■ 455 артилерійських снарядів і мін знешкодила біля смт Мала Дівиця піротехнічна група аварійно-рятувального загону спецпризначення управління МНС у Чернігівській області, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

■ 19—20 травня у Львові відбудеться фестиваль шанувальників японської мультиплікації **(www. mediastar. net. ua).**

Віктор Янукович підписав Кримінально-процесуальний кодекс *(Інтерфакс-Україна)*

Більшість хоче скасувати депутатську недоторканність. Опоненти не відступають від своїх вимог

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Парламентарії вимушені повертатися до тих законопроектів, які мали розглянути ще минулого пленарного тижня, коли було заблоковано роботу Верховної Ради. Однак чи працюватиме вищий законодавчий орган держави в нормальному робочому режимі — це питання залишається відкритим. Адже опозиція не збирається відступати від своїх вимог.

Лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов зауважив, що часу на ухвалення рішень у депутатів обмаль — до завершення десятої сесії парламенту залишилося лише п'ять пленарних тижнів. Регіонали наполягають на негайному розгляді законопроекту про скасування депутатської недоторканності, запевняючи, що в депутатському корпусі немає розбіжностей щодо цього документа і голоси для його ухвалення в цілому в сесійній залі є. Однак голова Комітету з питань правової політики Сергій Міщенко («БЮТ-«Батьківщина») нагадав, що Конституційний Суд визнав деякі положення закону про скасування недоторканності конституційними, а деякі ні. Тому комітет прийняв рішення розпочати розгляд цього законопроекту «з нуля» — спочатку перше читання, потім знову збір депутатських підписів для відправлення законопроекту на експертизу до КС. Глава парламенту Володимир Литвин доручив Головному юридичному управлінню та Комітету з питань правової політики чітко визначити процедуру і послідовність розгляду цього законопроекту.

Регіонали також пропонують повернутися до розгляду питання про внесення змін до закону про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо регіональних мов та мов меншин). О. Єфремов зауважив, що є позитивний висновок Ради Європи та міжнародних експертів стосовно цього законопроекту. Однак Голова Верховної Ради наголосив на чутливості питання. Володимира Литвина підтримали й деякі інші депутати, закликаючи не порушувати перед виборами ті питання, які спричиняють збурення в суспільстві.

Комуністи, за словами лідера фракції КПУ Петра Симоненка, пропонують розглядати всі проекти законів під «антикризовою точкою зору». Комуністи також ініціюють законодавчо визначитися з порядком голосування громадян за кордоном, зокрема в Придністров'ї, де мешкають близько 60 тисяч українців. Глава парламенту зауважив, що ЦВК готує відповідні пропозиції щодо змін до виборчого закону в частині голосування українців за кордоном під час наступних виборів народних депутатів України.

Лідер фракції Народної партії Ігор Шаров повідомив, що до фракції надійшов лист першого віце-прем'єра Валерія Хорошковського щодо підтримки урядових ініціатив, і запевнив, що фракція підтримає левову частину цих ініціатив, спрямованих на зростання економіки та підвищення соціальних стандартів.

На передньому плані Андрій Кожем'якін, Олександр Єфремов.

Лідер фракції «БЮТ-«Батьківщина» Андрій Кожем'якін нагадав вимоги опозиції. Вони залишаються незмінними: припинити «катувати» ув'язнену експрем'єра Юлію Тимошенко та покарати винних у застосуванні до неї сили під час її перевезення з Качанівської виправної колонії до Харківської залізничної лікарні. На час розслідування кримінальної справи відсторонити від виконання обов'язків керівника Державної пенітенціарної служби Олександра Лісіцкова, надати Ю. Тимошенко належну медичну допомогу. Фракції об'єднаної опозиції наполягають також на терміновому розгляді законопроекту про декриміналізацію (реєстр. №10072) щодо гармонізації українського законодавства з європейськими нормами і стандартами. Фракція «БЮТ-«Батьківщина» також висловила протест проти того, як було складено присягу новообраною Уповноваженою Верховної Ради з прав людини Валерією Лутковською, та «переслідувань» екс-Омбудсмена Ніни Карпачової.

Представник фракції «НУ—НС» Руслан Князевич запропонував повернутися нинішнього пленарного тижня до розгляду законопроектів про підвищення соціальних стандартів, внесених депутатами від опозиції, зокрема, включити до порядку денного законопроект Арсенія Яценюка про збільшення мінімальних пенсій і зарплат на 30 відсотків. Бо цей законопроект стосується 13,5 мільйона пенсіонерів та 3,5 мільйона працівників бюджетної сфери.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Євро–2012 відбудеться за будь–якої погоди

Під час розгляду законопроекту про скасування недоторканності народних депутатів України має бути чітко дотримана процедура, визначена рішеннями Конституційного Суду і Регламентом Верховної Ради, наголосив на брифінгу після погоджувальної ради глава парламенту Володимир Литвин. Він нагадав, що відповідно до рішення Конституційного Суду низку положень законопроекту визнано неконституційними.

Тобто ці норми потрібно вилучити із законопроекту і знову під кожною поправкою зібрати 150 підписів народних депутатів і повторно відправляти законопроект на висновок до КС. Щоб була визначеність у цьому питанні, повідомив В. Литвин, керівники фракцій і кожен депутат отримають пакет відповідних документів, і це питання буде ще раз обговорено на рівні керівників фракцій. «Є, з одного боку, бажання просто запустити політичний процес, а з другого — внести додаткові пропозиції щодо розширення кола осіб, які не матимуть особливого статусу», — зауважив керівник парламенту.

Стосовно законопроекту про мови, на розгляді якого наполягає фракція Партії регіонів, В. Литвин відзначив, що в рекомендаціях Венеціанської комісії йдеться і про позитивні моменти законопроекту, які базуються на врахуванні попередніх рекомендацій європейських експертів, а є позиції, які можуть спричиняти ускладнення в політичній площині.

Пропозиції від ЦВК щодо змін до виборчого законодавства ще не надійшли до парламенту, повідомив Голова Верховної Ради. На його думку, там, де йтиметься про технічні моменти й технічні уточнення, потрібно знайти консенсус і їх врахувати. В. Литвин висловився за надання ЦВК статусу окружної виборчої комісії під час голосування на закордонних виборчих дільницях. Потребує виконання й неіздавнє рішення КС щодо неможливості одночасного балотування і за партійними виборчими списками, і в мажоритарних округах. «Буде консенсус, буде у нас конституційна більшість, не буде заперечень серед керівників фракцій і власне серед депутатського корпусу — технічні зміни можна і потрібно прийняти», — сказав В. Литвин і водночас застеріг від виникнення спокуси розпочати змінювати принципові положення виборчого закону.

Відповідаючи на запитання про можливість бойкоту Євро-2012 з боку міжнародної спільноти, Голова Верховної Ради зауважив, що може бути декілька рівнів бойкоту — неприсутність вищих посадових осіб країн під час проведення футбольних матчів, неучасть деяких команд чи взагалі відмова від участі в чемпіонаті. «Про неучасть лідерів країн уже заявлено, все інше — нереально, неможливо, — вважає В. Литвин. — Чемпіонат відбудеться в Україні й у Польщі, в якій атмосфері — це вже інше питання. Але те, що Євро відбудеться за будь-якої погоди, в тому числі й політичної, — це вже очевидно і про це свідчать заяви футбольних функціонерів, у тому числі і з української сторони».

Глава парламенту також повідомив, що минулої п'ятниці в парламенті зареєстровано законопроект народного депутата Тараса Чорновола, згідно з яким суд може звільнити від відбуття покарання, якщо засуджений має певні захворювання. Або на підставі медичних показань районний чи міський суд за місцем перебування ув'язненої особи може прийняти рішення про направлення її на лікування, в тому числі й за межі України. Однак про охорону засуджених під час лікування у цьому законопроекті не йдеться.

А на сайті Верховної Ради, пообіцяв В. Литвин, невдовзі з'явиться ще одна новація: буде оприлюднено штатний розпис апарату Верховної Ради з посадовими окладами.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

З тактикою та стратегією ще не визначилися

Парламентська опозиція ще не визначилася зі своїми діями під час нинішнього пленарного тижня. Це залежатиме від того, чи буде в парламенті розглянуто питання про декриміналізацію і приведення до євростандартів вітчизняного кримінального законодавства, відсторонення від посади керівника Державної пенітенціарної служби та виконання інших вимог опозиції, заявив на брифінгу заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко.

Політик висловив стурбованість щодо того, що перед виборами знову порушують проблеми мови, депутатської недоторканності. Опозиція наполягає на позбавленні недоторканності всіх високопосадовців, включно із суддями та Президентом. М. Томенко нагадав, що про це говорили з парламентської трибуни й представники нині провладної Партії регіонів ще у 2009 році, зацитувавши за стенограмою слова із виступів Олександра Лавриновича та Ганни Герман. Нині опозиція збирає підписи під законопроектом, який передбачає ліквідацію недоторканності з Президента, суддів і народних депутатів. «Закон має бути один для всіх» — підкреслив М. Томенко.

Опозиція також виступає проти внесення на законодавчому рівні будь-яких змін до виборчого закону, заявив М. Томенко Він нагадав, що новий виборчий закон ухвалювався як певний компроміс, тож, за його словами, будь-яке внесення змін до цього документа означатиме перегляд правил поведінки під час виборів. Закон про Центральну виборчу комісію дає право ЦВК у разі виникнення технічних, організаційних та інших проблем ухвалювати роз'яснення. Тож ЦВК, вважає М. Томенко, може самостійно врегулювати всі технічні неузгодженості, зокрема й те, що у списку кандидатів у депутати має бути записано прізвище, ім'я та по батькові.

Юлія БІЛА.

Лікувати тільки одного ув'язненого — не зовсім правильно

Верховна Рада має зберегти свою працездатність, незважаючи на відбиток майбутніх парламентських виборів. Це підкреслив на брифінгу після узгоджувальної ради лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов. І п'ять пленарних тижнів, що залишилися до завершення роботи десятої сесії, за його словами, — це цілком достатній час, щоб ухвалити важливі рішення.

Відповідаючи на запитання про вибори міського голови в Києві, парламентарій висловив переконання, що вибори відбудуться цього року, і коли до Верховної Ради буде внесено проект відповідної постанови, він буде проголосований. На думку політика, небажано сполучати вибори різного рівня — парламентські й столичного міського голови, і вибори в столиці повинні передувати виборам до Верховної Ради. «Коли вони можуть відбутися — швидше за все, після Євро-2012», — сказав О. Єфремов.

Коментуючи законопроект про можливість лікування ув'язнених за кордоном, лідер фракції зазначив, що регіонали не підтримують такі ініціативи. Оскільки немає жодної країни у світі, в якій би ув'язнених лікували за кордоном. За словами О. Єфремова, ув'язнені в Севастополі вже подали прохання про те, щоб... їх лікували в тій самої німецькій клініці, що й Ю. Тимошенко. «Ми повинні займатися забезпеченням усієї нашої пенітенціарної системи, і якщо на прикладі політиків, які наразі там утримуються, допоможемо розв'язати наявні там проблеми, це піде на користь усьому суспільству, ми станемо більш людяними, — зазначив лідер регіоналів.

Юзефа МАЛЕЦЬКА.

Деякі інші депутати закликали не порушувати перед виборами ті питання, які спричиняють збурення в суспільстві

Новий термінал відкрили під музику Прокоф’єва

У Донецьку урочисто відкрито новий термінал аеропорту, який споруджувався два роки. На реконструкцію головних повітряних воріт кошти у сумі понад шість мільярдів були виділені в рамках державної цільової програми із підготовки та проведення в Україні Євро-2012. Термінал здатний приймати 3100 пасажирів на годину — це повністю відповідає вимогам УЄФА та вдесятеро перевищує потужність старого аеровокзалу.

Президент України Віктор Янукович (в центрі) відповідає на питання журналістів.

«Україна складає іспит перед світовим співтовариством, — відзначив Президент України Віктор Янукович, який взяв участь у церемонії відкриття термінала. — Ми були зобов’язані продемонструвати світу, що Україна — країна, яка динамічно розвивається. І ми це робимо крок за кроком. Інфраструктура споруджена і розвиватиметься надалі. Ми повинні будувати сучасну країну, в якій зручно буде жити людям. Як патріоти, ми повинні пишатися, що наше покоління здатне вирішувати такі масштабні завдання».

ФАКТ

Тепер у Донецьку є єдиний в Україні аеропорт, який здатен приймати найбільші літаки світу класу «Аеробус-380».

Аби продемонструвати можливості нового термінала, в Донецьку вперше приземлився літак Боінг-747 російської компанії «Трансаеро».

Рішенням Донецької обласної ради аеропорт названий іменем Сергія Прокоф’єва. Портрет великого композитора прикрасив центральну залу. Для гостей церемонії струнний оркестр грав музику Прокоф’єва, а згодом, просто в залі відльоту відбувся концерт майстрів мистецтв області. Окрасою презентації стали чотири оригінальні скульптури Родена із приватної колекції українця, який побажав залишитися невідомим.

Уже з вівторка нова споруда відправляє та приймає пасажирів. А після 1 серпня термінал працюватиме не тільки на міжнародні, а й на внутрішні рейси. Віце-прем’єр-міністр України Борис Колесніков прогнозує, що за три роки кількість авіапасажирів у Донецьку зросте із одного до чотирьох мільйонів осіб.

Під час робочої поїздки до Донецька Президент України також відкрив після реконструкції обласний перинатальний центр. Це четвертий в Україні такий заклад, створений у рамках Національного проекту «Нове життя — нова якість охорони материнства і дитинства». Віктор Янукович вручив керівництву центру сертифікат на сучасний фетальний двоплідний монітор — апарат, який дозволяє стежити за розвитком двійні в утробі матері. Крім того, глава держави провів нараду із діловим та адміністративним активом області.

Ліна КУЩ.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (УКРІНФОРМ).

Глобальні плани опозиції

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Минулої суботи на столичній Михайлівській площі відбувся форум об’єднаної опозиції (на знімку). Серед його учасників були заступник Голови Верховної Ради та один з лідерів партії «Батьківщина» Микола Томенко, лідер партії «Фронт змін» Арсеній Яценюк, лідер фракції «БЮТ-«Батьківщина» Андрій Кожем’якін, лідер депутатської групи «За Україну» В’ячеслав Кириленко, народні депутати, громадські діячі, представники духовенства та делегати з усіх областей України.

Після відкриття форуму донька Юлії Тимошенко Євгенія зачитала звернення лідера партії «Батьківщина». «Коли ми разом, коли ми об’єдналися — у нас з’явився шанс перемагати», — зазначила ув’язнена опозиціонерка та наголосила, що опозиція, ставши владою, повинна відмовитися від частини своїх повноважень на користь громадян України. На думку Ю. Тимошенко, це означає, що, по-перше, треба запровадити працюючі механізми відкликання депутатів, міських голів, розпуску парламенту та місцевих рад, імпічменту Президента, по-друге, кожен громадянин повинен мати право звертатися до суду з заявою про порушення кримінальної справи проти будь-якого представника влади, який грубо порушив закон, по-третє, потрібно розірвати замкнене коло монополії політиків на державотворення та повернути це право профспілкам і громадським організаціям.

Проект програми дій об’єднаної опозиції «Справедлива держава, чесна влада, гідне життя» представив лідер «Фронту змін» Арсеній Яценюк. «Проект програми — це те, що ми хочемо зробити, для чого і для кого ми хочемо це зробити», — сказав він. І найпершим завданням тут є формування нового демократичного парламенту з новою демократичною більшістю. При цьому нову якість парламенту пропонується забезпечити через запровадження кримінальної відповідальність за порушення процедури особистого голосування. «Якщо вони віддають картки, то нехай віддають депутатські мандати, пільги та привілеї, ми введемо інститут відкликання народного депутата — він повинен знати, що його не обрали на п’ять років для того, щоб він за державний кошт жив і користувався пільгами», — пообіцяв А. Яценюк. Серед інших програмних засад опозиції — ліквідація пільг та привілеїв, зміна закону про вибори, який передбачатиме обрання депутатів за відкритими партійними списками, зміна системи держуправління на місцях, що передбачатиме ліквідацію інституту голів держадміністрацій та передачу повноважень місцевій представницькій владі. Окремо лідер «Фронту змін» зупинився на діяльності Конституційного Суду, котрий «без волі народу України змінив Конституцію України». Такий суд Україні не потрібен, вважає опозиція та виступає за його ліквідацію. А повноваження по конституційній юрисдикції пропонується передати до Верховного Суду України.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Футбольна фієста — не для євродепутатів,

а для мільйонів простих людей. Так прокоментував заяви окремих зарубіжних політиків бойкотувати Євро-2012 в Україні народний депутат Михайло ЧЕЧЕТОВ на прес-конференції у Чернігові (на знімку).

Він вважає, що не станеться великої біди, якщо 10—15 депутатів із Західної Європи не прийдуть до нас, а поїдуть відпочивати на якісь курорти. «Я не знаю, як уболівальники їх країн у подальшому відреагують на їхню позицію, оскільки вони відмовляться підтримати власні збірні», — зазначив він. М. Чечетов піддав критиці українських політиків з опозиції, котрі закликають бойкотувати Євро-2012 європейський політичний бомонд. На його думку, це непатріотично, аморально. Політик у цьому зв’язку дав позитивну оцінку висловлюванню президента Російської Федерації Володимира Путіна про те, що під час проведення Євро-2012 не варто змішувати спорт і політику. Політик назвав це ляпасом усім тим, хто виставляє свої умови про приїзд в Україну.

ТОЧКА ЗОРУ

Михайло ЧЕЧЕТОВ: «Спортивне свято залишить після себе не тільки добрий, піднесений настрій вболівальникам, а й гарні дороги, мости, стадіони, іншу інфраструктуру. Усе це працюватиме на благо людей і після проведення Євро-2012».

Народний депутат України М. Чечетов повідомив, що Партія регіонів, крім реалізації масштабного іміджевого проекту Євро-2012, має багато й інших позитивів на своєму рахунку, а тому матиме високий рейтинг на майбутніх виборах до Верховної Ради як на Сході, так і на Заході України. «Ми проводимо політику, спрямовану на єднання держави»,—зазначив політик. Від своєї політичної сили він висловив побажання, аби у результаті волевиявлення українців в країні «була сильна влада і сильна демократична, патріотична опозиція, котра б не плазувала на колінах по світу, вимолюючи санкції проти своєї держави».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

У НОМЕР

Робочий день хочуть збільшити до 10 — 12 годин

Найближчим часом у Верховній Раді розглядатиметься проект Трудового кодексу. Його прихильники наголошують на тому, що трудове законодавство потребує змін, а чинний Кодекс законів про працю застарілий. Зовсім іншої думки парламентарії від опозиції.

Зокрема, народний депутат Михайло Волинець («БЮТ-«Батьківщина») під час прес-конференції заявив, що люди, які представляють великий бізнес, намагаються значно погіршити становище найманих працівників. Адже в проекті Трудового кодексу передбачається збільшити: випробувальний термін —до шести місяців, робочий день — до 10—12 годин, а робочий тиждень — до 48 годин. Також у проекті сказано, що людина може відпочивати під час робочої зміни. «Мені це не зрозуміло, адже це дає підстави роботодавцю збільшувати робочий час», — зазначив народний обранець. Крім того, за його словами, у новому Кодексі передбачено застосовування технічних засобів контролю за працівником на робочому місці, тобто відеоспостереження, звукозапис тощо. Це використовуватиметься як доказ у суді під час звільнення. Але, зауважив М. Волинець, не вписано, як роботодавець зберігатиме ці матеріали запису і контролю. Таким чином людина залишається незахищеною.

А ще, розповідає народний депутат, в цьому проекті послаблюється роль профспілок. Зокрема, немає розділу про їхні права. А у разі порушення прав працівника, він наодинці залишається з роботодавцем і судовою системою. Тоді виникає запитання, навіщо потрібні профспілки? Парламентарій впевнений, що новий Трудовий кодекс викличе ще більший резонанс у суспільстві, ніж Податковий.

М. Волинець повідомив, що громадські організації за участю вільних профспілок 21 травня проведуть пікетування погоджувальної ради. «Якщо парламентарії не зрозуміють, що такий проект Трудового кодексу не можна приймати, то ми стягнемо великі сили зі всіх куточків країни саме на дату прийняття проекту в остаточному змісті», — сказав він.

А народний депутат Юрій Кармазін («НУ—НС») оцінив проект Трудового кодексу як реакційний наступ на права людей праці. Зокрема, за його словами, в проекті суттєво погіршуються умови і гарантування прав громадян порівняно з чинним законом.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

У списках не значився

На пам’ятнику в селі Добрятин Млинівського району, де викарбувані імена полеглих під час війни односельців, додався ще один напис — «Володимирець Михайло Кіндратович».

Його призвали до війська за місяць до початку Великої Вітчизняної. На той час у Михайла Володимирця було двоє дітей: трирічний Олександр і тримісячна Євгенія, які живі та здорові й нині. Під час війни їх батько пропав безвісти. Документів,. які засвідчували б його перебування на фронті, родина не мала. З’ясувати долю солдата не вдалося. Історичну справедливість відновив правнук Володимирця Леонід — через Інтернет він зв’язався з товариством «Меморіал» та військовим архівом у місті Подольську (Росія). Там і знайшлося документальне підтвердження. У сільській раді потурбувалися, щоб односелець не залишився у забутті, — його прізвище додали до списку викарбуваних на граніті.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Без права відмовити у судовій присутності

У юридичній науці й судовій практиці дедалі ширшою стає тенденція розглядати процесуальні права громадян не тільки як принципові орієнтири законодавця, а й саме як основні права, які мають рівне значення відповідно до конституційних і політичних прав людини і громадянина. Вони, з одного боку, покликані гарантувати кожному громадянину бути суб'єктом процесуальних відносин, тобто активним учасником усіх важливих для нього адміністративних, цивільно-правових та інших процедур з державними органами, посадовими особами державного управління, а головне — вступати у процесуальні відносини з судами, коли розглядаються справи індивідуального характеру і зачіпають їх життєво важливі інтереси. З другого боку, процесуальні права громадян визначають обов'язок держави створити умови для юридичного захисту матеріальних прав і законних інтересів, надавати державні послуги у такий спосіб, щоб не допускати приниження честі і гідності людини, яка має конституційне право доступу до всіх суб'єктів влади і, передусім, до судів.

Конституційні принципи рівності

Визначальну роль у процесуальних правах, які означають право брати участь і право особистої присутності під час розгляду судових справ, відіграють конституційні принципи рівності всіх громадян перед законом і заборони будь-якої дискримінації, що передбачає закріплення в законах рівних і належних можливостей в юридичному сенсі бути кожному громадянину суб'єктом права, мати статус особи, який не тільки поважається, а й безпосередньо дотримується державою.

На відміну від норм матеріального права (конституційного, адміністративного, цивільного, господарського та інших галузей) процесуальні права мають для громадян у сенсі їх дієвості «інструментальне значення», оскільки через них можна отримати правовий результат, як мету реалізації будь-якої норми закону, а особливо норм Конституції. ***Процесуальні права відіграють роль забезпечення статусу громадянина, зокрема, всередині судової системи, а отже, за їх допомогою він у змозі подолати свавілля з боку органів державної влади, ефективно захистити свої права, вимагати від суддів суворо дотримуватися букви закону, який наділяє його правами бути учасником судового процесу на нелегкому шляху до права і справедливості.*** Саме суспільна потреба у процесуальному праві диктує законодавцю вимогу створювати найбільш зручні для громадян процесуальні закони, що свідомо чи не свідомо дає переваги в судових розглядах саме громадянам, які обстоюють свої приватні чи публічні права, сприймаючи судовий процес, як справедливий правопорядок поведінки всіх його учасників. Проте процесуальне законодавство в Україні набуло динамічного розвитку після прийняття Конституції України, коли стали переглядатися процесуальні норми в цивільному, кримінальному, господарському судочинстві, а поява адміністративної юстиції безпосередньо відповідала необхідності запровадити процесуальний режим законності для судочинства, коли оцінюються публічно-правові відносини у спорах держави і громадянина.

Неважко помітити, що розвиток процесуального права для громадян зіграв змістовно-юридичний зв'язок між правом і справедливістю, оскільки регламентація судочинства, обмеженість владних суб'єктів і відсутність переваг над громадянином у суді сприяло поступовому зростанню в людей віри в закон і його цінності. Разом з тим, традиції цінності сприйняття законів у державі посадовцями всіх рангів ще далеко не сформовані, державний апарат важко піддається самоорганізації, в правоохоронних структурах ще існує психологія викривлених уявлень, що «право дається силою, примусом», а права людини стають у такому разі абстрактними формулами Конституції і законів України.

Тенета «непроцесуального правосуддя»

Обов'язковість закону — важлива умова державного життя, але держава має піклуватися про безпосередньо чинні права і свободи громадян, які не можна залишати без забезпечення процесуальними судовими гарантіями. Адже трапляються непоодинокі випадки свавілля суддів, що породжує недовіру і ворожнечу, незахищеність особи, яка опинилась у тенетах «непроцесуального правосуддя». Як свідчить судова практика, існує висока вірогідність прямого посягання на принципи верховенства Конституції, верховенства права. Ситуація загострюється тим, що навіть за наявності законодавчого припису неодмінного виконання судами одного із головних обов'язків офіційно запрошувати (як і всі інші, дії суду виконуються від імені держави) для судового розгляду учасників провадження у справі, судді не приділяють йому належного значення (з об'єктивних і суб'єктивних причин), а відтак не виконується закон, громадяни — суб'єкти права залишаються без можливості судової присутності. Без неї не може відбуватися судочинство, що особливо вразливо для дотримання принципів панування права, верховенства Конституції і законів України, коли

«ніхто не може бути обмежений у праві на доступ до правосуддя, яке охоплює можливість особи ініціювати судовий розгляд та брати безпосередню участь у судовому процесі, або позбавлений такого права».

Ця формула становить зміст інтенції, яка знайшла своє визначення у Рішенні Конституційного Суду України (справа про рівність сторін судового процесу) від 12 квітня 2012 року. Слід зазначити, що, формуючи у такий спосіб незаперечне право особи на судову присутність, Конституційний Суд стримано керувався правовими постулатами «доброї совісті» (bonae fidei), оскільки для громадян не може бути жодних перешкод об'єктивного характеру, коли відбувається розгляд у суді індивідуально-конкретної справи. Відомо, що суд — публічний орган судової влади і він не може існувати, розглядати спори (за римським правом) «тільки для себе» (postulare pro se), але «не для інших» (postulare pro alis). Отож судова присутність осіб, які мають право брати безпосередньо участь і виступати в суді, є їх невід'ємним правом, а для суддів усіх інстанцій, за винятком деяких касаційних проваджень, важливий елемент законного і справедливого правосуддя.

За даними судової статистики, у 2010 році тільки адміністративними судами в Україні (першої та апеляційної інстанцій) було розглянуто понад 184 тисячі справ за зверненнями суб'єктів владних повноважень, що викликає запитання: наскільки принцип судової присутності громадян було дотримано у публічно-правових спорах, коли їх ініціювала влада? Чи не слід у такому разі замислитися законодавцю, вченим-адміністративістам, нарешті Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини над тенденцією зростання таких спорів, а також над тим, наскільки реально забезпечена процесуальна присутність відповідачів-громадян? До речі, викликає занепокоєння за таких обставин власне призначення адміністративної юстиції, яка створювалася, насамперед, для охорони і захисту прав і свобод людини і громадянина.

Досягнення рівності сторін

Звернемо увагу, що в німецькій судово-правовій системі велике значення приділяється «якісному здійсненню правосуддя» у публічній сфері відносин громадянина та держави. Це означає інтенсивне судочинство з обов'язковою участю учасників судової процедури. Встановлено єдине правило для громадянина і представників влади (відповідачів): суд розглядає справу тільки у присутності сторін, які завчасно повідомлені і без поважних причин неухильно забезпечують свою присутність. Розгляд клопотань щодо проведення засідань без присутності осіб не передбачено. Зокрема, в Кодексі адміністративного судочинства Німеччини від 19 грудня 1991 року встановлена спеціальна норма §95 (особиста явка), яка спрямована на досягнення рівності сторін у судовій присутності. У разі неявки учасника суд може погрожувати грошовим штрафом, як за неявку свідка на допит. У разі винної неявки суд ухвалою встановлює штраф, яким раніше він погрожував. Тільки за згодою учасників провадження суд може прийняти рішення без усного розгляду справи, або коли приймаються судом рішення не по суті справи (§101).

Посилення уваги до конституційного принципу

«держава зобов'язана гарантувати кожному громадянину захист його прав і свобод у судовому порядку»

слід розглядати в контексті вказаного Рішення Конституційного Суду України від 12.04.2012 року. В ньому традиційно визначено, що «гарантована Конституцією України рівність усіх людей в їх правах і свободах означає необхідність забезпечення їм рівних правових можливостей, як матеріального, так і процесуального характеру для реалізації однакових за змістом та обсягом прав і свобод». Саме ця умова має трансформуватися у правовій державі в безперешкодну умову звернення до суду, що є універсальним механізмом, що мав ширше викласти Конституційний Суд щодо захисту прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб. Судова практика має виходити саме з такого постулату, який водночас є приписом для удосконалення процесуального законодавства, особливо у сфері застосування конституційної, цивільної, адміністративної і господарської юрисдикції.

Сама ситуація не може залишати законодавця байдужим, коли йдеться про гарантії поновлення порушених прав людини. Щодо правової позиції Конституційного Суду, то у вказаному Рішенні привертає увагу змістовно-зобов'язуюча державу формула: «ніхто не може бути обмежений у праві на доступ до правосуддя, яке охоплює можливість особи ініціювати судовий розгляд та брати безпосередньо участь у судовому процесі, або позбавлений такого права». Хоча філологічна конструкція сприймається не однозначно, але по суті її можна зрозуміти. У зв'язку з цим, розглядаючи конституційне звернення гр. Трояна А. П. щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України, Конституційний Суд виявив конституційно-правовий смисл норми, оскільки не можна позбавляти особу за правову активність, коли «законом не врегульовано порядок забезпечення особистої участі засудженого, який відбуває кримінальне покарання у вигляді арешту, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні, позбавлення волі на певний строк, довічного позбавлення волі, у розгляді судової справи як сторони».

Отже, коли Конституційний Суд звертається, навіть у загальній формі, до принципів правосуддя у зв'язку з реалізацією прав суб'єктів щодо їх особистої участі у судовому процесі, це сприймається без будь-яких обмовок тільки з позитивної точки зору. Німецький професор Др. О. Люхтергандт цілком слушно зазначає, що в такому разі функція конституційної юстиції традиційно, відповідно до її значення, полягає в тому, щоб реалізувати дію конституції також і стосовно законодавця, а саме стосовно парламенту і глави держави, тобто забезпечувати конституційність діяльності законодавця. Без сумніву, така позиція підтверджує, що саме таке призначення конституційного правосуддя сприяє перетворенню правової держави на конституційну державу, що водночас забезпечує їх зв'язаність конституцією і законом по відношенню до громадян.

Процедура перегляду

Це завдання належить до найскладніших, оскільки, насамперед, важливо для тих, хто відбуває покарання, а також участь усіх громадян, справи яких передаються до суду і мають розглядатися у судах усіх юрисдикцій, спеціалізації та інстанцій, повинна забезпечуватися відповідним процесуальним законом. Отже, Рішення Конституційного Суду України від 12.04.2012 року, в якому сформульовані правові позиції щодо смислу положень статті 24 Конституції України, можна вважати юридичним фактом, який підтверджує інший юридичний факт, коли неконституційний спосіб розгляду судами справ є порушенням прав і свобод громадянина, які не можуть бути поновлені іншим процесуальним шляхом, як поновлення процедури перегляду раніше постановлених судових актів за нововиявленими обставинами. Хоча таку позицію можна розглядати на рівні конституційно-правової науки, проте слід зважати на те, що наука глибше співвідноситься з істиною і за будь-яких обставин корисна для суспільства. Як це витлумачив Конституційний Суд, прийнявши вказане Рішення, в якому він дійшов висновку за конкретним зверненням гр. Трояна А. П., вказуючи в офіційному тлумаченні на три суттєві обставини:

а) особиста участь громадянина, як сторони судового процесу, створює передумови до повного, всебічного, об'єктивного та неупередженого розгляду справ;

б) це стосується обов'язкової судової присутності громадян у судах усіх юрисдикцій;

в) судова присутність громадян гарантована державою як участь у розгляді своєї справи у визначеному процесуальним законом порядку, що є необхідною умовою рівності всіх учасників судового процесу.

Вирішення питання про можливість ретроспективної дії і способу виконання цього Рішення Конституційного Суду цілком і повністю має ґрунтуватися на позиції, що жоден державний орган не вправі давати обмежувальне тлумачення у правозастосуванні Рішенням Конституційного Суду. При цьому наш погляд звертається до цінності Конституції України, дія якої не може обмежуватися ані нормами закону, ані їх відсутністю.

Намагаючись у науково-практичному сенсі побачити такий важливий для громади крок Конституційного Суду України, слід наголосити на тому, що тлумаченням положень статті 24 Конституційний Суд не створив нової норми, а лише виявив конституційно-правовий смисл встановлених конституційних принципів «особистої участі суб'єктів права у розгляді справ у судах», і «рівності сторін судового процесу».

Не можна не відмітити ще таку важливу обставину стосовно розгляду у Конституційному Суді справ за конституційними зверненнями громадян щодо офіційного тлумачення положень Конституції і законів України. Наголошуючи, що ніхто не може бути обмежений у праві ініціювати судовий розгляд та брати безпосередню участь у судовому процесі, Конституційний Суд України не зробив і для себе виняток, що означає на майбутнє реалізацію цього права бути присутнім на судовому засіданні кожному громадянину, коли справа його конституційного звернення відкрита у провадженні Конституційним Судом. Закон не передбачає і не встановлює процедури «письмової форми розгляду», а параграф 30 Регламенту не може підмінювати законодавчу норму. Це ж саме стосується і народних депутатів України — суб'єктів права на конституційне подання, які мають право на судову присутність. Мабуть, інша форма розгляду буде сприйматись, як відхилення не тільки від вимог статті 72 Закону «Про Конституційний Суд України», а й суперечити сформульованим постулатам у вказаному Рішенні волею самого Конституційного Суду України.

Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України.

Наскільки принцип судової присутності громадян було дотримано у публічно-правових спорах, коли їх ініціювала влада?

Реклами розквітли вишиванками. Вибори наближаються

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Якщо з рекламних щитів уздовж доріг вам мило усміхаються особи у вишиванках, це ознака того, що невдовзі вони ринуть на вибори. Тож вітають з усіма святами і бажають, бажають... Побожність і патріотичність електорату Тернопільщини давно навчилися вміло експлуатувати місцеві учасники виборчих перегонів. Дивлячись на них, вбираються у вишиванки і «десантники» зі столиці. Одна партійна лідерка, мабуть, щоб бути оригінальною, накинула на шию вишиваний шарфик. «Хоч би слово колись українською мовила, — почула коментар у громадському транспорті, — думає шарфиком вишиваним нас купити...»

Партійним князькам непросто поступитися один одному

Дарма, що офіційного старту виборам народних депутатів поки що ніхто не давав. Деякі претенденти ще з літа минулого року підкорюють електорат: їздять на зустрічі, вітають зі святами, створюють штаби, виступають із заявами, купують цілі полоси у місцевих виданнях. Поки опозиція визначається зі спільними кандидатами, окремі з них уже активно діють, викликаючи невдоволення тих, хто вважає округи своїми. Причому це люди з одного опозиційного табору. Тож годі сподіватися, що домовленість про спільні дії, досягнута лідерами вгорі (хоч і їм перемовини даються нелегко), беззастережно сприйметься внизу. Місцевим партійним князькам, які часто ворогують між собою, непросто буде поступитися місцем один одному заради спільної справи. На минулих виборах до місцевих рад нинішні союзники «Батьківщина» і «Фронт змін» активно змагалися. Можна не сумніватися, що справжні баталії ще попереду.

Останнім часом в області виросло немало цікавих політиків. Причому і опозиційних до нинішньої влади, і лояльних до неї. Вони вже мають певний політичний потенціал, ім'я. Однак у них практично немає організаційної та фінансової підтримки. Цю особливість добре знають у столиці, тому не дивно, що там чимало охочих «десантуватися» на Тернопільщині. Так було у попередні роки, так повторюється тепер. Мало кого з нетутешніх, а були це спочатку переважно письменники, згодом — представники бізнесу, можна було бачити у своїх округах після виборів. Хоча заради справедливості слід сказати, що й тих кілька депутатів-вихідців із краю практично нічого не зробили для його розвитку.

Між тим, влада має достатньо авторитетних людей, здебільшого місцевих господарників-аграріїв, щоб закрити ними чотири з п'яти округів області. Вони навряд чи йтимуть на вибори під прапорами провладної партії, але ніхто не сумнівається у їхніх справжніх політичних симпатіях. Зрештою, для них головне — захистити свій бізнес. Щоправда, влада також активно лобіює одного зі столичних банкірів. Він пропонує програму розвитку інфраструктури та благоустрою населених пунктів, має кошти на її реалізацію.

Координатор Тернопільської експертної групи Ярослав Чорнозуб припускає, що у представників влади є шанси перемогти у чотирьох із п'яти мажоритарних округів. А ось представники опозиції впевнені: перемога в усіх п'яти мажоритарних виборчих округах буде за ними.

Заяви про фальсифікації вже лунають

Як заявив під час засідання прес-клубу народний депутат, представник УНП Ярослав Джоджик, під час усіх виборів за роки незалежності Тернопільщина голосувала за національно-патріотичні сили. Він не має сумніву, що і цього разу їхні представники отримають щонайменше 90 відсотків голосів. У тому, що провладна партія — «політичний банкрут», переконаний заступник голови обласної організації ВО «Свобода» Михайло Головко. Представник цієї само політичної сили, голова обласної ради і ймовірний кандидат у народні депутати по мажоритарному округу Олексій Кайда вже сьогодні говорить про необхідність запобігти фальсифікаціям і захистити свій вибір. «Кожний програний округ у Західній Україні — це мінус опозиції в межах держави», — переконаний він. А Ярослав Джоджик вважає, що новий закон про вибори мінімізує фальсифікації.

Можливо, заяви про фальсифікації лунають тому, що в опозиції немає стовідсоткової впевненості у перемозі навіть у найпатріотичнішому, за її визначенням, краї? А заклики до об'єднання і виступу єдиним фронтом поки що залишаються закликами. У деяких округах уже тепер представники опозиційних сил взялися поборювати один одного. Чи поступляться амбіціями, коли треба буде визначатися з єдиним кандидатом?

Не все так однозначно і з електоратом. Можливо, представники старшого покоління і далі стоятимуть на своїх позиціях правого ухилу. І це зрозуміло: чимало з них були репресовані, зазнали переслідувань у роки радянської влади. Вони завжди брали активну участь у виборах. Але правда і в тому, що старші люди відходять, а що насправді думає молодь, практично ніхто не знає. Здебільшого вона аполітична і відверто ігнорує вибори. Останні соціологічні опитування серед студентів тернопільських вузів показали однаковий рівень підтримки молодіжним крилом «Батьківщини» і Партії регіонів, тоді як між цими «дорослими» політичними силами колосальний розрив.

В опозиції розчарувались, владі не вірять

Навряд чи можна чимось компенсувати величезне розчарування тернопільців після помаранчевої революції. Вони були в її авангарді, а результат? Не додають оптимізму і дії місцевої представницької влади, хоч у ній переважають національно-патріотичні сили. Вони здебільшого зациклюються на політичних питаннях глобального масштабу і недостатньо уваги приділяють розвитку економіки. Область роками б'є рекорди з низької зайнятості, великої кількості заробітчан, наймізернішої зарплати, але це мало турбує місцевих депутатів.

Ще одна особливість, яку відзначають соціологи. Під час опитувань деякі респонденти відмовляються висловлювати свою думку, хоч раніше такого не було. Бояться, але кого: влади чи опозиції? Провладна сила інтенсивно нарощує свої ряди. Поповнення переважно з бюджетних організацій, але це також не гарантія того, що нові члени партії голосуватимуть так, як вона хоче. Галичани здавна вміли пристосовуватись. І це не дивно, адже доводилось жити в різних імперіях. І хоч нині Україна незалежна, але коли відчувається сильна рука, то краще бути далі від гріха.

На думку Ярослава Чорнозуба, результат Партії регіонів на виборах в області може бути вищим, ніж показують нині соціологічні опитування. Не остання з причин — розбрат серед опозиціонерів. Але чи виграє від цього у кінцевому підсумку влада? Коли помахом однієї руки вирішується доля закону чи поправок до нього, це небезпечно для суспільства. «Мені хотілося б, щоб у парламенті була сильна опозиція, — каже пан Ярослав. — Щоб Президент, маючи величезні повноваження, не використовував їх безоглядно, щоб була система стримувань. Що більше представників опозиції дасть Західна Україна, то менше буде можливостей повністю узурпувати владу».

На політичній карті Тернопільщини переважають праві та правоцентристські сили. Найактивніші «Свобода», «Фронт змін», «Наша Україна». Дещо знизила темпи «Батьківщина», хоча в неї в області все ще багато прихильників. Заявляють про себе «Громадянська позиція», «Удар». Зростають лави Партії регіонів. Ліва ніша практично порожня, хоч витоки соціал-демократії в Галичині давні й потужні. У попередньому складі обласної і Тернопільської міської рад соціалісти, наприклад, мали свої фракції, а тепер їх не видно і не чути.

Пересічному виборцю важко зорієнтуватися, хто є хто серед претендентів на депутатський мандат. Годі сподіватися на об'єктивну інформацію в місцевих друкованих виданнях. Хто платить, той замовляє музику, а оплачені статті видно, як мовиться, неозброєним оком, хоч їхні автори й ховаються за псевдонімами. Не набагато краща ситуація в електронних ЗМІ. Менш-більш об'єктивну інформацію можна отримати хіба що в інтернет-виданнях.

«За кого голосувати?» — дедалі частіше запитують тернопільці один одного. Більшість із них мали сталі політичні уподобання, і раніше таких запитань не виникало. Нині їхні погляди розмиті: в опозиції розчарувались, владі не вірять. Дехто взагалі не має наміру брати участь у виборах. Кого оберемо?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОФІЦІЙНО

У квітні 2012 року «Голос України» опублікував такі закони:

5 квітня, № 62
Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Марокко про морське торговельне судноплавство», № 4513-VI.

7 квітня, № 64
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення управління об'єктами державної власності», № 4498-VI.
Закон України «Про систему екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112», № 4499-VI.
Закон України «Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу», № 4520-VI.
Закон України «Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про теплопостачання», № 4521-VI.
Закон України «Про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо підвищення шлюбного віку», № 4525-VI.
Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо надання соціальних послуг», № 4523-VI.
Закон України «Про внесення змін до Земельного та Лісового кодексів України щодо збереження лісів», № 4539-VI.

10 квітня, № 65
Закон України «Про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про державну службу», № 4528-VI.
Закон України «Про внесення зміни до статті 34 Закону України «Про дорожній рух», № 4555-VI.

12 квітня, № 67
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», № 4619-VI.

13 квітня, № 68
Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо впорядкування міжнародних автомобільних перевезень», № 4621-VI.

14 квітня, № 69
Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про здійснення державних закупівель» щодо спрощення процедури закупівель товарів, робіт та послуг вищими навчальними закладами та науково-дослідними установами», № 4545-VI.
Закон України «Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава», № 4524-VI.
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори», № 4617-VI.
Закон України «Про внесення змін до статей 361 і 362 Цивільного процесуального кодексу України щодо підстав перегляду рішення чи ухвали суду», № 4566-VI.
Закон України «Про внесення зміни до статті 40 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», № 4570-VI.

18 квітня, № 70
Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні», № 4618-VI.
Закон України «Про охоронну діяльність», № 4616-VI.
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» та інших законодавчих актів України», № 4565-VI.
Закон України «Про громадські об'єднання», № 4572-VI.
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення в період проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні», № 4601-VI.
Закон України «Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» щодо зупинення чи припинення членства в політичній партії», № 4624-VI.
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік», № 4647-VI.

21 квітня, № 73-74
Митний кодекс, № 4495-VI.
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Митного кодексу України», № 4496-VI.

24 квітня, № 75
Закон України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб — підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності», № 4448-VI.

27 квітня, № 78
Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законів України щодо впорядкування податкового декларування», № 4661-VI.

28 квітня, № 79-80
Закон України «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», № 4648-VI.

Можливо, заяви про фальсифікації лунають тому, що в опозиції немає стовідсоткової впевненості у перемозі

У День матері в селі Моринці на Черкащині поклали квіти до могили матері Кобзаря Катерини Шевченко й присвяченому їй монументу, повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО

Днями на розширеній нараді в Ужгороді за участю міністра аграрної політики та продовольства Миколи Присяжнюка розглянуто стратегію розвитку українського села й особливості закарпатського агросектору, повідомляє наш власкор Василь НИТКА

Кожен другий — геній, кожен перший — талант

Так відгукуються в Запоріжжі про жителів Енергодара — одного з наймолодших міст країни

САМОВРЯДУВАННЯ

На лівому березі Каховського водосховища посеред соснового бору заховалося молоде і симпатичне місто Енергодар. Своєю назвою воно завдячує двом електростанціям — тепловій і атомній, найбільшій в Європі. Запорізька область виробляє третину електроенергії України і, звичайно, левова частка припадає на Енергодар. Тобто вже сама назва говорить про його спеціалізацію.

А за вікном — майже зима

Місто охайне, чистеньке. У такому приємно жити і працювати. На вулицях багато молодих облич, всюди лунає дитячий гомін.

— Середній вік жителів — 35 років, — усміхається енергодарський голова Ігор Наумичев *(на знімку)*.

Ігоря Наумичева обрали на цю посаду в 2010 році. А до цього працював заступником міського голови і добре знає всі проблеми Енергодара. Так сталося, що більшість його попередників довго на цій посаді не затримувалися. Чому? Це — їхні проблеми й, напевне, в те вникати не варто. Городяни свій вибір зробили і чекають від нового градоначальника конкретних кроків, щоб місто залишалося своєрідною оазою у Запорізькій області. Хоча в січні, незадовго до того, як ударили цьогорічні морози, міг настати момент істини і для жителів Енергодара, і для міського голови.

— На території Запорізької теплової станції стався розлом водохідної труби, яка подає воду на охолодження блоків. Через аварію зупинилася робота теплової станції. Якби ми за кілька тижнів до цього не закільцювали теплопостачання першого, другого мікрорайонів і кількох гуртожитків, Енергодар міг повторити долю Алчевська, — зізнається Ігор Наумичев.

Напевне, їхній задум важко назвати Божим провидінням, скоріше, — прагматичним підходом до вирішення міських проблем. Але, схоже, зорі зійшлися в одному місці.

Річ у тім, що ціна на теплоенергію, яку постачали місту із АЕС, утричі нижча від тієї, яку поставляла теплоелектростанція. А тому насамперед новообраний голова і вирішив, щоб місто і жителі не витрачали зайві кошти на оплату теплопостачання, закільцювати мікрорайони в одну теплову мережу.

Безумовно, коли розпочали будувати центральний тепловий пункт, скептиків вистачало. Багато хто очікував, що будівництво затягнеться на роки. Понад те, чого гріха таїти, дехто вважав, що в такий спосіб нова міська влада хоче «відмити» кошти для себе. Сьогодні цих розмов немає. Особливо після аварії, про яку йшлося вище, бо жодного дня жоден будинок, жодна людина в місті енергетиків не відчула, що, перефразовуючи знамениту пісню Святослава Вакарчука, «за вікном — майже зима, знову зима».

ДОВІДКОВО

Історія Енергодара розпочалася 12 червня 1970 року. Того дня будівельники заклали гранітний камінь на одному з піщаних пагорбів. Це місце — так звані Іванівські кучугури — було обране для будівництва Запорізької теплової електростанції. 23 листопада 1972 року селище, яке зростало разом з промисловими об'єктами, отримало назву Енергодар.

У 1979 році розпочалося будівництво першого блока атомної електростанції. Шостий блок було збудовано в 1995 році. 14 серпня 1985 року Енергодар отримав статус міста. Тут проживає 50 тисяч населення.

Енергодар прагне до нових висот...

Коли нова влада в Енергодарі розпочинала працювати, вони ще не знали про спадок, який їм залишили попередники. Тільки тепловодоканал мав 27 мільйонів гривень боргів. У січні цього року вони зменшилися на 10 мільйонів. Для цього довелося йти на не вельми популярні заходи, бо підприємство перебувало у податковій заставі. Усі витрати, в тому числі по заробітній платі, доводилося проводити за рішенням суду.

Ігор Наумичев розумів: без мобілізації коштів, які має місто, із боргової ями не вилізти. Тим більше їх не вистачало навіть на зарплату працівникам інших підприємств. А тому на його прохання значна частина працівників комунального підприємства пішла у відпустку за власний рахунок, інша — працювала на півставки.

— Люди поставилися з розумінням до цієї ситуації, бо ми їм пояснили, для чого це робиться. Ми вдячні їм за те, що вони підтримали наші непопулярні кроки, — коротко підсумовує міський голова розповідь колег про те, з чим довелося зіткнутися новообраній владі.

Нині в Енергодарі думають про зменшення тарифів, які й так викликають заздрість у жителів Запорізької області, іще на десять відсотків. Хоча, зрозуміло, проблем вистачає. Оскільки на першому і другому мікрорайонах дуже зношені мережі і треба замінити багато труб.

Життя починалося з води

Принаймні так стверджують вчені. Отож в Енергодарі водночас, за словами заступника міського голови Євгена Шентябіна, почали модернізувати місцевий водозабір.

— У кожній свердловині на глибині 32 метри поставили німецькі насоси, які качають воду через пристрій обліку і подають її в колектор, а потім — у резервуар чистої води. Тут також стоять шафи частотного регулювання, що дає змогу нам економити енергоносії і значно продовжує термін роботи насосу. Також встановлені датчики внутрішнього і зовнішнього повітря. Тепер при регулюванні температури людський чинник відсутній. Похолодало — батареї включились. Світло також вмикається автоматично, — без пафосу, спокійно завершив екскурсію на одну із свердловин головний інженер тепловодоканалу Олександр Грішилов. Напевне, і природа не дозволяє бути пафосним, бо водозабір знаходиться у самому серці соснового лісу, який створював неповторну атмосферу спілкування. І не тільки з людьми, а й із природою. Недаремно поряд розбили один із міських парків.

Що це дало? — запитає читач. Передусім нині використовуються насоси меншої потужності. Кожен з них дає змогу економити 11,5 кіловат-годин електроенергії. Окрім того, з 22 відсотків до 8,9 відсотка зменшилися втрати води.

Наступний етап — хімводопідготовка. Поки що місто купує воду в теплової електростанції. А оскільки вона підігріта до 70 градусів, то доводиться платити й за це.

— Це — залежність. Дружня, але залежність, а тому хочеться мати усе своє, — продовжує розповідь Олександр Грішилов. — Отож плануємо побудувати бак, акумулятор на 500 кубічних метрів, де і відбуватиметься деаерація. Ведуться роботи по трьох проектах — баку, деаераційної установки та водохімпідготовки. До початку наступного опалювального сезону плануємо завершити усі роботи.

Керівники Енергодара не приховують задоволення від показаного. А Євген Шентябін підкреслив:

— У нас вода коштує найдешевше в Україні, і за якістю вона одна з найкращих.

Проте заспокоюватися на досягнутому, як видно з розповіді головного інженера тепловодоканалу, не збираються. А тому не викликало здивування і прагнення батьків міста вже цього року позбутися при очистці води хлору, який вельми шкідливий для навколишнього середовища. Представники відповідних підприємств уже їздили до Росії, в Бєлгород, вивчати їхній досвід використання при очистці води ультрафіолетових ламп. Побачене вразило енергодарівців: у басейні на очисних спорудах бєлгородці навіть розводять коропів.

Місто–трудівник, місто–творець

Зрозуміло, можна багато розповідати про те, що робиться в Енергодарі. Однак треба зауважити: місто недаремно претендує на титул енергетичної столиці країни. Сусідство таких гігантів, як теплова і атомні електростанції, накладає відбиток і на роботу міської влади.

Хоча в Запоріжжі перед поїздкою до енергетиків довелося почути про його жителів кілька характеристик, які можна оцінювати по-різному. Так, один із колег сказав про енергодарівців: там кожен другий — геній, кожен перший — талант. А ще чомусь їх не вважають патріотами Запорізького краю. Мовляв, їх нічого не цікавить, вони можуть собі дозволити сісти в автомобіль і поїхати на вихідні до моря.

Коли я переказав ці думки міському голові, Ігор Наумичев навіть трохи образився:

— А що тут поганого? Бідність і патріотизм — речі несумісні. Якщо наші городяни можуть собі дозволити поїхати на вихідні до моря, то вони собі це дозволяють. Окрім того, те, що місто — донор, не характеризує нас? Понад те, вісім із десяти городян, якщо їх опитати, скажуть, що вони патріоти Запоріжчини, хоча й приїхали із різних куточків України.

А от щодо першої характеристики, то міський голова спершу задумався, а потім спробував її розтлумачити.

— Якщо говорити про талант і геніальність, то вони, мабуть, від освіти не залежать. Це, напевне, — те, що дано Богом. Інша справа: близько 80 відсотків мешканців міста мають вищу освіту.

ДОВІДКОВО

Енергетична столиця України — батьківщина міжнародного театрального фестивалю «Добрий театр». З травня 1992 року — один з найяскравіших заходів, що відбувається у місті раз на два роки. «Добрий театр» — явище унікальне. За час існування фестивалю на сцені ПК «Сучасник» — основній базі фестивалю — побували театри із Румунії, Німеччини, Швейцарії, Росії, Латвії, України.

І далі Ігор Наумичев розповів про те, що бібліотечна мережа в Енергодарі розширюється, в кожній бібліотеці є Інтернет. Розширюються дитячі садки, оскільки в Енергодарі є природний приріст населення. Пояснив це він не тільки молодістю міста, а й високим рівнем соціального захисту. Тим більше, що майже кожен четвертий працює на атомній станції, де середня зарплата становить 4,5 тисячі гривень.

...і продовжує зачаровувати красою.

Особлива гордість звучала в його словах, коли він сказав, що обдарованим дітям, юним спортсменам, які досягли високих результатів, виплачується премія міського голови.

І насамкінець розмови запросив на традиційний фестиваль «Добрий театр», який щороку відбувається в Енергодарі.

ДОВІДКОВО

Міський бюджет Енергодара — 240 мільйонів гривень. Відрахування до державної казни — 196 мільйонів гривень.

Замість післямови

Рідко, але трапляється: людина змінює професію, посаду, але знаходить себе і на новому місці роботи. Так сталося і з Ігорем Наумичевим. За фахом — історик, працював учителем, директором школи. І — несподіваний поворот долі: довелося очолити місто, в якому живуть енергетики. Та, попри завантаженість роботою, він продовжує залишатися істориком. І щороку влітку замість поїздок по морях і океанах працює в експедиції, яка веде археологічні розкопки кургану — найбільшого захоронення скіфських царів, що розташований на березі Каховського моря за п'ятдесят кілометрів від Енергодара. Бо води постійно підмивають берег і добираються до цього унікального місця. А Ігор Наумичев вважає, що його треба врятувати, дослідити і зберегти для нащадків.

Володимир КОРОЛЮК.

Фото надане виконкомом міської ради Енергодара.

У басейні на очисних спорудах бєлгородці навіть розводять коропів

Борислав не сміється, а вимирає

Відому повість Івана Франка «Борислав сміється» нині згадують, коли мова заходить про екологічні проблеми міста нафтовиків. І найчастіше в негативному контексті, бо Борислав вже давно не сміється.

«Загазованість у Бориславі зросла до критичної точки. Я боюся назвати показники, які лягають на стіл. Ситуація нагадує 1972 рік, коли в місті вибухнув один із будинків», — з такою заявою нещодавно виступив міський голова Борислава Володимир Фірман **(на знімку).**

Б'є на сполох і Бориславське управління з експлуатації газового господарства. У каналізаційних мережах міста критична концентрація вуглеводневих сполук. Вибух може статися в будь-який час.

Закликає жителів не закривати двері та не заходити до підвалів з вогнем міський відділ із надзвичайних ситуацій.

Що ж відбувається в Бориславі? Наскільки серйозні виклики непродуманої експлуатації нафтового родовища постають сьогодні?

На пороховій бочці

Коли їдеш із Трускавця, навіть не помічаєш, де починається Борислав. Здається, що потрапив на сусідню вулицю відомого курорту. Тільки агрегати, які невтомно качають нафту, нагадують, що ти вже в іншому місті, яке за екологічними проблемами і рівнем захворюваності входить до трійки найнебезпечніших міст Львівської області.

У Бориславі забили тривогу, коли наприкінці лютого на вулиці Довженка на поверхню вирвалася газонафтова суміш. Схоже явище спостерігали в 1972 році перед вибухом будинку на вулиці Володимира Великого, внаслідок якого загинули дев'ятеро осіб. Ще одна трагедія сталася в 1999-му, коли міграція вуглеводневих газів у каналізаційну систему спричинила вибух у цеху «Бориславнафтогазу». Опіки отримали п'ятеро робітників.

У Бориславі з XIX століття видобувають нафту. Поклади підходять так близько до поверхні, що гості відчувають запах нафти всюди. Місто розташоване на території промислового нафтового родовища, яке понад 100 років тому давало 5 відсотків світового видобутку нафти. Родовище виснажене хижацькою експлуатацією. Нині «Бориславнафтогаз» дає щороку лише до 100 тисяч кубометрів нафти.

Зменшення видобутку призвело до того, що нафта запливає в підвали будинків. Ще один побічний продукт видобутку нафти — газ, якого щодня в атмосферу потрапляє тисячі кубометрів.

Чи не найкраще про проблеми Борислава знає депутат Львівської обласної ради, корінний житель міста Осип Магур. Інженер-технолог свідомо обрав роботу в комісії з питань екології, природних ресурсів та рекреації Львівської обласної ради, щоб допомогти своїм землякам подолати наслідки загрози, яка нависла над містом нафтовиків. Він щодня на собі відчуває те, що змушені роками терпіти жителі Борислава.

— Що робити? — запитуємо Осипа Магура.

— Мають бути нормалізовані партнерські відносини між «Укрнафтою» та місцевим самоврядуванням, треба виконувати рамкові угоди щодо міста Борислава. Постає запитання: куди йдуть кошти, які надходять у бюджет від видобутку нафти? У Бориславі жахливі дороги. Під час паводків вода розмила міст і вантажний транспорт прямує через цент міста.

Нафта на асфальті

— На деяких ділянках нафта виходить на поверхню, — розповідає Осип Магур. — Нині це типова картина. На вулиці Данила Галицького стоїть 32-квартирний будинок, навколо якого 52 газові шурфи, через які на поверхню ще проривається газ. Люди б'ють на сполох, бо й нафта підходить під самі вікна. Приїжджають цистерни та вичерпують.

Видобуток нафти призвів до високого рівня загазованості. Десятки гектарів землі непридатні для обробітку. Бориславську воду не можна вживати — вона забруднена відходами нафтового видобутку.

У нас проблема з єдиною в Україні озокеритною шахтою. У 2003 році її приватизували, але досі не можемо знайти господаря.

Процеси стають некеровані. Щоб контролювати видобуток озокеритів, потрібно відкачати воду. Шахта затоплена. На поверхню виходять гази і створюють ще вищий рівень загазованості.

Майже 200 років варварським методом ведеться в Бориславі видобуток нафти. Приходили австріяки, поляки, німці — всі черпали. Прийшла радянська влада — черпала, а про екологію ніхто не дбав.

Поки журавлики гойдаються, місто живе

Звичний атрибут міста — невтомні журавлики, що качають нафту **(на знімку)**, — можна побачити навіть в центральній частині Борислава. Поки триває видобуток, місто живе.

— Минулими роками не били на сполох? — запитуємо Осипа Магура.

— У радянські часи процеси були керовані, бо йшов інтенсивний видобуток нафти. А тепер видобуток падає. Скорочують робочі місця, нафторозвідка не працює, не відкривають нових свердловин. «Укнафті» не вигідно. Краще контрабандою завезти нафту з-за кордону і заробити швидкі гроші. Не треба платити заробітну плату, давати кошти на екологію.

— Який вихід?

— Щороку потрібно проводити моніторинг загазованості та якості питної води. Це повинно бути як Отче наш.

Виділений із надр Борислава газ не має запаху. Потрібні гроші на його збирання, щоб використовувати на господарські цілі. Борислав на власному газі може обігріватися.

Наступне запитання: що робити з 20 тисячами колодязів, з яких черпали нафту? Два століття вони занедбані. Бувало, що колодязі провалювалися й загорялися.

Звідки взяти гроші?

— Хто має фінансувати ці проекти?

— Уряд! Кошти повинні направляти з державного екологічного фонду. Тільки для моніторингу ситуації щороку потрібно близько мільйона гривень. За кордоном у таких містах, як Борислав, стоять надсучасні датчики на будинках і показують рівень загазованості. Відповідна служба одразу реагує на всі відхилення від норми.

— Що зробила обласна рада?

— Якщо взяти карту Борислава, вона вся в червоних лініях. Ми виділяємо близько 400 тисяч гривень на моніторинг державним науково-дослідним установам.

— Чи можна збирати газ, який потрапляє в атмосферу і спричиняє зростання захворюваності жителів міста?

— Щоб газ подати до споживача, треба провести наукові дослідження.

На цьому питанні завжди спекулюють під час виборів, але далі слів справа не просувається.

— Які причини викидів газонафтової суміші в атмосферу? Холодна зима і раптове потепління?

— Я розмовляв із нафтовиками. Їм важко дати однозначну відповідь. Можливо, в надрах відбулося зміщення пластів.

— Чого ви очікуєте від центральної влади?

— Депутати Верховної Ради повинні пам'ятати, що на Львівщині є місто Борислав, яке вже не сміється, а плаче гіркими сльозами. На батьківщину Івана Франка потрібно відправити екологічну інспекцію, щоб вивчити ситуацію і виділити кошти на розв'язання проблем, які накопичувалися десятиліттями. У місті найвищий рівень захворюваності. У Дрогобицькій онкологічній лікарні найбільше пацієнтів з Борислава та Стебника. Місто вимирає. Згортається виробництво. Населення — 36 тисяч. Колись було 42 тисячі. На одного пенсіонера припадає один працюючий. Не забуваймо, що від центру Борислава до Трускавця кілька кілометрів. Складна екологічна ситуація має безпосередній вплив і на відомий бальнеологічний курорт.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Фото **Наталії СОЛОВЧУК.**

З ІСТОРІЇ

Ріббентроп вимагав віддати Борислав

У 1939 році під час переговорів з Молотовим Ріббентроп порушив питання про передачу Бориславського нафтового родовища Німеччині, яка відчувала дефіцит пального. Сталін виступив категорично проти. Знайшли компроміс: СРСР постачає до Німеччини 500 тисяч тонн пального на рік, а та не претендує на нафтоносний регіон. Так тривало до 22 червня 1941 року, поки не почалася війна і не припинилися поставки.

ЦИФРИ І ФАКТИ

Газ на вітер

У Бориславі протягом року можна добувати до 70 мільйонів кубічних метрів газу, який виходить в атмосферу з-під землі. Майже 30 мільйонів доларів щороку вилітає в трубу. Міська рада розробила проект використання безкоштовного бориславського газу, але починання не підтримали в Києві. ПАТ «Укнафта» не дало дозволу на виготовлення технічної документації на підключення до газопроводу, бо не визначено схему транспортування та реалізації газу.

Міський голова Борислава Володимир Фірман обурився, бо не можна так господарювати на власній землі: «Чужий газ закупляємо за долари, а свій викидаємо в атмосферу».

У НОМЕР

Соціальні картки одержать півмільйона кримчан

У Криму соціальні картки цього року отримають близько 500 тисяч людей. Про це повідомив міністр соціальної політики АРК Олена Семичастна на прес-конференції в Сімферополі. За її словами, ініціатива залучення до проекту «Соціальна карта кримчанина» виявилася цікавою для місцевого бізнесу, як дрібного, так і середнього. Міністр повідомила, що до програми вже долучилося 182 об'єкти торгівлі та соціально-побутових послуг і 121 аптека.

«Соціально відповідальний бізнес іде нам назустріч. Наше завдання — в перспективі розширити список учасників — підприємств і аптек, щоб кримчани в будь-якому регіоні півострова могли скористатися послугами соціальних карток», — сказала Олена Семичастна. І нагадала, що соціальна картка, хоч і не є іменною, як це буде запроваджено в Києві в рамках аналогічного проекту («Соціальна карта киянина»), але видається на конкретну людину.

Нагадаємо, з ініціативи Ради міністрів у Криму реалізується республіканський проект «Соціальна картка кримчанина». Його мета — підвищення рівня соціального захисту пільгових категорій громадян. Відповідно до програми, пільгові категорії громадян зможуть купувати товари та одержувати соціальні послуги зі знижкою 5—7 відсотків.

Напередодні курортного сезону з'явилися паркомати

В Ялті встановлено перші автомати для збору плати за паркування транспорту. Про це повідомили в прес-службі виконкому міськради. Спочатку встановили тільки чотири паркомати. Ще три з'являться найближчим часом. Поруч із паркоматами чергують паркувальники. Їхня функція — не стягувати плату за паркування автомашин, а надавати консультації водіям із приводу користування автоматами.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в Ялтинській міській раді, встановлення паркоматів «дасть змогу припинити побори, що практикувалися в курортні сезони минулих років, коли за встановлених твердих тарифів на деяких парковках за годину вимагали із власників транспортних засобів і по 50 гривень за годину, і навіть по 100».

Паркомати вартістю 20 тисяч гривень кожний виготовлено у Львові. До кінця року від впровадження автоматів до бюджету міста планують залучити 346 тисяч гривень.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Повернення Майстра

У Сумському художньому музеї проходить виставка, присвячена 125-річчю скульптора, кінорежисера, драматурга, народного артиста України Івана Кавалерідзе. В її експозиції 83 скульптури.

Відвідувачі музею можуть ознайомитися з галереєю портретів великого скульптора. Тут також виставлено скульптури—проекти пам'ятників Тарасу Шевченку, Григорію Сковороді, Льву Толстому, Федору Шаляпіну, композиції «Летять журавлі», «Вірний друг», «Святослав у бою»...

Сьогодні скульптури Івана Кавалерідзе прикрашають вулиці й площі багатьох міст України: Києва, Полтави, Харкова, Ромен... Під час хрущовської опали чимало його робіт було знищено, зокрема і пам'ятник Тарасу Шевченку в Сумах. Утім, дух Митця, який набагато випередив свій час, назавжди лишився нескореним.

Владислав ЖМУРКОВ.
Суми.

З 1 червня на Одещині стартує загальна диспансеризація населення: її забезпечать виїзні бригади пульмонологів, гастроентерологів і кардіологів з обласного центру. Вже в травні вони прийняли ізмаїльців, *повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ*

5 200 боєприпасів (зокрема, 7 авіабомб, 388 артилерійських снарядів і 173 міни) за два тижні знищили піротехніки територіального управління МНС у Севастополі, *повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ*

З балу — знову за парту

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тести у режимі нон–стоп

Цьогорічне зовнішнє незалежне оцінювання має кілька прикрих для випускників шкіл особливостей. Перша, як вже писав «Голос України», — передчасна сесія ЗНО, що пов'язано з проведенням в Україні Євро-2012. Якби не чемпіонат, у школярів було б ще два тижні на підготовку. Друга прикрість теж пов'язана з чемпіонатом — щільний графік тестувань. ЗНО стартує сьогодні і завершиться просто перед початком Євро — 7 червня. Аби встигнути до футбольного часу «ікс», тестування проводитимуть через день. Так, уже в четвер учасники ЗНО складатимуть російську мову. А тестування з географії та іноземних мов взагалі припали на суботи: відповідно 19 та 26 травня.

На щастя, з десяти предметів, з яких проводиться оцінювання, його учасники обирають для складання не більше чотирьох. Тож тестування у ритмі через день протягом понад трьох тижнів випускникам не загрожує.

Фаворити й аутсайдери ЗНО

Проте більшість з тих, хто цього року писатиме ЗНО, сьогодні відпочивають. «Наймасовішим» стане тест з української мови та літератури, на який зареєстровано, за словами директора УЦОЯО Ірини Зайцевої, 324 140 осіб. «Сертифікат з цього тесту є обов'язковим для вступу до будь-якого українського ВНЗ», — пояснила причину його популярності пані Зайцева. На другому місці — перевірка знань з історії України — 211 614 осіб. І «освітню бронзу» отримала цього року математика, яку складатимуть 203 275 абітурієнтів. Аутсайдерами стали іноземні мови. А саме — іспанська, на яку зареєструвалися 218 чоловік, французька — 1100 осіб та німецька, сертифікат з якої бажають отримати 3453 особи.

Абітурієнту на замітку

Утім, хоча б з якого предмета ви писали ЗНО, Ірина Зайцева нагадує, що на пункт тестування необхідно прибути вчасно. Запізнення навіть на кілька хвилин може перекреслити вашу мрію стати студентом. Якщо під час випробування у вас знайдуть шпаргалки, мобільний телефон, чи будь-який інший пристрій, то незалежно від того, користувалися ви цими «підручними засобами» чи ні, результати тесту буде анульовано. І насамкінець, при собі обов'язково слід мати сертифікат зовнішнього незалежного оцінювання, запрошення-перепустку та паспорт або інший документ, серію та номер якого зазначено у сертифікаті.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: 24 березня 2012 року. Місто Підгайці Тернопільської області. Пробне тестування з української мови.

Фото з архіву «Голосу України».

ОСББ: на свій страх і ризик

Менше третини населення країни знає, що таке об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ). Ще 29 відсотків українців «щось про це чули».

І понад 40 процентів взагалі не відають, що воно таке — ті чотири літери. Це результати загальнонаціонального дослідження, що його вчора на прес-конференції презентувала Ірина Бекешкіна, директор фонду «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва. Висновок напрошується сам собою: житлово-комунальна реформа, м'яко кажучи, гальмує. Судіть самі: згідно із державною програмою реформування і розвитку ЖКГ до 2014 року в країні планується створити понад 45 тисяч ОСББ. За приблизними підрахунками, вони мають «охопити» 70 відсотків загального багатоквартирного житлового фонду. Та на календарі маємо травень 2012-го, і майже 70 відсотків населення не те, що не створили ОСББ, а точно навіть не розшифрують цю абревіатуру.

Між тим, як свідчать дані опитування, існує пряма залежність між баженням створити ОСББ та знанням про нього. Щоправда, навіть серед тих, хто більш поінформований, охочих стати частиною такого об'єднання небагато — усього 31 %. Значна частина українців незалежно від того, знає чи ні про ОСББ, не хоче створювати його у власному будинку. Різниця тільки в тому, що одні більше бояться невідомості, а інші, навпаки, — точно знають, чого боятися.

Передусім бояться українці, що після створення ОСББ держава повністю зніме з себе відповідальність за будинок, у тому числі і щодо проведення капітального ремонту. Так вважають 42 % опитаних власників квартир. Ще один зі страхів — побоювання, що після цього зросте вартість комунальних послуг. Таку думку мають 34 відсотки опитаних. І майже кожен п'ятий респондент боїться колективної відповідальності і необхідності оплачувати борги своїх менш дисциплінованих сусідів. Тетяна Бойко, керівник житлово-комунальних програм громадянської мережі «Опора», і хотіла б усі ці страхи спростувати, та не може. Каже: через відсутність системної реформи ОСББ і досі створюються не завдяки, а всупереч діям влади, монополістів тощо. У квітні Президент ветував запропонований громадськістю закон, який міг би значно полегшити життя об'єднань. Доручив розробити новий. Та коли його буде створено і головне, що в ньому буде написано, — невідомо. Поки що ОСББ лишилися сам на сам зі своїми проблемами та страхами, резюмувала Т. Бойко.

Віктор ДЕЙНЕКА.

У Сереті масово загинула риба

Працівники Тернопільської районної санепідемстанції з'ясовують причину, а в прокуратурі області обіцяють винних притягнути до відповідальності.

У Чортківському районі вирішили тимчасово припинити забір з поверхневих вод Серету. Подачу води у райцентрі, розташованому нижче за течією, поки що не припиняли, оскільки мали її запас. Жителі приміського селища Велика Березовиця під Тернополем ще 9 травня помітили у річці Серет мертву рибу, а вже 10-го вода забілила від неї в районі сіл Острів та Буцнів. За словами іхтіологів, загинули карась, щука, лящ, пічкур, головень, червонокнижний верезуб. Постраждала й ікра, оскільки саме тепер — період нересту. Для того щоб відновити рибні запаси однієї з головних рік області, потрібно не менше п'ятишести років. Екологи, рятувальники застерігали жителів прибережних сіл не споживати мертву рибу, однак послухали не всі: по даровищну прийшли з відрами, мішками. Як далі розпорядилися отруйним «уловом» і до яких наслідків це може призвести, наразі невідомо. Як і те, хто спричинив лихо.

Державна екологічна інспекція у Тернопільській області зафіксувала факт скидання у річку забруднених стічних вод з очисних споруд комунального підприємства «Тернопільводоканал». Його директор Володимир Кузьма цього факту не заперечує. За його словами, протягом кількох днів підприємство-забруднювач у нічні і ранкові години здійснювало залпові скидання агресивних стоків з надзвичайно великою концентрацією шкідливих речовин. Це паралізувало роботу активного мулу, який відповідає за якість біологічного очищення, і забруднені стоки ринули у Серет.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Повернення отця Омеляна Ковча

На центральні площі міста Перемишляни відкрили пам'ятник священику Омеляну Ковчу, який загинув у концтаборі «Майданек». У тяжкі воєнні роки він рятував українців та євреїв із фашистських катівень. І навіть у таборі знаходив для представників різних народів слова любові та милосердя.

У 1999 році Єврейська рада України присвоїла отцеві звання «Праведник України». У 2001 році Папа Римський Іван Павло II його беатифікував.

Отець Омелян Ковч повернувся у рідні Перемишляни завдяки скульптору Володимиру Одрехівському та архітекторам Олександру Яремі, Олександру Лібичу, Денису Белаху і Олександру Матюшкову. Священик «Майданека» крокує пірисканою, багатостраждальною землею, несучи у правій руці хрест віри, а в лівій — Біблію. На кам'яній брилі викарбувані слова «Тут я бачу Бога — зво Бога, який однаковий для всіх».

Богдан КУШНІР.
Львівська область.
Фото Маріана СТРІЛЬЦІВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Держохорона «кришувала» браконьєрів?

За інформацією Черкаського управління МВС України, в акваторії Кременчуцького водосховища знехтували забороною ловити рибу під час нересту. Мало того регулярні браконьєрські рейди зі знищення рибних запасів здійснювалися з дозволу посадових осіб Держрибохорони у Черкаській області!

Співробітники УБОЗу спіймали на гарячому і задокументували 12 фактів отримання хабарів керівниками цієї установи. Нечисті на руку службовці завдали державі збитків на суму близько 250 тисяч гривень. Проти підозрюваних у хабарництві порушено вже третю з початку року кримінальну справу.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

На «Буковелі» розпочалася «Весна»

На базі відомого туристичного комплексу розпочався Всеукраїнський пленер «Весна. Буковель-2012». Художники з різних міст — Виноградова, Дрогобича, Києва, Кіровограда, Луцька, Ковеля, Львова, Миколаєва, Мукачева, Рівного, Івано-Франківська — кожен у своїй манері малюватимуть неповторні пейзажі гуцульського краю, зустрінуться з місцевими етнографами та краєзнавцями. Пленер триватиме до 26 травня і закінчиться підсумковою виставкою картин, яку буде представлено для огляду всім гостям курорту.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

ЦИФРА

857 мільйонів гривень

планують інвестувати протягом року в 42 аграрні проекти на Хмельниччині. Так, продовжиться робота з будівництва та реконструкції тваринницьких ферм та комплексів. Уже введено в дію один молочнотоварний комплекс із доїльним залом на 500 корів. До кінця року планують завершити будівництво ще трьох подібних комплексів на 2750 корів у ТОВ «Подільський господар - 2004», СТОВ «Зоря» та ТОВ «Новий двір». Одночасно в сільськогосподарських підприємствах буде реконструйовано десять молочнотоварних ферм.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Луганці роззброюються

Міліція Луганщини підбила підсумки місячника добровільної здачі зброї та боєприпасів. Від населення прийнято більш як 250 одиниць незареєстрованої гладкоствольної мисливської зброї. Позбувалися громадяни також обрізів, боєприпасів, вибухівки та іншого небезпечного майна.

Загалом у ході місячника здано понад 350 одиниць вогнепальної зброї і більше трьох з половиною тисяч боєприпасів. Добровільна здача арсеналу дозволить уникнути неприємностей, адже стаття 263 КК України звільняє від відповідальності за незаконне поводження зі зброєю осіб, які здали її добровільно.

Алла АНТІПОВА.

Дитина впала у вентиляційний стовбур закритої шахти

Трагедія сталася в Торезі на шахті імені Кисельова, закритій у 1989 році. За даними ГУ МНС України в Донецькій області, гуляючи з друзями, 12-річний хлопчик не побачив отвору стовбура шахти. Рятувальники разом із робітниками шахти підняли дитину на поверхню із глибини 15 метрів. У тяжкому стані підліток госпіталізований. Лікарі діагностували у нього закриту черепно-мозкову травму, струс мозку, переломи нижньої та верхньої щелеп, численні подряпини.

Ліна КУЩ.

Квитки в поїздах Hyundai будуть удвічі дорожчі, ніж у звичайних швидкісних («Дзеркало тижня»)

Слідами наполеонівської армії

У Луцьку відбулася Міжнародна історико-краєзнавча наукова конференція «Україна та Волинь у наполеонівських війнах», присвячена 200-річчю війни 1812 року.

Організували захід Волинський краєзнавчий музей та обласна організація Національної спілки краєзнавців, Національний військово-історичний музей України і його філіал у Луцьку, ОДА та обласна рада, а також Волинський національний університет імені Лесі Українки.

В області відомо більш як 50 пам'ятних місць, пов'язаних з війною 1812 року. Одну із польових доріг тут і досі називають «французькою». Не дарма конференцію активно підтримала Кусницанська сільрада Любомльського району, де в 1812 році точилися запеклі бої і де в селі Городнє збереігся з 1820 року пам'ятник, присвячений тим подіям.

У науковій імпрезі взяли участь науковці і краєзнавці України, Росії та Польщі. Своєрідного колориту конференції надали члени Клубу любителів військової історії з Києва, які були одягнені в мундири солдатів наполеонівського війська.

У перервах між виголошенням наукових доповідей та проведенням диспутів дослідники мали змогу оглянути виставку «Волинь часів франко-російської війни 1812 року», побувати на врочистому молебні біля пам'ятника в селі Городно, спорудженому на місці кровопролитного бою російських і французьких військ. Вони відвідали музеї Першої світової війни в селі Переспа Рожищенського району і Любомльський краєзнавчий музей, а також храми УПЦ Олександра Невського і Святого Луки в Городньому.

Учасники конференції оглядають експонати виставки.

За підсумками заходу Волинським краєзнавчим музеєм та ДП «Волинські старожитності» надруковано науковий збірник матеріалів конференції та підготовлено його електронний варіант.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Донецькі греко–католики відсвяткували 10–річчя екзархату

Відбулися урочистості з нагоди десятої річниці від дня створення Донецько-Харківського екзархату Української греко-католицької церкви. Із цієї нагоди на Донеччині вперше приїхав патріарх УГКЦ Святослав. Мешканці обласного центру заповнили площу перед храмом Покрови Пресвятої Богородиці, де відбувалася архієрейська божественна літургія. Глава церкви вітав вірян, представників громадських організацій, Українського козацтва, а також дітей, які підготували вітання з нагоди Дня матері. Патріарх також взяв участь в урочистих ювілейних зборах та зустрівся з молоддю.

До складу екзархату входять сім областей сходу України, кількість вірян — 15 тисяч. Із дня створення екзархат очолює владика Степан Меньок. На Донеччині греко-католицька церква реалізує кілька благодійних проектів, зокрема, із соціальної адаптації «дітей вулиці», допомоги проблемним родинам та ВІЛ-інфікованим. Священики відвідують ув'язнених у слідчих ізоляторах та колоніях.

Ліна КУЩ.

«Кашу» з отрутохімікатів заварили круто

Не встигли жителі Херсонщини порадіти тому, що наприкінці минулого року з області нарешті відправили на утилізацію близько тисячі тонн прострочених гербіцидів і пестицидів, як у райцентр Нововоронцовку із сусідньої Дніпропетровської області доставили 57 тонн суміші отрутохімікатів, які вже шість років уважалися «утилізованими»!

Ще 2006 року тодішнє керівництво обласного управління охорони навколишнього природного середовища уклало з київською фірмою договір про вивезення та утилізацію цієї «хімії», виплативши їй 847,6 тисячі бюджетних гривень. «Спадок» радянських років бізнесмени справді переправили на складський майданчик у місті Кривий Ріг, а переказані гроші попросту привласнили. У свою чергу, власники складів через Господарський суд добилися рішення про відправлення отрутохімікатів за місцем їх колишньої «прописки». Прокуратура Херсонщини, звичайно, порушила з цього приводу кримінальну справу, однак питання навіть не в покаранні корумпованих держслужбовців, а в тому, що здоров'я жителів селища через сусідство отрутохімікатів є реальна загроза. Обласна СЕС узяла проби води і землі й визначила, що в половині концентрація небезпечних хлорорганічних речовин більш ніж вдесятеро перевищує гранично допустимий рівень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ФОТОФАКТ

На Рівненщині за допомогою інтернет-голосування визначено кращі твори місцевих авторів, а також видання, серед яких історико-краєзнавчий журнал «Погорина» Рівненської обласної організації Спілки письменників України, який редагує наш постійний і активний дописувач Євген Цимбалюк (на знімку).

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

ВІСТІ З ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Відкрили експозицію, присвячену Володимиру Щербицькому

У Верхньодніпровському районі працюватиме комплексна експозиція, присвячена видатному державному діячу та земляку Володимиру Щербицькому. В її відкритті взяли участь голова Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вілкул, народний депутат України Сергій Глазунов, Голова Президії Верховної Ради України 1975—1991 років Валентина Шевченко, друзі та соратники Володимира Васильовича.

— Дніпропетровщина виховала багатьох яскравих історичних особистостей, які творили історію нашого регіону та країни. Ми пам'ятаємо і пишаємося нашими видатними земляками, — сказав на відкритті експозиції Олександр Вілкул.

У залі пам'яті у Верхньодніпровському районному народному історико-краєзнавчому музеї тепер зберігатимуться унікальні фотографічні матеріали та особисті речі сім'ї Щербицьких. Значну кількість експонатів подарували родина та друзі Володимира Щербицького, активну участь у поповненні музейного фонду бере благодійна організація «Благодійний фонд «Українська державність» імені В. В. Щербицького.

Заарештовано лідера громадського руху

У понеділок у Дніпропетровську відбувся суд, що визначив запобіжний захід для затриманого в п'ятницю лідера Всеукраїнської громадської організації «Громадська сила» Загіда Краснова — два місяці арешту.

Як повідомила прокурор області Наталя Марчук, Генеральна прокуратура України скасувала постанову Головного слідчого управління МВС про закриття кримінальної справи, порушеної за фактом дорожньо-транспортної пригоди, що сталася за участі З. Краснова та Д. Терехова. Цю постанову скасовано як незаконну й передчасну. А зараз досудове слідство проводиться слідчим управління ГУ МВС України в Дніпропетровській області.

У свою чергу, багато хто в Дніпропетровську вважає, що справа має політичний характер. Рейтинги Краснова у Дніпропетровську достатньо високі й дають змогу йому пройти у Верховну Раду, а також впливати на передвиборні процеси в регіоні.

А ДТП за участю Загіда Краснова сталося 2008 року. У результаті зіткнення травму руки отримав водій Chevrolet, зі струсом головного мозку потрапив до лікарні й сам Краснов. Досі результати експертизи ніхто не оспорював.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО

...пропагували повну і щасливу сім'ю

Минулими вихідними у Кам'янці-Подільському пройшов парад сімей. На заклик Духовної ради, що об'єднує релігійні громади 13 конфесій, на вулиці міста вийшло понад півтисячі дорослих та дітей. Більшість одягли футболки з написами «Я люблю свого чоловіка», «Я люблю свою дружину», «Я люблю своїх тата і маму». З духовим оркестром парад родин пройшов із нового до Старого міста, де біля Ратуші влаштували захоплюючі ігри та забави. Люди щиро посміхалися та говорили про те, що подібні заходи слід ширше рекламувати та частіше проводити різноманітні сімейні фестивалі.

Віра ШПИЛЬОВА.

...розцвіла ведмежа троянда

Ще два місяці тому на Ай-Петрінській яйлі, що над Ялтою, височіли триметрової товщини снігові замети. А сьогодні перші туристи та курортники сезону 2012 року можуть милуватися буйним цвітінням червонокнижних півоній: тонколистої (Paeonia tenuifolia) і кримської (Paeonia daurica). Останню у народі ще називають Мар'їним коренем, а кримські татари величають ведмежою трояндою.

Фото Миколи МАГДИЧА.

...а тим часом

Цього року Крим відвідає понад шість мільйонів туристів. Такий прогноз озвучив голова Ради міністрів АРК Анатолій Могильов. За його словами, влітку на півострів прибуде до 1 мільйона автомобілів.

Кількість гостей із Росії залишиться на минулорічному рівні. Однак, на думку Анатолія Могильова, напередодні курортного сезону можна чекати нових спроб дискредитувати курорти Криму за допомогою брехливих сенсацій-викриттів та інформаційних вигадок. Поки що в інформаційному полі все спокійно. Крим працює в стабільному режимі. Влада популяризує його як регіон, де можна комфортно й безпечно відпочити всією родиною.

Наприклад, усі міські пляжі Феодосії посилено готують до прийому туристів. Вони зустрінуть відпочивальників уже 18 травня. Як повідомила прес-служба Феодосійської міської ради, наразі орендарі провели всі основні й найбільш витратні роботи: прибирання, планування, обстеження підводної частини. Залишилося тільки встановити парасолі, тенти, кабіни для перевдягання. На пляжах узято проби води й ґрунту. До середини травня пройдуть підготовку матроси-рятувальники, які тут працюють.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Якщо зараз сума невиплаченої на Луганщині зарплати перевалила за 90 мільйонів гривень, а загальноукраїнські борги станом на березень 2012 року, за даними Держкомстату, становили 1,69 мільярда гривень, то це означає, що приблизно кожна одинадцята заборгована гривня припадає на Луганщину

Пригасле сонце «Світанку країни»

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У №№ 81, 84.

На думку голови Луганської облдержадміністрації Володимира Пристюка, сьогодні регіон заслуговує, щоб називатися депресивним, бо за останні два десятиліття він постраждав чи не найбільше з усіх областей. Крім того що тут ліквідовано 46 вугільних підприємств, то ще й закрито велику кількість заводів «оборонки» та машинобудівної галузі. На одному лише «Луганськтепловозі» колись працювало майже 40 тисяч осіб, а сьогодні лише близько 6 тисяч. Поруч з ним колись давав продукцію, в тому числі й оборонну, потужний верстатобудівний завод. Зараз тут лише... 150 працівників із колишніх 17 тисяч. Немає нині й радіоелектронного заводу та ще десятка підприємств. Загалом після розпаду СРСР тільки в Луганську було втрачено 170 тисяч робочих місць, які досі ніхто не відновив.

Чи стане «Луганськтепловоз» локомотивом зростання?

Саме з «Луганськтепловоза» ми й розпочали знайомство із промисловим потенціалом цього надзвичайно багатого, але, як уже мовилося, депресивного краю. Також ми знали, що незабаром через місто локомотивобудівників у тестовому режимі проїде чеський пасажирський електропоїзд «Skoda», відтак нас цікавило, чому «Укрзалізниця» купує поїзди в Чехії чи Південній Кореї, а не замовляє їх у Луганську?

ДОВІДКОВО

У часи, коли «Луганськтепловоз» давав роботу 40 тисячам працівників, завод щомісяця ставив на рейки близько 120 тепловозів, що було абсолютним світовим досягненням. З 1956 року тут збудовано майже 46 тисяч тепловозів, котрі досі експлуатуються в різних країнах, у тому числі й таких високотехнологічних, як Німеччина. Про ще один здобуток заводу нагадує випущений у 1949 році тисячний післявоєнний паровоз, що й нині височіє на п'єдесталі над річкою Лугань.

У 90-ті роки минулого століття стрімкий рух «Луганськтепловоза» майже враз зупинився, адже підприємство фактично втратило замовлення на свою продукцію. Як і вся промисловість, тепловозобудівники почали виробляти все, що могло мати хоч якийсь попит: гірниче обладнання, вагонетки, сільськогосподарську техніку і навіть трамваї. А про те, як за правління Саддама Хусейна завод виборював іракське замовлення на виготовлення 30 тепловозів та виконував цей контракт уже під вибухи бомб, тут узагалі ходять легенди. Бо тоді йшлося не лише про виживання заводу (контракт оцінювався у 50 мільйонів євро), а й про фізичне виживання його спеціалістів, котрі доправляли техніку до вже охопленого війною Іраку.

Із кризових 90-х завод вийшов геть знекровленим і про щомісячний випуск 120 тепловозів довелося забути — торік заводчани були задоволені хоча б тим, що вдалося випустити 102 машини. Чому так мало? Не в останню чергу через тривалу епопею з приватизацією, реприватизацією та новим продажем «Луганськтепловоза». «Впродовж останніх років підприємство пережило дуже непростий період. І хоч кажуть — добре те, що добре закінчується, та все могло б бути значно краще, якби не ця тяганина, бо коли у 2007 році 76 відсотків акцій заводу придбала російська корпорація «Трансмашхолдинг», ми нарешті знову згадали, що таке виробляти тепловози», — не приховує свого ставлення до «політиканів» генеральний директор «Луганськтепловоза» Сергій Міхєєв. Зрештою, без емоцій, але про те саме, говорить статистика: у 2007 році «Луганськтепловоз» виробив у 1,3 разу продукції більше, ніж у 2006-му, а 2008 рік завершив зі зростанням у 3,1 раза. А далі була помножена на кризу реприватизація. Відповідною була й динаміка виробництва: якщо у 2008 році завод виготовив продукції на 1 мільярд гривень, то у 2009-му ця цифра скоротилася до 465 мільйонів. Бо, повернувши «Луганськтепловоз» у державну власність, мабуть, треба було завантажити його замовленнями тієї ж таки «Укрзалізниці», та цього не сталося. «Якби ще й «Трансмашхолдинг» скасував свої замовлення на виробництво тепловозів для російських залізниць, то втрати були б ще більшими», — кажуть на заводі. 2010 року, коли інвестор «законно» повернувся на завод, випуск товарної продукції знову сягнув майже мільярда гривень, а 2011-го — 1,6 мільярда гривень. Цьогоріч для російських залізниць планується виготовити 152 тепловози, тож випуск продукції зросте до 2,4 мільярда гривень.

Пошук відповіді на складне питання

Отож поки що чи не всі перспективи підприємство пов'язує з виготовленням тепловозів для російських залізниць. Натомість останнє велике замовлення «Укрзалізниці», було виконано ще у 2007 році, коли збудували 14 електричок, декілька електропоїздів та дизель-поїзд. Тож наша розмова з гендиректором підприємства повертається до запитання, поставленого нами на початку розмови: чому «Укрзалізниця», замість завантажувати потужності «Луганськтепловоза» чи Крюківського вагонного заводу, воліє замовляти поїзди в Південній Кореї або Чехії?

— Це запитання — одне з найскладніших. Хотів би залишити його без коментарів, та, на жаль, не можу, — каже С. Міхєєв. Але свою відповідь розпочинає здалека, принагідно визнаючи: поки що закордонна продукція справді трохи краща за вітчизняну, проте краща не за технічними характеристиками, а за рівнем комфортності поїздів. — Але ж і там не відразу стали виробляти «мерседеси», — каже він та застерігає, що коли Україна не замовлятиме продукції власних підприємств, то невдовзі справді перетвориться на «бананову республіку». Зрештою, «Луганськтепловоз» уже не раз доводив свою здатність виконувати поставлені завдання, і якщо будуть замовлення, то,

Гендиректор «Луганськтепловоза» Сергій Міхєєв сподівається на замовлення «Укрзалізниці».

певно, їхні поїзди за комфортністю швидко наблизяться до продукції «Skoda» чи «Hyundai».

Як тут не згадати численні урядові засідання, під час яких ухвалювалися держпрограми з імпортозаміщення та ставилися завдання із залучення до технологічного ланцюжка якнайбільшої кількості вітчизняних підприємств. А на практиці що? Торік «Луганськтепловоз» розмістив свої замовлення на 362 українських підприємствах, але, схоже, що «Укрзалізниця» як агент уряду й надалі більше дбатиме про створення нових робочих місць у Південній Кореї.

Зрештою, мабуть, саме сподіваннями на майбутні замовлення вітчизняного залізничного відомства й пояснюється дипломатичність керівника заводу під час відповіді на «складне запитання». Натомість робітники без зайвої дипломатії кажуть: «Ми цю владу обрали, а вона про нас відразу ж забула...».

Може, причина в тому, що «Луганськтепловоз» належить російським власникам, цікавимося під час зустрічі з головою облдержадміністрації Володимиром Пристюком. Однак керівник області відкинув навіть теоретичну ймовірність такого підходу до українського підприємства, незалежно від того, кому воно належить. До того ж, повідомив він, зараз перед «Луганськтепловозомом» стоїть завдання з налагодження випуску до 50 відсотків комплектуючих на місцевих підприємствах, тому питання власності відходить на другий план.

Гендиректор «Луганськтепловоза» свою відповідь на запитання про співвідношення між українськими та російськими постачальниками комплектуючих проілюстрував таким прикладом: минулого року під російське замовлення з виготовлення тепловозів на завод надійшло 1,8 мільярда гривень, з яких близько 1 мільярда залишилися в Україні. Тобто саме за рахунок цього мільярда отримали замовлення 362 українських субпідрядчики, було сплачено податки та зарплату людям. І зроблено це фактично всупереч діям владних структур. Пригадуєте, скільки під час ухвалення Податкового кодексу лунало заяв про те, що тільки-но він запрацює, податок на додану вартість відшкодовуватиметься в автоматичному режимі? Та на практиці все далеко не так, бо поки завод робить конкретні кроки, щоб відповідати заявленим податківцями критеріям, ПДВ йому просто не повертається! «Якби не «дружнє кредитування» інших підприємств корпорації, то завод уже б зупинився, бо з квітня минулого року неповернення податку на додану вартість перевалило за 200 мільйонів гривень», — ділиться цією проблемою С. Міхєєв. Але ж тільки для сплати за газ та електроенергію щомісяця треба знайти 36 мільйонів гривень. До того ж навіть в умовах фактичної відсутності оборотних коштів підприємство утримує на робочих місцях, може, й не дуже потрібних сьогодні працівників — у надії, що завтра «Укрзалізниця» таки вирішить розмістити на заводі велике замовлення. Тим паче що потреби українських залізниць в оновленні рухомого складу просто-таки колосальні.

ФАКТ

За повідомленням прес-служби «Укрзалізниці», до 2020 року через повну зношеність рухомого складу потрібно закупити близько 1100 локомотивів різних модифікацій.

Тут досі згадують Георгія Кирпу...

Хто виконуватиме це колосальне замовлення — вітчизняні чи закордонні виробники? Питання залишається відкритим, бо хоч на 2012 рік «Луганськтепловоз» і має домовленість про виготовлення для «Укрзалізниці» чотирьох електропоїздів та трьох дизель-поїздів, та з огляду на відсутність оборотних коштів поки що не знає, як виконати це замовлення. «В умовах неповернення ПДВ ми просто не маємо власних коштів, щоб збудувати ці машини. Звичайно, замовнику краще заплатити за фактом поставки, але ж ми не можемо без грошей отримати метал чи електроенергію, а робітникам сказати, щоб зачекали із зарплатою», — розмірковує С. Міхєєв. Він сподівається, що найближчим часом щось таки зміниться, бо коли ні, то й без того не надто масштабні плани з виготовлення локомотивів для «Укрзалізниці» опиняться під загрозою. Тоді, певно, «все буде «Хюндай».

А в нас склалося враження, що головна причина любові «Укрзалізниці» до закордонних потягів криється не в тому, що, бачте, вітчизняні поки що не такі комфортабельні. Зрештою, у нас ще й залізниці не дотягують до того, щоб ними літали суперсучасні експреси. Ця причина, очевидно, в тому, що замовлення у закордонних компаній підкріплюються вигідними урядовими та банківськими кредитами тих країн. Тобто український уряд, не маючи грошей для кредитування вітчизняних виробників, вирішив піти легким «імпортним» шляхом. Зрештою, в тому, що й у нас здатні створювати швидкісні пасажирські поїзди найвищого класу, нещодавно особисто міг переконатися Президент Віктор Янукович під час відвідин Крюківського вагонобудівного заводу.

На «Луганськтепловозі» досі з теплотою згадують колишнього міністра транспорту Георгія Кирпу, бо 10 років тому він повірив у можливості заводу та замовив його конструкторам нові потяги. «Він же теж міг купувати їх у Південній Кореї або Чехії, але зробив ставку на «Луганськтепловоз», бо це українське підприємство», — розмірковує С. Міхєєв. До речі, тоді новий поїзд луганчани зробили майже за нормами військового часу — за 5 місяців. Певно, що зробили б і сьогодні. У зв'язку з цим нагадаємо: коли декілька років тому зайшла мова про необхідність придбання рухомого складу для перевезення вболівальників «Євро-2012», відразу ж було запропоновано декілька варіантів використання потенціалу вітчизняних підприємств, зокрема, луганських міжрегіональних електропоїздів та крюківських пасажирських вагонів з локомотивною тягою. Фахівці зазначали, що цей потяг теж зможе розвивати швидкість до 160 кілометрів на годину, але на відміну від «Hyundai» коштуватиме не 30, а близько 10 мільйонів доларів. Схожого висновку дійшов Український союз промисловців і підприємців, де підрахували, що, закупивши необхідні поїзди у Крюківського вагонобудівного заводу, держава не тільки підтримала б вітчизняного товаровиробника, а й заощадила б щонайменше 50 мільйонів євро. Та ще й пасажиромісткість крюківського поїзда більша, ніж у корейського.

«Консервація» проблем

Крім Луганського промислового вузла, підприємства якого спеціалізуються на машинобудуванні, металообробці та легкій промисловості, в регіоні також сформувалися Алчевсько-стахановський промисловий вузол (видобуток вугілля, машинобудування та металургія) і Северодонецько-лисичансько-рубіжанський (хімія та нафтохімія). Попри болючі втрати, Луганська область за обсягами випуску валового продукту й зараз посідає п'яте місце в країні.

Та якщо «Луганськтепловоз» поступово додає, то перспективи іншого промислового гіганта регіону — Лисичанського нафтопереробного заводу (ЛиНІК) вкрай туманні. Начебто у зв'язку з нерентабельністю нафтопереробки у березні цього року російсько-британські власники заводу (TNK-BP) прийняли рішення про зупинку та «консервацію» виробництва. Якщо ж врахувати, що на нього припадає 10 відсотків ВВП області, то в разі подальшого простою тільки у 2012 році обсяги виробництва регіону скоротяться на 20 мільярдів гривень, а бюджети різних рівнів втратять близько 3 мільярдів відрахувань, у тому числі 50 мільйонів — місцевий.

Лисичанську ця ситуація загрожує не тільки втратою

У 2012 році луганчани зроблять 152 тепловози для російських залізниць.

доходів, а й збільшенням безробіття, бо внаслідок зупинки заводу на вулиці можуть опинитися близько 3 тисяч працівників. Поки що їх перевели на неповний робочий тиждень, а як буде далі? Представники TNK-BP уже навіть заявили, що готові розглядати пропозиції від потенційних покупців Лисичанського НПЗ, а наразі виробництво готують до консервації.

— Поки що нафту поставляти не будемо, — сказав під час нещодавньої прес-конференції виконавчий директор російсько-британської компанії Герман Хан. А ще він повідомив, що установка з виробництва поліпропілену, що знаходиться на території НПЗ, швидше за все, залишиться працюючою. Тільки от як він це сказав! «У нас поки що немає плану демонтувати і вивозити цю установку», — цитує Г. Хана агентство «РБК-Україна». Виходить, лисичанці ще й дякувати мають, що виробничі потужності «поки що» не демонтують та не вивозять куди подалі? Але ж коли у 2000 році держава лише за 53,1 мільйона гривень (близько 10 мільйонів доларів) продавала 67,41 відсотка акцій ВАТ «ЛиНОС», то розраховувала, що новий власник проведе модернізацію підприємства та налагодить на ньому прибуткову роботу. Зрештою, й сам договір купівлі-продажу містив зобов'язання покупця «забезпечити завантаження виробничих потужностей ВАТ «ЛиНОС» сирою нафтою в обсязі 4 мільйонів тонн на рік». Однак з того часу минуло майже 12 років, а розмови про нерентабельність нафтопереробки та перманентні зупинки заводу на ремонт не припиняються. Але, здається, що коли б нові власники НПЗ, замість витрачати великі кошти на придбання у 2007—2009 роках мережі заправок, вклали їх у модернізацію нафтопереробки, то сьогодні завод працював би. І не довелося б купувати бензин для забезпечення власних заправок у Білорусі, Литві чи Румунії, де відповідну модернізацію виробництва провели. Тож нинішня консервація Лисичанського НПЗ по суті є «консервацією» проблем регіону.

Лисичанській міськраді у цій ситуації тільки й залишається, що звертатися по допомогу до центральної та обласної влади. Тим паче що не краще є ситуація й на інших бюджетоутворюючих підприємствах міста, котрі разом з нафтопереробним заводом забезпечують зайнятість населення та наповнення місцевого бюджету, — ВАТ «Лисичанськвугілля» та склозавод «Пролетарій». І якщо проблеми держпідприємства «Лисичанськвугілля», пов'язані з реалізацією видобутого палива, уряд нещодавно «розрулив», то в «Пролетарія» справи куди гірші. Тільки за газ тут заборгували 200 мільйонів гривень, ще близько 6 мільйонів — борги у зарплаті. Разом з цим з початку року на заводі не працює близько 40 відсотків виробничих потужностей, тож усіх працівників перевели на неповний робочий тиждень.

«Як капіталістів, я їх розумію...»

Безробіття — для Луганщини проблема особлива, адже якщо зупиняється якесь містоутворююче підприємство або якщо там відбуваються великі скорочення, то знайти роботу його колишнім працівникам дуже важко. Наприклад, в Алчевську розпочалося об'єднання двох великих підприємств, що входять до складу компанії «Індустріальний союз Донбасу», — металургійного комбінату та коксохімічного заводу. Внаслідок цього деякі підрозділи обох підприємств буде об'єднано в єдині структури, а «зайвих» працівників планується звільнити. З іншого боку, тим, хто залишиться, піднімуть зарплату. Вже зараз з 3241 гривні до 3860 гривень збільшено платню коксохімікам, у яких вона традиційно була меншою, ніж у металургів. Звісно, що таке скорочення обумовлене запровадженням нових технологій, котрі потребують меншої кількості персоналу. Та 2 тисячам працівників підприємства, які цьогоріч потраплять під скорочення, від того не легше.

Голова облдержадміністрації В. Пристюк розповів, що коли поцікавився причинами такого скорочення, то йому навели приклад з подібним заводом у Німеччині, що випускає 6 мільйонів тонн сталі, а працює на ньому лише 4,5 тисячі людей, тоді як на Алчевському меткомбінаті працює понад 15 тисяч, а випускає він лише 3 мільйони тонн сталі. То як за таких умов можна підвищити людям зарплату? — запитували капіталісти. І як капіталістів, я їх розумію, але, як керівник області, боротимуся проти такого скорочення, — каже В. Пристюк. Щоправда, визнає, що швидше за все цю битву він програє. Та намагатиметься хоча б переконати власників компанії в необхідності створення суміжних виробництв, бо ж Алчевський меткомбінат — це містоутворююче підприємство. Зрештою, свого часу на «Криворіжсталі» індійські капіталісти питання скорочення працівників вирішували шляхом виплати їм значної, близько 30 тисяч гривень, грошової компенсації. Таким чином за п'ять років чисельність працівників «Криворіжсталі» з 55 тисяч скоротилася до 33 тисяч, а на програму добровільного звільнення було витрачено майже мільярд гривень. Можливо, й російським капіталістам варто піти цим шляхом? Тоді б, наприклад, якась частка звільнених змогла започаткувати свою маленьку справу.

Міський голова Красного Луча Марина Філіпова головним своїм завданням вважає створення робочих місць.

«Не думайте, що ви приїхали в «силіконову долину», — сказав нам міський голова Алчевська Володимир Чуб. Звісно, він знає, про що говорить, бо тривалий час очолював правління ВАТ «Алчевськкокс», згодом був його генеральним директором, та це його застереження швидше за все свідчить, що в місті йде пошук ще одного напряму розвитку, який дозволить громаді менше залежати від світового попиту на метал.

Що вже казати про такі міста, як Красний Луч, де свого часу наче монголо-татарська навала прокотилася. Вдумайтесь тільки: в цьому 125-тисячному місті було одномоментно закрито чотири великих вугільних підприємства з тисячами працюючих, припинив роботу хімзавод, на якому працювало 10 тисяч осіб, закрилися заводи «оборонки» — «Красний Луч» (працювало близько 7 тисяч осіб), «Стандарт» (5 тисяч осіб), релейно-механічний завод (3,5 тисячі)... Тож на сьогодні містоутворючим вважається державне підприємство «Донбасантрацит», на якому зайнято 9,5 тисячі осіб. Та що таке ці 9,5 тисячі для 125-тисячного міста? Від голови Красного Луча Марини Філіпової ми цілком прогнозовано почули, що головна проблема — це створення нових робочих місць, без чого місто просто не виживе. А оскільки про відновлення роботи великих підприємств не йдеться, то надії насамперед пов'язані з розвитком малого та середнього бізнесу. Торік тут мало-помалу, а таки створили 2226 нових робочих місць. Коли ми їхали до Красного Луча, дорогою траплялися червоненькі автобуси «Волжанін» — цей продукт спільного українсько-російського підприємства зі складання автобусів якраз і є одним із прикладів залучення інвестицій. Загалом у малому та середньому підприємництві вже зараз зайнято близько 10 тисяч краснолучан, що в нинішній ситуації немало. Як наслідок, у першому кварталі цього року доходи міського бюджету зросли майже вчетверо. Отже, позитивні зміни можливі — навіть у таких «найпроблемніших» містах, як Красний Луч.

За час перебування на Луганщині ми встигли пересвідчитися, що умови праці тут дуже складні. Не дивно, що й розмір середньої зарплати в регіоні на початку 2012 року приблизно на 550 гривень перевищував загальноукраїнський (відповідно 3346 і 2800 гривень). Та чи можна в умовах, коли вартість товарів та послуг часто перевищує світові рівні, вважати таку платню нормальною? Тим паче що власники підприємств метал чи вугілля вже давно продають за світовими цінами, заробляючи на цьому мільярдні статки. А коли так, то час уже їм і в питанні оплати праці переймати світовий досвід, позбувшись водночас такого явища, як борги у зарплаті. Бо якщо зараз сума невиплаченої на Луганщині зарплати перевалила за 90 мільйонів гривень, а загальноукраїнський борг станом на березень 2012 року, за даними Держкомстату, становили 1,69 мільярда гривень, то це означає, що приблизно кожна одинадцята заборгована гривня припадає на Луганщину.

«TNK-BP» розпочала «консервацію» Лисичанського НПЗ. Чи надовго?

Алчевський меткомбінат — там, де раніше працювало десяток металургів, сьогодні справляється один.

Ринок праці

Кількість зайнятих віком 15—70 років (в тис. осіб):

2000 рік
1008,3
2006 рік
1054,6
2011 рік
1002,2

Рівень безробіття (за методикою МОП) віком 15—70 років, у % до економічно активного населення:

2000 рік
11,2
2006 рік
7,2
2011 рік
6,6.

ДАЛІ БУДЕ.

**Алла АНТІПОВА,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДОВІДКОВО

За січень-лютий 2012 року обсяги виробництва продукції в Луганській області порівняно з відповідним періодом 2011 року скоротилися на 4,9 %. Спад виробництва спостерігався майже за всіма основними видами промислової діяльності. Зокрема, у хімічній та нафтохімічній промисловості скорочення становило 4,4 % (надалі через зупинку Лисичанського НПЗ ситуація ще погіршилась), а в машинобудуванні — на 27,3 %. Натомість у металургії на 6,7 % збільшилося виробництво чавуну, на 16, 4 % — сталі та феросплавів, але, водночас, на 82,4 % скоротилися обсяги первинної обробки сталі, виробництво труб — на 43,8 %, лиття металів — на 12,8%. Незначне зростання виробництва в січні-лютому зафіксовано у вуглевидобувній промисловості — на-гора видано 3 мільйони тонн вугілля, що на 0,5 %, або на 14 тисяч тонн більше, ніж за січень—лютий 2011 року.

**** Довідкові показники надано Державною службою статистики. Редакція «Голосу України» дякує за сприяння у підготовці статистичних даних.***

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Канадці піднімуть шахту

Канадська компанія EastCoal Inc з Ванкувера планує інвестувати 800 млн. грн. у розвиток первомайської шахти «Марія-Глибока». Програма розвитку включає збільшення виробничих потужностей і створення нових робочих місць. Перший її етап передбачає підвищення до 2014 року виробничих потужностей до 500 тис. тонн вугілля на рік і створення 675 нових робочих місць. На другому планується до кінця 2017-го збільшити видобуток вугілля до мільйона тонн на рік і створити додатково ще 1050 робочих місць.

У «Пролетаря» з'явилася надія

Після того, як Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі запровадила мито на імпорт в Україну флоат-скла терміном на п'ять років, Лисичанський завод «Пролетар» тепер може розраховувати на стабілізацію своєї роботи. Хоча голова правління ЗАТ «Лисичанський склозавод «Пролетар» Надія Осиченко вважає, що про стабілізацію говорити ще рано. Все залежить від того, за якою ціною завозитиметься продукція конкурентів, враховуючи запровадження після 29 травня мита. Крім того, після вимушеної зупинки виробництва печі практично не підлягають відновленню. «Нам справді доведеться все зруйнувати й побудувати заново. Вогнетривка цегла в печах, що витримали термоудар, поводиться непередбачено. Якщо в другому цеху продовжувати зливати скло, то цегла не витримає. У третьому ще можна експериментувати. Але в будь-якому разі нам треба робити великий ремонт», — прокоментувала Надія Осиченко. Нагадаємо, у лютому 2012 року депутати Луганської облради на сесії вирішили звернутися в Міністерство економічного розвитку та торгівлі, в Антимонопольний комітет щодо ситуації на ЗАТ «Лисичанський склозавод «Пролетар». У зверненні йшлося про те, що в результаті подорожчання газу, а також демпінгового імпорту скла з Росії, Болгарії, Польщі, Туреччини та Білорусі Лисичанський завод «Пролетар», що, по суті, є єдиним склозаводом в Україні, який робить стекло такого рівня й таких форматів, перебуває на межі зупинки. У результаті в місті виникло серйозне соціальне напруження, оскільки близько 1,2 тис. працівників перебували «практично під звільненням». Сьогодні ситуація змінюється на краще.

Алла АНТІПОВА.

Власники підприємств метал чи вугілля вже давно продають за світовими цінами

ОБ'ЄКТИВ

9 травня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Президент України Віктор Янукович взяли участь в урочистостях з нагоди Дня Перемоги.

7 травня. Івано-Франківськ. Виставка «Орнаментальне ковальство».

8 травня. Київ. Презентація нових трамвайних вагонів столичного виробництва та випуск на лінію швидкісного трамвая.

10 травня. Донецький «Шахтар», перемігши у завершальному матчі 30-го туру Чемпіонату України ФК «Олександрію», став Чемпіоном України з футболу.

11 травня. Харків. IV міжнародний кінофестиваль короткометражних фільмів «Харківський бузок». Французький актор Ален Делон (ліворуч) залишив відбиток своєї долоні на алеї почесних гостей.

12 травня. Луганськ. У місті відбулося офіційне відкриття літнього мотосезону, яке зібрало байкерів з усієї України та з-за кордону.

13 травня. У Сімферополі відбувся третій парад дитячих візочків.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

Двір, приємний для життя

Не чекати милостині від чиновників, а зробити самим! Так вирішила група молодих людей, які називають себе «Громадською ініціативою». Майже два місяці вони трудилися над створенням двору, приємного для життя.

«Ми знайшли цей нічим не примітний двір на столичних Нивках, — розповідає одна з авторів ідеї Ірина Бондаренко. — Провели збори мешканців, обговорили проект, домовилися про збір грошей на фарбу. В Інтернеті через соціальні мережі зібрали добровольців. Робота закипіла. Домовилися з ЖЕКом, і вони завезли землю та щебінь, мешканці несли старі речі. Згодилося все. Кольорові олівці прикрашають сходи до парадного, гумові чоботи перетворилися на оригінальні вазони. Навіть ліхтарний стовп став майже твором мистецтва. У Європі це називають стріт-арт, я думаю, що й у нас це добре приживеться».

Справді, сірий і похмурий двір перетворився на затишний. «Сама ідея просто захоплює, — додає дизайнер Анастасія, — я в захваті. Живу на Оболоні й запропонувала в нашому ЖЕКу зробити так само, але мені відповіли, що нормативами це не передбачено. А якщо хочете — заплатіть нам, і ми вам не заважатимемо. Прикро».

Художник Олександр почув про цю акцію на одній з тусовок. Запропонували зробити малюнок на стіні будинку — абсолютно законно та безкарно. Прийшов і намалював танцівницю у вихрі танцю.

Навіть мешканці тепер пишаються своїм двором і кажуть, що стежитимуть і охоронятимуть його. Люди підтягуються і з сусідніх будинків, запитання одне: а коли у нас так зроблять?

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Сакура на Дніпрі

На подвір'ї Дніпропетровського храму на честь ікони Божої Матері «Іверська» зацвіли сакури (на знімку). Надзвичайно гарне цвітіння цієї японської вишні, на жаль, триває дуже недовго — близько тижня. Але в Країні Сходу Сонця з нею пов'язаний цілий ритуал.

Хаару (по-японськи весна) — час цвітіння декоративної вишні сакури, з якою пов'язане одне з найкрасивіших свят Японії. Від кінця березня до початку квітня країна повністю змінюється: сотні дерев зацвітають повсюдно білими та рожево-білими квітами. Щороку в парках, алеях, садах, біля палаців і храмів збирається велика кількість людей, щоб помилуватися захоплюючим видовищем. Цей звичай одержав назву «ханамі» (від слів «хана» — квітка та «мі» — дивитися), що дослівно означає «розглядання квітів».

Сакура — національний символ Японії, якому присвячено безліч пісень і віршів. Існує десь 16 видів і приблизно 400 сортів цього дерева. Найвідоміші — сомейошино, що цвіте білими квітами, і сідарезакура (плакуча сакура), на якій розпускаються рожеві квіти. Вважається, що найкрасивіша сакура квітне в древніх столицях Кіото, Нара, Камакура.

На жаль, цвітіння сакури — короткочасне. Достатньо пориву вітру або дощу — і ніжні квіти, так і не розпустившись, опадають на землю. Можливо, тому в буддизмі квітуча сакура є символом тлінності і мінливості буття, а в поезії вона асоціюється з юністю і коханням, що минуло.

Традиція милування квітами сакури має в Японії загальний характер. Щороку метеорологічні агентства та засоби масової інформації чітко стежать за початком сезону цвітіння і повідомляють про нього, як про подію державної ваги. Офіційне відкриття сезону цвітіння сакури відбувається в центральному парку Сіндзюку в Токіо за присутності імператорського подружжя. Зазвичай на свято запрошують усіх відомих політичних і громадських діячів Японії.

У Дніпропетровську сакури зацвіли напередодні травневих свят. І, зрозуміло, ніхто хороводів навколо них не водитиме. Але видовище варте того, щоб ним насолодитися.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Фото прес-служби Храму на честь ікони Божої Матері «Іверська».

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«Він людям повертав і сонце, й зорі, й весни»

Так писав у 60-ті роки минулого століття про свого рятівника, лікаря-офтальмолога Івана Мазура відомий український поет Володимир Сосюра. Він приїжджав до Тернополя лікувати хворі очі, і тут йому допомогли. Завдяки Івану Степановичу, учню В. Філатова, Тернопіль був тоді не менш відомим, ніж Одеса. Про це свідчать листи вдячних пацієнтів не лише з усіх куточків України, а й із зарубіжжя. Вони представлені на виставці в Тернопільському обласному краєзнавчому музеї, присвяченій 120-річчю відомого офтальмолога, заслуженого лікаря УРСР, громадського діяча Івана Степановича Мазура.

Уродженець Кіровоградщини, він військовим фельдшером пройшов Першу світову війну, військовим лікарем — Другу, а у післявоєнні часи працював у Тернополі. Двері його квартири постійно були в осаді хворих та їхніх родичів, тому він навіть табличку вивісив, коли буває вдома, щоб дарма не стукали і не дзвонили.

На виставці також представлені інструменти офтальмолога різних часів. Є тут і збірочка поезій Володимира Сосюри «Поезія не спить» з автографом автора: «Дорогому Івану Степановичу Мазуру з любов'ю. Володимир Сосюра», два листи, написані ним у Тернополі і датовані 1960, 1961 роками, багато документів, листів, фотознімків. Виставка цікава не лише студентам-медикам, практикуючим лікарям, а й усім тернополянам. Дуже добре, що працівники музею нагадують, які видатні люди прославили край.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...Зевса корова врятувала

У національному біосферному заповіднику Асканія-Нова на Херсонщині — довгоочікуване поповнення. Тут, уперше за останні двадцять два роки, верблюдиця Зіта, що «переїхала» в степи Таврії з Миколаївського зоопарку, народила двогорбе верблюденя.

Утім молода мама рішуче відмовилася вигодовувати свого первістка й не звертала на нього уваги, хоча той був цілком здоровий. Щоб урятувати гарненького малюка, якого назвали на честь грецького бога Зевса, тваринку забрали від матері й перевели до вольєра з особистим двориком, а співробітниця заповідника Ольга Перерва взяла його під опіку.

Тепер вона щодня навідується в цей вольєр з повними пляшками тільки-но надоєного від звичайної домашньої корівки молока. Воно виявилося для маляти рятівним — адже нічого іншого верблюденя їсти ще просто не могло. У Зевса — відмінний апетит, тож пляшку ємністю у два літри з надягнутою на неї соскою він спустошує за лічені хвилини, виразно підштовхує годувальницю носом та жалібно на неї поглядає: мовляв, хочу ще. Однак вихованцеві, пересилюючи себе, доводиться відмовляти — і верблюжих, і людських малюків, як відомо, перегодовувати шкідливо для здоров'я.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Фото автора.

На знімку: службовиця заповідника Ольга Перерва годує новонароджене верблюденя.

На Рівненщині за сприяння Держінвестпроекту України побудують перинатальний центр і оптовий сільгоспринок, впровадять проекти з модернізації в сфері освіти та невідкладної медицини, *повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА*

У Луцьку відбувся Третій всеукраїнський фестиваль «Вишиті обереги єднання»: його учасники склали півкілометрове полотнище із сотні рушників, *інформує наш власкор Микола ЯКИМЕНКО*

Про пташок

БАЛАНС ТИЖНЯ

Ну що, народе, помітив?! Країна вирує в очікуванні. Вибори і Євро-2012. Тобто — навпаки. Спочатку футбол... Оцінки — найрізноманітніші. Дехто каже — Україна на підготовку вже витратила 35 мільярдів гривень, а дехто — й усі 130 мільярдів. Щоб побачити, як закопуються наші, платників податків, грошики, мені особисто далеко ходити не треба. Я живу в Києві поруч із проспектом Бажана й мало не щодня курсую цією славною транспортною магістраллю з дому на роботу й назад. Переважно, якраз по Бажана й повезуть футболістів, тренерів, масажистів, єврокомісарів (якщо прийдуть), численних уболівальників з аеропорту «Бориспіль» до центру міста, тобто з лівого берега на правий.

Коли порахувати, які кошти в ямкові та інші ремонти в останні роки вбухано тут — то, за ідеєю, замість асфальтного покриття повинні лежати золоті зливки. А за кілька місяців до чемпіонату проспект взагалі не впізнати. Їй Богу, як після бомбування! Не проїхати. Ранок, люди спізнюються, двигуни закипають. Пробки, паніка, смог. Скільки бензину даремно спалено — на заправках тільки руки потирають. Тисячі водіїв гудуть у клаксони — звісно, не від радості за майбутній чемпіонат. А посередині дороги — величезний екскаватор не поспішаючи ворушить ковшем. Причому сьогодні асфальт кладуть, завтра знімають. А то раптом по свіжому покриттю починають копати ями. І, головне, не замислюються у керівних кабінетах, що водії, які нидіють із дня в день у пробках, перші їх на майбутніх парламентських виборах і «прокотять»!

Загалом цей проспект Бажана і є діючий макет нашої економіки в мініатюрі. Ті, хто сидить на бюджетних коштах, нічим не ризикують. У них — стовідсотковий підйом. Народ чухає потилиці, а в державних чиновників кишені відстовбурчуються. Адже для декого головна можливість збільшити свої капітали не сам чемпіонат, а саме процес підготовки. Малоймовірно, але якщо припустити, що саме тепер раптом вирішать з політичних міркувань Євро відмінити — для них навіть і краще. Хто його знає, які там недоробки спливуть...

Але це так, про пташок. Думки вголос. Якими там подіями потішив нас минулий тиждень? О, і знову про футбол. Українська влада вкотре пообіцяла Європі розібратися-таки з стрімким подорожчанням готелів напередодні чемпіонату. Хоча визнають, що реальних механізмів впливу на ціни, які формують «готельні барони», немає. Зате для закордонних фанатів уже придумали альтернативу. Біля кожного із приймаючих міст з'являться фан-кемпінги. Приміром, 6 тисяч уболівальників збірної Швеції, що зіграє три матчі групового етапу в Києві, розмістяться на Трухановому острові в столиці. Нині, як повідомляється, там повним ходом триває підготовка до приїзду скандинавів.

Очікують, коштуватиме таке проживання іноземцям 40 євро на добу за 2-місний намет, тобто 20 євро з людини. Тож громадянам України, які відпочивають на пляжах, доведеться на деякий час потіснитися. Але натомість обладнані для скандинавів туалети й душові залишаться на узбережжі. Ну, не потягнуть же вони вбиральні, врешті-решт, у Швецію. Тож і простому люду від чемпіонату коли-небудь що-небудь перепаде.

А поки, разом із власниками готелів і ріелторами, котрі здають житло в оренду, на чемпіонаті збираються заробити банкіри й торговці. Очікується, наплив валютної маси призведе до певного зниження курсу долара і євро. В магазинах і точках харчування ціни на продукти під час футбольної фієсти, швидше за все, теж не стоятимуть на місці. І чи повернуться на колишні позиції після чемпіонату — ще те питання.

А все-таки народ відчуває дедалі більшу турботу. Причому — всебічну. Об'єднана опозиція на своїх зборах оголосила про початок передвиборної гонки. В основному — усе ті ж обличчя. Люди, які вже ходили у владу й прагнуть знову нами покерувати. Багато хто приїхав на дорогих авто й обіцяє бідним — багатство, безробітним — роботу, бандитам — в'язниці, а мільйонерів — викинути з державних кабінетів. На противагу в коридорах влади декларують майже те саме й розповідають, як ми добре живемо. Мовляв, як стверджують інтернет-видання, установлено світовий рекорд: у квітні зафіксовано нульовий рівень інфляції в Україні. Висновок експертів, які намагаються довести нам, що ми стали жити краще, схоже, побудований на капусті, старій картоплі та здешевленні майже вдвічі яєць після Великодня. Напевне, ці фахівці забули заглянути в м'ясну крамницю і відвідати автозаправки. Незважаючи на істотне зниження цін на нафту на світових ринках, наш 95-й бензин уперто не бажає здавати нещодавно зайняту їм висоту в 11 гривень за літр. Хоча в цьому сегменті й в Україні прогнозують незабаром мало не обвал, обіцяти, як відомо, можна багато.

Галина КВІТКА.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграму співчуття рідним і близьким та колегам **Ігоря ЛУБЧЕНКА** у зв'язку з його смертю.

«Відійшов у вічність громадянин, патріот, істинний демократ, який усім своїм життям утверджував високі цінності й ідеали добра, правди, справедливості. Осиротіла вітчизняна журналістика — не стало її ревного служителя і відданого захисника, багаторічного й незмінного керманича НСЖУ», — йдеться у телеграмі.

«Втрата наша непоправна, скорбота безмірна. Смерть безжально забрала в нас вірного товариша, мудрого наставника, видатного журналіста, добру, чуйну людину. Низько схиляємо голови в глибокій повазі і тузі перед вічною пам'яттю Ігоря Федоровича, — говорить В. Литвин. — Світлий образ його назавжди збережеться в наших серцях. Вічна йому пам'ять».

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації глибоко сумує з приводу непоправної втрати для вітчизняної журналістики — раптової смерті екс-голови Національної спілки журналістів України, заслуженого журналіста України **Ігоря Федоровича ЛУБЧЕНКА.** Висловлюємо свої щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Прощання з другом

Перестало битися серце багаторічного лідера Національної спілки журналістів України, людини високого таланту і щедрої, світлої душі, нашого доброго, надійного товариша Ігоря Федоровича Лубченка.

З українською журналістикою, з Національною спілкою, членом якої він був більше піввіку — з часу її створення, пов'язане все його трудове і творче життя. Ігор Федорович Лубченко народився 3 листопада 1937 року в російському місті Псков. Його дитинство і юність пройшли на Слобожанщині, в Ізюмі. Там ще у дванадцятилітньому віці друкував у місцевій газеті свої перші замітки, з яких і почався його журналістський шлях. Заочно закінчив факультет журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Працював відповідальним секретарем багатотиражки однієї з шахт Донеччини. Повернувшись до Ізюма, трудився в багатотиражній газеті паровозоремонтного заводу, секретарем міськкому комсомолу. Молодого талановитого журналіста запросили на посаду завідувача відділу до Харківської обласної молодіжної газети «Ленінська зміна».

З 1964 року Ігор Федорович Лубченко жив і працював у Києві: інструктором ЦК ЛКСМУ, завідувачем відділу, заступником редактора газети «Комсомольское знамя». Сім років очолював популярну в ті часи газету «Молодь України». Шість років був власним кореспондентом «Учительской газеты» по Україні, після чого його призначили редактором загальноукраїнської газети «Освіта». Твердо і послідовно обстоював високі стандарти журналістської професії, не мирився зі спробами тиску можновладців на очолювані ним редакційні колективи, за що був звільнений з посади редактора «Молоді України», а згодом і газети «Освіта». Незаконність звільнення з останнього місця роботи доводив чотири роки в судах різних інстанцій і домігся повної виплати за вимушений прогул. На пропозицію І. Ф. Лубченка при Спілці журналістів України у 1994 р. було створено Комітет захисту свободи слова. Через три роки після цього делегати IX з'їзду СЖУ обрали його головою спілки. На наступних з'їздах, у 2002 і 2007 роках, переобирався на цю посаду.

Ігорю Федоровичу Лубченку належить визначна роль у розвитку сучасної української журналістики, в консолідації і згуртуванні наших спілчанських лав, розв'язанні гострих соціально-економічних проблем редакційних колективів. Він був ініціатором надання спілці статусу національної, брав активну участь у підготовці низки законів і нормативних актів, які торкаються важливих питань життєдіяльності вітчизняних ЗМІ, енергійно боровся проти підвищення тарифів на доставку періодичних видань, домагався пільг редакційним колективам, гарантій соціального захисту журналістам. І. Ф. Лубченко послідовно обстоював свободу слова, мав чітку громадянську позицію, був членом впливових політичних і громадських організацій. Під час свого п'ятнадцятилітнього головування в Національній спілці гідно представляв її в авторитетних міжнародних журналістських і правозахисних установах, був організатором багатьох семінарів, круглих столів, конференцій, присвячених проблемам формування і розбудови в Україні незалежної журналістики, основ громадянського суспільства.

Він удостоєний високих державних нагород — орденів «Ярослава Мудрого» V ступеня та «За заслуги» III ступеня, звання «Заслужений журналіст України».

Раптова, несподівана, передчасна смерть Ігоря Федоровича Лубченка — гірка, непоправна втрата для української журналістики, Національної спілки журналістів України, усього нашого суспільства. Глибоко сумуємо, схиляємо у скорботі свої голови, висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким Ігоря Федоровича Лубченка. Світла пам'ять про нього назавжди залишиться в літописі вітчизняної журналістики, в серцях кожного з нас.

Правління Національної спілки журналістів України.

В. о. ректора насамперед поліпшуватиме умови навчання студентів

Профільне міністерство, мабуть, поставило крапку в довготривалих інтригах і чутках, протистояннях і дискусіях «за» та «проти» (щодо об'єднання чотирьох вузів Закарпаття, його наслідків і керівника та нарешті відміни урядової постанови), призначивши в кінці минулого тижня в. о. ректора Ужгородського національного університету Віталія Ніколайчука. Це — учений-біотехнолог і генетик, доктор біологічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України; довгий час був деканом біофаку.

На зустрічі з головою ОДА Олександром Ледидою Віталій Ніколайчук сказав, що основна його мета — сучасний розвиток вузу, адже він добре знає колектив, а тому впевнений: разом зможе підняти виш на новий рівень. «Треба покращувати умови навчання наших студентів, оновлювати аудиторії. Насамперед візьмемося за приведення до ладу гуртожитків», — підкреслив призначений виконувачем ректора. — За допомоги обласної влади відремонтовано плавальний басейн «Буревісник». Переконаний, за підтримки Міністерства освіти та науки, зможемо спільно продовжувати активну роботу і над покращенням матеріально-технічної бази вишу. Приміщення головного корпусу потребують заміни вікон — на це вже заплановано в обласному бюджеті 200 тис. грн., — необхідно приводити до ладу аудиторії, вбиральні. Роботи чимало, тож бажаю вам наснаги та терпіння на новій посаді, — звернувся до новопризначеного керівника вишу голова ОДА. Оскільки літо промине швидко, то очільник області, повідомили «Голосу України» у прес-центрі ОДА, наголосив на важливості вчасної та якісної підготовки котелень, які міська влада Ужгорода передала на баланс УжНУ, до опалювального сезону.

Окрім низки господарських і матеріальних, перед вузом стоїть чимало суто освітніх, наукових і організаційних проблем, які доведеться розв'язувати також невідкладно. В. Ніколайчук, за його словами, про них знає не з чуток, а тому розпочне масштабну роботу на всіх напрямках.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Незважаючи на істотне зниження цін на нафту на світових ринках, наш 95-й бензин уперто не бажає здавати нещодавно зайняту їм висоту

Наші парламентарії зустрілися з колегами в Польщі

У Варшаві триває VI сесія Міжпарламентської асамблеї України та Республіки Польща. Сьогодні першим на порядку денному є підбиття підсумків підготовки до Євро-2012, зокрема, через призму транскордонного співробітництва. Парламентарії обговорять також двостороннє співробітництво у сфері молодіжного обміну та місце й роль у його подальшому поглибленні «Українсько-польського фонду співпраці шкіл і обміну молоді», створення якого запропонувала польська сторона. У свою чергу, делегація Верховної Ради України поділиться з колегами станом роботи над проектами конституційної реформи, її адміністративно-територіальною складовою.

Вчора голова Української частини асамблеї — заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко провів зустріч із Маршалком Сейму Евою Копач. Обговорювали комплекс внутрішньополітичних проблем України у контексті Міжнародного футбольного чемпіонату, євроінтеграційного курсу нашої держави та жовтневих парламентських виборів. Українські парламентарії ознайомились з інфраструктурою Варшавського Національного стадіону.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Уболівальник працював волонтером

Мартін Верденіус, 21-річний студент з Нідерландів **(на знімку серед дітей у центрі)**, взяв у своєму коледжі «академку», щоб побувати в Україні на футбольному чемпіонаті Євро-2012.

Однак майбутній еколог прибув до нашої країни не тільки задля того, аби повболівати за свою збірну. Мартін поставив перед собою мету — зробити добру справу для українських дітей. І з успіхом досяг її.

Працелюбний голландець упродовж двох місяців трудився спочатку в міській, а згодом у школі села Мельники Чигиринського району волонтером. Він приїхав до України на старенькому темпері — «будиночку на колесах» — й привіз із собою різні столярні інструменти. Разом з учнями ремонтував шкільне приладдя і меблі, прибирав подвір'я, склив і фарбував вікна, наводив лад на спортмайданчиках. А у вільний від роботи час Мартін ганяв з підопічними у футбол, ходив з ними на риболовлю та екскурсії.

— Радий, — поділився своїми враженнями волонтер, — що побував не тільки у Києві, а й у глибинці України. Я побачив, яка красива ця земля, як живуть прості люди, і зрозумів, що трудяться вони так само, як і мої батьки-фермери. На жаль, рівень життя у нас не однаковий. Утім, вірю, що ваша країна також досягне у майбутньому успіхів. У вас є все необхідне для цього!

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

ТИМ ЧАСОМ

Учора в Брюсселі під час засідання Ради закордонних справ ЄС було обговорено координацію дій з відвідування матчів Євро-2012 в Україні. Так, міністр закордонних справ Бельгії Дідьє Рейндерс вважає за необхідне політичний бойкот чемпіонату. Разом з тим Рейндерс зазначив, що не бачить потреби в бойкоті спортивному.

Нагадаємо: Прем'єр-міністр Микола Азаров заявляв, що бойкот Євро-2012 — це приниження для всього українського народу.

Домовилися про створення уряду?

Три парламентські партії Греції домовилися про створення коаліційного уряду. Основними силами в коаліції стануть «Нова демократія» (консервативна партія) і рух ПАСОК (соціалісти). Третій учасник — партія «Демократичні ліві». Всі три партії згодні прийняти фінансову допомогу Євросоюзу та МВФ в обмін на жорстке урізання витрат бюджету. Тим часом керівництво «Демократичних лівих» заявило, що їхня партія не давала згоду на участь у коаліції. «Сіриза», яка зайняла друге місце на дострокових парламентських виборах 6 травня, раніше отримала від президента мандат на формування уряду, однак не змогла створити коаліцію з іншими парламентськими партіями. До цього подібні труднощі були у «Нової демократії». Якби зараз не вдалося домовитися, Греції довелося б проводити нові вибори.

Житомир стане ще одним містом — побратимом Плоцька

Минулої суботи Житомирський міський голова Володимир Дебой та президент Плоцька (Польща) Анджей Новаковський підписали договір про наміри налагодження співпраці між двома містами. Сталося це перед початком масштабного заходу «Європейський пікнік», метою якого є популяризація ідей європейської інтеграції, а дата проведення пов'язана з Днем Європи. **Як наголосив у своєму виступі під час офіційного відкриття свята Анджей Новаковський,** цей «Пікнік», який проводиться вже вчотирнадцяте, особливий, бо покладено початок зв'язкам із Житомиром, містом, у якому живуть багато поляків.

Організаторами традиційного євроінтеграційного дійства є міська рада Плоцька та Плоцький осередок культури та мистецтва. На свято до цього древнього міста над Віслою, яке на рубежі XI—XII століть було столицею Польщі, приїхали делегації дев'яти міст-побратимів — з Німеччини, Франції, Росії, США, Сербії, Великої Британії, Литви, Італії, Молдови, а також із Житомира та Руставі (Грузія), з якими зв'язки налагоджуються. До речі, цього року відзначається 40-річчя співпраці Плоцька з містом Лозниця (Сербія). Під час «Європейського пікніку» презентували своє мистецтво та культурні надбання як польські колективи, так і гості.

Олексій КАВУН.
Житомир.

На знімку: Володимир Дебой (ліворуч) і Анджей Новаковський під час підписання договору.

Фото з сайту http://www.plock.eu/pl/.

Контрольна прогулянка вулицями Москви

Минулої неділі в російській столиці відбулася дивна акція, що надихнула опозицію та перелякала кремлівську владу. 15 тисяч ніким не організованих москвичів прогулялися по Бульварному кільцю.

Тільки тому, що на кожному учаснику висіла біла стрічка, влада здогадалася, що «прогулянка» стала черговою політичною подією. Її ініціатор — письменник Борис Акунін, котрий у своєму блозі в Інтернеті написав «чи можна москвичам вільно гуляти власним містом чи потрібно одержувати якийсь спеціальний пропуск?»

Річ у тім, що 6—9 травня під час подібних прогулянок на Чистих прудах у центрі міста московська поліція затримала 1000 осіб, а багато хто ще й одержав по ребрах «демократизаторами». Але нова влада обіцяла москвичам свій Гайд-парк, на кшталт лондонського, де можна говорити й декларувати будь-які ідеологічні цінності.

На пропозицію Бориса Акуніна відгукнулося чимало з його колег — письменники Дмитро Биков, Людмила Уліцька, поет Ігор Іртеньєв, Сергій Гандлевський, сатирик Віктор Шендерович, музиканти та композитори Андрій Макаревич, Олексій Кортнєв.

Разом зі своїми друзями вони вирішили роздати шанувальникам автографи на своїх книгах і нотах біля пам'ятника Пушкіну на Тверській. На зустріч із творчою інтелігенцією прийшли тисячі городян, а коли площа заповнилася людьми, журналісти запропонували пройти по Бульварному кільцю Москви.

Під час прогулянки до процесії із сусідніх з вулиць і провулків почали приєднуватися тисячі людей. Ніхто не викрикував жодних гасел і не критикував владу, але юрба людей (за підрахунками, учасників — близько 15 тисяч) заблокувала рух автотранспорту в центрі.

Стартувавши з Пушкінської площі, люди з білими стрічками на чолі з поетами, письменниками й музикантами дійшли до табору опозиції на Чистопрудному бульварі. До них почали приєднуватися політики, депутати, правозахисники.

Подія «контрольна прогулянка» стала несподіваною для силових структур, але пройшла мирно, без арештів і бійок. Соціолог Ольга Криштановська в інтерв'ю журналістам заявила, що «влада робить ставку на те, що інтерес до протестної активності розвіється, але це даремні очікування». «Ситуація передреволюційна», — вважає експерт, — яка, до речі, є членом провладної партії «Единая Россия».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ПЛАНЕТА

Приймали асамблею європейських регіонів

У знак визнання заслуг Одеської області в зміцненні співробітництва європейських регіонів і у зв'язку з 20-річчям її членства в асамблеї європейських регіонів чергове засідання авторитетної міжнародної організації проходило в Одесі. Обговорювали питання енергетичної безпеки, агропромислового розвитку та водного господарства. Було прийнято нову стратегію розвитку асамблеї європейських організацій, до складу якої входять 250 регіонів із 35 країн Європи.

У рамках засідання асамблеї працював 3-й Чорноморський саміт «На шляху до міжрегіональної кооперації». У своєму виступі заступник голови Одеської обласної державної адміністрації Олександр Малін звернув увагу делегатів на необхідність перегляду рішення по маршруту Трансчорноморської дороги. За пропозицією української сторони магістраль повинна проходити маршрутом Галац—Рені і далі до Одеси.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На кордоні — День добросусідства

На україно-словацькому кордоні, на території пункту пропуску «Малий Березний—Убля», провели традиційний День добросусідства.

У рамках заходу було підписано програми спільних дій між Пряшівським самоврядним краєм та Закарпатською областю на період з травня 2012-го по травень 2013 року. На такий самий термін підписали і спільний виконавчий протокол між Кошицьким самоврядним краєм та Закарпаттям. Угоди про транскордонне співробітництво уклали між селами Забродь нашого Великоберезнянського району та Улич Пряшівського краю. А ще голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида вручив лист дарування художньої літератури директорові школи імені Тараса Шевченка з міста Пряшева.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

На знімку: під час підписання спільних документів про співпрацю.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

Повінь забрала життя п'ятьох осіб

Найбільша за останні 40 років повінь у Грузії забрала п'ять життів і знищила кілька будинків. Її спричинила потужна злива, яка обрушилася на країну в ніч на неділю.

Учора жителі столиці Грузії Тбілісі продовжували усувати наслідки стихії: люди віниками й совками вигрібали зі своїх квартир потоки рідкого бруду, який доходив до колін. Від повені постраждали перші поверхи будинків.

Четверо із п'яти загиблих — дві жінки й двоє дітей — мешкали в переобладненому під житлове приміщення гаражі. Потужний потік води знищив будинок.

«Основна проблема була в тому, що будівлі не були законними, — заявив мер грузинської столиці Гігі Угулава. — Йдеться про кімнати, прибудовані під гаражем і над колектором».

Президент Грузії Михайло Саакашвілі доручив мерії Тбілісі позбутися споруд барачного типу. Влада обіцяє забезпечити житлом усіх постраждалих від стихії, **повідомляє news.tochka.net**

У Боснії після рекордно високої температури випав сніг (24 канал)

Сьогодні останній день прийому заявок від аграріїв на компенсацію пересівання озимих *(постанова уряду)*

Агродебати «Тваринництво в Україні — чи є шанси на швидке відродження?» відбудуться 17 травня в столиці *(Український клуб аграрного бізнесу)*

За якістю м'яса стежитиме індикатор

ПЕРСПЕКТИВА

Статистика стверджує, що саме м'ясопродукція посідає друге після риби місце за кількістю харчових отруєнь. Часто причиною того, що споживачі баликів і ковбас опиняються на лікарняному ліжку, стає не лише халатність виробників, а й недбайливість продавців, які не дотримуються «холодного» ланцюжка реалізації. Отже, навіть у магазинах є небезпека купити зіпсовану продукцію, особливо влітку. Від чого, звичайно, потерпає не тільки репутація торговельної мережі, а й самих виробників.

Протидіяти цьому вирішили на Глобинському м'ясокомбінаті. Там, разом з однією з великих торговельних мереж, розробили проект, який дасть можливість не переривати «холодний» ланцюжок. Як пояснив директор підприємства Олександр Бондаренко, швидкопсувна продукція надходитиме на прилавки зі спеціальним індикатором:

— Приміром, ми кріпимо індикатор на кожну упаковку з м'ясом. По ньому можна визначити, що продукт не зазнав ніде теплового впливу. Якщо продукт десь нагрівся — індикатор змінює колір. Так покупець може впевнитися, що товар не зіпсовано. Індикатор також на 14-й день покаже, що збіг термін реалізації продукції. До речі, прикріплено його так, що в торговельній мережі зняти, не пошкодивши упаковку, не зможуть. Виникають запитання — дивіться на індикатор. Якщо термін реалізації не закінчився, товар ніде не був нагрітий і він неякісний — наступає наша відповідальність. А якщо ні, то можна говорити про те, що винна торговельна мережа. Від цього нововведення очікуємо гарних результатів і підвищення рівня продажів, — пояснив директор журналістам, котрі відвідали підприємство в рамках «Незалежного аудита м'яса й м'ясопродуктів».

Інспекцію, під час якої великі підприємства галузі в добровільному порядку надають для перевірки технологічний ланцюжок від сировини до упакування, організував Інститут споживчих експертиз. Там логічно розсудили, що виробники безпечної для здоров'я громадян продукції й самі мають бути зацікавлені в такому аудитові й не боятимуться приїзду фахівців від МОЗ, Держсанепідслужби, Держветфітослужби та інших контролюючих органів.

Комбінат з Полтавщини став шостим, де відгукнулися на пропозицію показати свої потужності інспекторам і представникам ЗМІ. За словами генерального директора підприємства Олександра Кузьмінського (**на знімку**), особливих побоювань з приводу перевірки не виникало. Майже місяць тому м'ясокомбінат було сертифіковано за європейською системою безпеки, це теоретично дає змогу продавати продукцію в будь-якій точці світу. Тепер виробничники чекають на приїзд представників Россільгоспнагляду, які повинні дати добро на експорт сирокопчених ковбас до Росії.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

МІЖ ІНШИМ

Господарства здають дедалі менше, переробники виробляють — дедалі більше

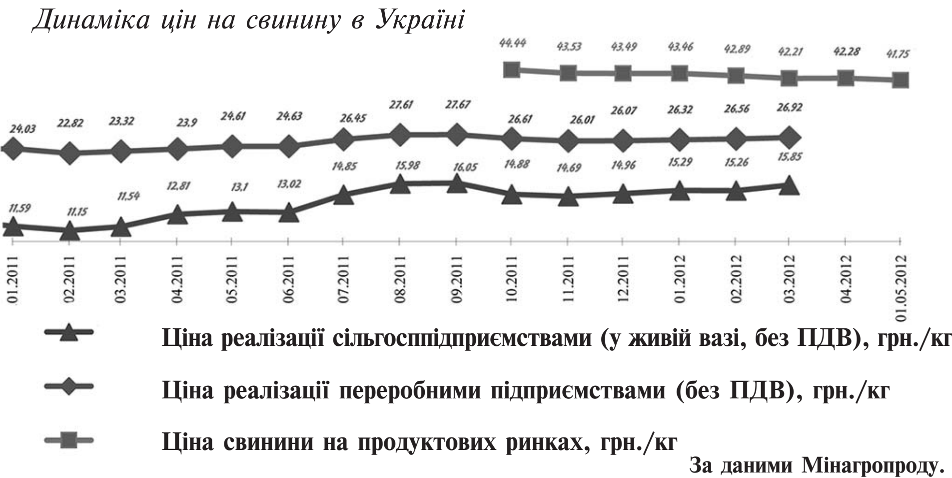

У січні—березні сільгосппідприємствами країни реалізовано на забій 96 тисяч тонн свиней у живій вазі, що на 1,1 відсотка менше, ніж за відповідний період 2011-го. Водночас переробними підприємствами вироблено 47,4 тисячі тонн свинини, що на 8,2 відсотка більше, ніж у першому кварталі минулого року.

ТИМ ЧАСОМ

Свинство: поголів'я скорочується

Чисельність свиней в усіх категоріях господарств країни за рік скоротилася більш як на 450 тисяч — до 7,5 мільйона голів.

За даними Мінагропроду.

СИТУАЦІЯ

Латана паями свитка:

Здавалося б, для М'якот, що в Ізяславському районі, нарешті настали ті довгоочікувані часи, коли не люди шукали інвесторів, а потенційні орендарі один наперед одного зваблюють до себе землевласників. Тільки за таких умов конкуренції й можна знайти того, хто ліпше працює та більше платить. Однак з'ясувалося, не так уже й просто поділити паї між усіма охочими.

Охочих чимало, хазяїв — не знайти

Сказати, що М'якотам аж надто пощастило з родючими землями, було б перебільшенням. Зона ця належить до Полісся, тож для великих врожаїв потрібна добра агротехніка і додаткові затрати. Втім, це не завадило свого часу одразу кільком орендарям запропонувати місцевим селянам свої послуги. Сказати правду, після довгих років повної безгосподарності, коли було зруйноване місцеве господарство і втрачені всі його минулі здобутки, нові пропозиції звучали так заманливо, що люди трохи розгубились: кому ж справді довіряти, на кого покладатись? Тож якось одразу так пішло, що свої паї на площі в 1,2 тисячі гектарів здавали не всім селом і не в одні руки.

Частину людей таки спокусило одне з товариств, котре ще п'ять років тому запропонувало свої умови. Людям хотілось вірити, що інвестори обов'язково привезуть і великі фінансові вливання, і потужну техніку, і сучасні технології... Тож у підсумку компанія почала засівати близько 850 гектарів землі.

— Чи добре вони нею розпоряджались весь цей час, треба ще подумати, — розмірковує колишній агроном Елеонора Левчук. — Адже сівозміна у них весь час була доволі обмежена: здебільшого ріпак, трохи сої чи кукурудзи, ще менше — пшениці.

Свого часу основною культурою на цих полях були цукрові буряки. Не дивно, адже поруч працювали Шепетівський, Клембівський, Теофіпольський цукрозаводи. Однак, навіть незважаючи на велику потребу сировини для них, про сівозміну не забували. Додатково сіяли не тільки зернові, а й овочеві культури.

Зрозуміло, що кожного орендаря не примусиш вести подібне комплексне господарство. Однак землевласникам зовсім небайдуже, чи залишаться родючими їхні наділи через кілька років надто виснажливої агротехніки. Тож поступово серед орендодавців почало назрівати незадоволення щодо роботи з обраним партнером.

А тут ще й додало масла у вогонь те, що обіцяних розрахунків за пай важко було дочекатись. До того ж так тривало не рік і не два, а цілих п'ять. А попереду — ще десять років такої роботи. Тож люди почали задумуватись, чи варто мати такі довготривалі стосунки з таким орендарем.

Підпис на папірці — ще не вирок

Сказати, що всі попередні роки він зовсім не платив за користування землею, було б неправдою. В перший рік дехто отримав по 240 гривень за пай, наступного — 380 гривень. А, скажімо, торік власникам ділянок дали по сім центнерів зерна.

Про те, наскільки це достойна плата за пай розміром від семи соток до майже двох гектарів (а саме так, в залежності від оцінки, розподілена земля у селі), можна посперечатись. Та біда в тому, що й це отримали не всі. Коли ж на одному із зібрань Елеонора Олексіївна поцікавились, чому ж їй нічого не перепало, у відповідь почула: «Так з вами ж договір не укладено, тому й претендувати на оплату не можете».

— Якби це стосувалось лише нашої родини, але ж у такій ситуації опинилися десятки односельців, — розповідає жінка. — П'ять років тому ми складали наші договори на основі сертифікатів на землю. А лише торік після довгих зволікань люди почали отримувати державні акти на землю. На їх основі й мали б бути зареєстровані договори про здачу землі в оренду. Але з оформленням цієї процедури орендар не поквапився. От і вийшло, що на початок нинішнього року офіційно, за всіма правилами, було оформлено лише трохи більш як півсотні договорів. Виходило так, що користуватись землею було як, а для того, щоб платити за неї, не вистачило підстав?

Логічно було б припустити, якщо виникли сумніви щодо порядності орендаря, землевласники мали б одразу розірвати свої стосунки з ним. Але вся біда в тому, що боротись за свої права у селі наважуються одиниці. Почасти через те, що переважна більшість сільських пенсіонерів просто не орієнтуються ні в законодавстві, ні у своїх правах, ні в тому, з кого і які папери та документи вимагати. Почасти людям якось незручно відмовлятись від того, що пообіцяв віддати свою землю саме цьому орендареві, поставивши під договором свій підпис. Навіть якщо цей договір і не має юридичної сили. А якщо ще й пару сотень заплатили, то тут вже ніякого заднього ходу не може бути.

Конкурентам домовитись важко

Через це і трапляється, що селяни самі ставлять себе у безвихідь. Справді, непросто розірвати договір оренди, укладений на п'ятнадцять років. Чи витребувати свою плату за пай, не маючи на руках офіційного документа про орендні стосунки. Та навіть у таких ситуаціях законодавство мало б насамперед захистити інтереси тих, кому належить земля. Однак чомусь доволі часто трапляється так, що воно діє всупереч їхнім інтересам.

Скажімо, у тих же М'якотах почали з'являтись нові орендарі. Минулої осені понад двісті гектарів люди віддали в оренду іншій компанії. Приємно були здивовані, що вона не приступала до роботи, поки не оформила відповідним чином всі договори. Цей приклад багатьом показав, що співпраця може бути обопільно чесною, вигідною, а головне — на законних підставах.

А нещодавно з'явились представники потужної аграрної компанії із сусідньої області. І знову почали не з того, що пустили на поля трактори та сівалки, а з того, що за свій рахунок оформили доку-

Компенсацію ще не отримали, та перевіряльники вже прибігли

РЕАЛІЇ

Зібрати пакет документів на компенсацію втрат від загибелі озимих для аграріїв Херсонщини виявилося важче, ніж пересіяти лани. У степах Таврії через осінню посуху та інші природні чинники посіви було втрачено загалом на 150 тисячах гектарів, але заявки на відшкодування збитків з держбюджету з розрахунку 150 гривень на гектар подали тільки на 56,4 тисячі гектарів. Причому з 126 заявок до «компенсаційного» реєстру районні комісії внесли лише 94 — інші господарства не змогли сформувати необхідного пакета документів.

Причини зволікання різні, але найпоширеніша для Херсонщини така: для підтвердження факту знищення посівів необхідно вказати номери ділянок у земельному кадастрі, а багато хто з тутешніх хліборобів отримував ці площі до 2003 року, коли такі номери не надавали. Тобто для отримання відшкодування згадану процедуру треба проходити наново, а це і час, і гроші, які навесні потрібні аж ніяк не на папірці, а на пальне, насіння, добрива. А якщо власники земель вирішили взагалі нічого весною тут не сіяти, і просто залишили їх на пар, то компенсація знов-таки скасовується. Її надають насамперед для збереження зернового клину, і той, хто його зменшив, на додаткові гроші з бюджету розраховувати вже не може. Втім, місцева влада визнає: для відмови від підготовки пакета документів на виплату компенсацій є й третя вагома причина.

Дехто з власників невеличких одноосібних та фермерських господарств просто «махнув рукою» на збитки, і зовсім не збирається домагатися компенсації через те, що отримання бюджетних грошей неодмінно супроводжується перевірками податкової інспекції, Держфінінспекції, СБУ, міліції та прокуратури, і кожен перевіряючий щосили намагається «накопати» якомога більше порушень. У результаті на штрафи чи забезпечення судових позовів про їх визнання незаконними може піти більше грошей, ніж буде надано у вигляді бюджетної компенсації. До того ж у кількох районах Таврії інспектори почали навідуватися до претендентів на компенсацію ще до її отримання! Тому навчені гірким досвідом хлібороби і не шукають допомоги від держави, керуючись народною мудрістю «не буди лихо, поки воно тихе».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Сіють буряки на... папері

ТЕНДЕНЦІЇ

На Вінниччині ніяк не завершать сівбу цукристих. Упустивши оптимальні строки, дехто з господарників звітує про бурякові площі, яких не засівали. «Потім спишемо, — каже агроном одного з господарств. — Скажемо, дощі змили, або не зійшли. Так пізно сіяти ризиковано...»
— Для чого ж тоді звітуєте?
— Вимагають! Бурякові площі нині під таким контролем, як у старі добрі часи. Те, що ціна на цукор впала нижче собівартості, мало кого цікавить. А площі давай, засівай!

В області будуватимуть потужний цукрозавод, 12 тисяч тонн коренів на добу планують переробляти на новому підприємстві. Щоб мати достатньо сировини, вже відтепер поступово розширюють площі під буряками. Саме цим пояснюють господарники вимогу керівництва області збільшувати посіви. Якщо торік цукристі загалом займали 73 тисячі гектарів, то на нинішню весну підготували грунт на 94 тисячах гектарів. Не на всіх вдалося провести сівбу. На кінець першої декади травня, за даними обласної асоціації «Поділляцукор», в області посіяно буряки на 85 тисячах гектарів. Дехто ще продовжує сівбу. Але розмова з агрономом свідчить про те, що сіють ще й на... папері.

Не з вини господарників сівба розтягнулася в часі. Перші агрегати на бурякове поле вивели ще в останній декаді березня. А потім корективи внесла погода. У регіоні почалися дощі. Негода затягнулася. Не було можливості продовжувати роботи. Замість звичних трьох тижнів цукристі сіють вже понад місяць.

— У нас південний район, тому зазвичай сівбу буряків починаємо раніше від інших, — каже начальник управління сільського господарства Ямпільського району Олександр Савчинський. — Так зробили й цього року. Але все одно не обійшлося без втрат. На деяких ділянках дощі утрамбували землю так, що зробили її схожою на асфальт. Подекуди посіви змили рясні опади. Як бачите, і тим, хто встиг покласти насіння в грунт до негоди, і хто не встиг цього зробити — не уникнути збитків.

Дехто має буряків, як кажуть, курам на сміх. Наприклад, на весь Жмеринський район загальна площа солодких коренів становить лише... 80 гектарів. Чотириста гектарів відвели під цю технічну культуру в Піщанському районі. Він у південній частині області. На тамтешніх землях добре вродяться буряки, але... Не набагато більше, 451 гектар, посіяли цукристих у Барському районі.

Водночас у Крижопільському районі, де орендує землі потужний холдинг, під цукристі відвели 12 тисяч гектарів. Ще на шести тисячах гектарів розмістили буряки у Гайсинському районі, чотирьох тисячах — у Погребищенському. Завдяки використанню потужної техніки впоралися з роботою майже на всіх площах. Хоча у перший тиждень травня також досівали буряки на окремих ділянках. Фахівці заспокоюють господарників, що пізні строки посіву не матимуть негативних наслідків. Проводять паралелі з минулими часами, коли у травні було звично сіяти буряки. Єдине, зміщувався час збирання вирощеного врожаю. Копати корені доводилося не раніше, як у середині вересня. За нинішніх умов використання потужної техніки можна буде зібрати корінці до перших заморозків.

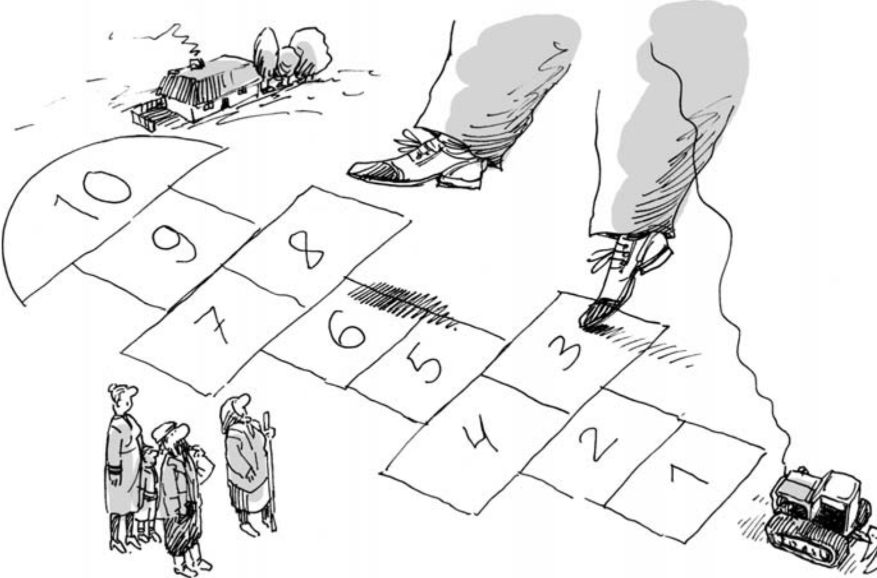
Такі аргументи не всіх переконують. Низька вартість цукру змушує господарників задуматися, чи взагалі варто сіяти буряки? Не важко здогадатися, яке насіння покладуть в грунт на «списаних» бурякових площах. Агроном-співрозмовник підтвердив здогадки автора. Каже, посіють те, що дає гроші, — ріпак, соняшник...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ДО РЕЧІ

Торік на Вінниччині із зібраних 3,2 мільйона тонн буряків виробили 440 тисяч тонн цукру. Більшість солодких кристалів поки що не вдалося реалізувати через низьку ціну. Нині оптовики дають за кілограм цукру 5,4 гривні за середньої собівартості у 6 гривень.

Як поділити поле між кількома орендарями

менти на земельну спадщину власникам. А таких у селі назбиралось понад сімдесят чоловік.

— Тепер поцікавились, чи є у селі ветерани, кого привітати до Великодніх та травневих свят. Подейкують, що навіть школі могли б допомогти з ремонтом. Нічого подібного ні від кого раніше ми не чули, — розповідають люди.

У головах знову сумніви: можливо, і хотілося б попрацювати з таким орендарем, але ж страшно, щоб вкотре не обпектись. Та й не будеш кожної весни перебігати зі своїм паєм від одного господаря до іншого.

Ось тут би і мали виручити невитребувані паї, котрих у М'якотах виявилось близько 250 гектарів.

Зі сторони важко давати будь-які поради. Але видавалося б цілком логічно, якби ці землі були віддані новим компаніям, котрі з першого дня намагаються працювати в селі на законних засадах. І аж ніяк не тій, що й п'ятирічки не вистачило, щоб оформити орендні договори.

Та й тут ще не кінець проблеми. Невитребувані паї як латки по старій свитині розсіяні по полях різних орендарів. Як їх тепер обробляти? А головне — кому?

Селяни вже посилали свої делегації в різні земельні, юридичні та навіть правоохоронні установи, аби роз'яснили ситуацію. Але ніхто не може цього зробити. Чи не єдине, що змогли порадити: нехай орендарі між собою домовляться. Та як мають домовлятись запеклі конкуренти?

Це тільки з першого погляду проблеми м'якотських селян мають місцевий характер. Насправді невеличке поліське село вже сьогодні продемонструвало той гордіїв вузол проблем, котрий у недалекому майбутньому доведеться розв'язувати більшості українських сіл. Як виокремити свій пай серед сотні інших? На земельному плані, документально і навіть в натурі це можна зробити. Але як, скажімо, віддати сотню, десяток, а чи навіть один пай за бажання власника іншому орендареві? А якщо прийде ринок, то як продавати ці окремі сотки і гектари?

Добре, якщо село одностайно обирає для себе орендаря. А якщо станеться так, як у М'якотах?

Для будь-кого було б повним абсурдом, якби спробували здати в оренду квартиронаймачеві по кілька квадратних метрів із кожної кімнати. Так не буває, скажете ви. Але чому ж так є із земельними наділами?

Відповіді на ці запитання, на жаль, поки що немає. Але ні у кого не повинно виникати сумніву, що закон таки мусить захищати нинішніх землевласників від нечесної конкуренції, недобросовісного партнерства, незаконного захоплення ділянок, невиплати орендної плати... Чи зможуть у повній мірі відчути на собі хоча б цей захист мешканці невеликого поліського села?

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ВРОЖАЙ

Зерно у нас не визріло, а американці його вже порахували

Мінсільгосппрод США прогнозує врожай зернових в Україні на рівні 45,73 млн. тонн. Тоді як, за оцінками відомства, в 2011-му країна намолотила 55,46 млн. Зокрема, на наших ланах буде зібрано 13 млн. тонн пшениці проти торішніх 22,12 млн.

Експорт зерна з України, вважають американські експерти, в новому маркетинговому році (липень 2012 — червень 2013) становитиме 20,51 млн. тонн проти очікуваних 21,81 млн. у нинішньому — передусім за рахунок скорочення на мільйон тонн поставок пшениці.

За офіційними статистичними даними, Україна в 2011 році зібрала рекордний урожай зерна — 56,7 млн. тонн при внутрішньому споживанні 26,7 млн.

ПРОГНОЗ

Великий світ — великий хліб

Світовий врожай зерна цьогоріч має сягнути 2 млрд. 371 млн. тонн порівняно з 2 млрд. 344 млн. у 2011 році. Такий прогноз із посиланням на дані продовольчої та сільськогосподарської програми ООН (ФАО) наводить «УкрАгроКонсалт».

Тобто нинішній рік може стати рекордним по збору врожаю зернових культур, передусім через підвищення рівня виробництва та споживання кормового зерна. Хоча виробництво пшениці піде на спад і становитиме приблизно 675 млн. тонн — на 3,6 відсотка менше, ніж торік. Найбільше скорочення валу зернових можливе на території України, Казахстану, Марокко та Китаю.

ФАО також робить прогнози щодо зростання виробництва цукру в 2012 році, пов'язуючи його із досить низьким рівнем «солодких» запасів в усьому світі.

Віталій ОСОКОРСЬКИЙ.

ЦІНИ

Яйця подешевшали вдвічі

На центральному ринку Івано-Франківська найпомітніше подешевшали яйця. Ще кілька тижнів тому яйце було дорожче від гривні, а нині — 45 копійок. Молочна продукція теж впала в ціні: літр молока пропонують від 8 гривень, сметану — від 10 за півлітру, а м'який сир — від 12 гривень за плесканку.

З кожним днем дешевшає овочева продукція. Молода капуста вже 5—7 гривень за кілограм, тоді як тиждень тому вона була вдвічі дорожча. Інші ранні овочі теж стали доступнішими: молоді кабачки 11—12 грн./кг, редиска — 6—7 грн./кг, добрячий пучок зеленої цибулі можна купити за гривню—півтори. Дорогими залишаються помідори — 23—26 гривень за кілограм. Але огірки, які раніше йшли на одному рівні з помідорами, тепер коштують 12—18 грн./кг.

М'ясо поки що залишилося на звичних для цієї пори позначках: 40—45 гривень за кілограм свинини і 50—55 — телятини. Ціни на крупи, борошно, олію та цукор стабільні уже кілька місяців поспіль. Кілограм гречки коштує 11 гривень, цукру — 6, макаронів — 6 гривень. На базарі уже з'явилася полуниця. Та ціна її — 38 гривень за кілограм — відлякує покупців.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

У Луганській області порушено кримінальну справа проти фермера, який шість років тримав у рабстві 11 людей, котрі працювали на нього

Духовність під «елітарним» замком

Віддавна книжка — безцінний скарб людства, залишається нашим найкращим і найвірнішим другом, наставником, розрадником і духівником… Від неї черпаємо мудрість тисячоліть, загартовуємо характер, вчимося доброти і честі.

Особливо потрібна книга спраглим і зневіреним молодим душам сьогодні — у час девальвації моральних цінностей, їх підміни гонитвою за «золотим тільцем», у час, коли духовність нації брудним чоботом плюндрують недобросовісні політики і розжирілі олігархи, що одноосібно нарекли себе політичною «елітою» і «совістю» нації. Чимало з них для затвердження своєї липової елітарності ладні пройтися вогнем і мечем по книзі. На жаль, цей дамоклов меч в Україні не перший рік занесений над книгою. Адже найбільша небезпека для так званої еліти — мисляча і освічена нація. Тому і намагаються упокорити її через бездуховність…

Люди добрі, подайте бібліотеці на... виживання

Наприкінці листопада минулого року працівники Охтирської районної бібліотеки звернулися до керівництва «Голосу України» зі слізним проханням допомогти фінансово у передплаті нашого видання. «У закладу вже давно немає коштів навіть на придбання художньої літератури, а на передплату періодичних видань — і поготів, — зізнається директор КЗ «Охтирська районна централізована бібліотечна система» Ольга Андоленко. — Зрештою, роль Попелюшки бібліотекам відведена з перших днів незалежності, от і фінансуємося за залишковим принципом: кошти виділяються лише на зарплату та комунальні платежі. Отож і випрошуємо книжки, журнали, газети де тільки можна і в кого тільки можна...»

На книгу у роки «розквіту соціалізму» тодішня влада грошей не шкодувала. І хоча в основі тієї «доброчинності» лежали комуністичні псевдоідеали, у молодого покоління таки залишався вибір для духовного збагачення. Моральні цінності та настанови воно черпало не з ідеологічних брошур і партійних програм, а з художніх творів світової письменницької еліти — від Шевченка та Франка до Толстого та Шекспіра...

— Тоді наша районна бібліотечна система щомісяця поповнювалася двома тисячами книжок, в яких відсоток художньої літератури становив не менше двох третин, — зітхає Ольга Миколаївна. — Тож молоді було з чого черпати знання, духовність і моральні постулати. Нині ті часи згадуємо, як казковий сон...

Та чи надовго ті спогади утримаються за нинішнього державного курсу на «всеохоплююче культурне оздоровлення нації»? Адже вітчизняні бібліотекарі фактично полишені самі на себе. Про яке поповнення книжкового фонду може йтися, коли їхня зарплата на 2012 рік й досі не забезпечена в повному обсязі.

Тим часом експрес під страшною назвою «Деградація», немов засліплений, на всіх парах уже мчить на червоне світло семафорів…

Свято... зі сльозами на очах

Утім, колективу Охтирської районної бібліотечної системи у цьому потязі ще немає. Він власними зусиллями намагається відвернути катастрофу бодай у своєму районі. Хоча державних фінансів — нуль, центральна районна бібліотека та більшість її сільських філій укомплектовані сучасними комп'ютерами, підключеними до Інтернету!

— Виручають міжнародні благодійні гранти, — хвалиться Ольга Андоленко, — переважно американські. За 8 років, відколи беремо у них участь, вибороли 10 перемог, що дали змогу облаштувати сільські бібліотеки 18 комп'ютерами. За рахунок грантових коштів опоряджуємо, ремонтуємо бібліотеки, закуповуємо книжки та журнали для дітей і молоді».

— Тож взагалі не поповнюєте бібліотечного книжкового фонду?

— Як то ні? — дивується Андоленко. — Як мінімум двома-трьома тисячами томів щорічно. Інколи навіть чотири тисячі назбируємо. Звідки таке щастя? Від місцевих меценатів. Найщедріші з них — засновник ПАТ «Сад» Віктор Сугак і керівник ПСП «Комиші» Володимир Зубко. Вони без нагадувань фінансують закупівлю книжок, передплату періодики, допомагають коштами на ремонт і опорядження бібліотек. Можна назвати ще кількох підприємців. Не полишає нас наодинці з проблемами і колектив Бібліотеки Верховної Ради України, який щороку поповнює наш фонд десятками сотень нових книжок. Утім, у більшості випадків позичаємо у Сірка очі та жебраємо з простягнутою рукою. А що робити?..

Щоб зовсім не згас вогонь духовного потягу у молодих, охтирські бібліотекарі навіть у соціальних мережах «циганять». А що вдієш, коли держава забула про свій прямий обов'язок. Можливо, не відає, з якою швидкістю прогресує духовна та інтелектуальна криза серед українців?

Звісно, бачить. Та духовність і мораль у можновладної «еліти» нині не в пошані. Як результат, за 22 роки «елітарного» правління книжковий фонд у районній бібліотеці та її філіях схуднув на третину: «З 400 тисяч томів до 270 тисяч з невеликим гаком», — надає довідку Ольга Миколаївна.

— Може, люди збайдужіли до книги?

— Не збайдужіли, — каже Ольга Андоленко. — Сьогодні, як і 20 років тому, бібліотечний абонемент налічує понад 20 тисяч читачів — більше половини мешканців району. На жаль, дві третини з них люди середнього і похилого віку. З молоддю справи справді гірші. Тож я б не поспішала приймати на віру судження деяких вчених, які безапеляційно охрестили нинішню молодь поколінням акселератів. Хіба що в комп'ютерних іграх. А так, мало хто з них нині у культурному аспекті дотягує навіть до середини цієї планки. Сьогодні досить часті випадки, коли 16—17-річні «акселерати» з 9—11-х класів при заповненні бібліотечного формуляра роблять по дві-три помилки у своєму прізвищі та імені. Це ті, хто народився у другій половині 1990-х. З огляду на державну політику, ***світогляд більшості з них обмежений комп'ютерними війнами та низькопробними бойовиками***. Для них тематичні та сюжетні лінії, навіть зміст шедеврів світової класики, таких як «Війна і мир», «Гамлет», «Мартін Іден», «Дон Кіхот», поезій Лесі Українки, Пушкіна, Лорки, Байрона...— таємниці за сімома печатками. І не їхня вина у цьому. Адже любов до книжки, до істин, які вона несе, прищеплюється змалку — казками та романтичними оповіданнями. І так, сходинка за сходинкою, до скарбниць світової класики — справжнього осередку культури, моралі, величі та сили людського духу.

Культурні й естетичні запити нинішньої вітчизняної «еліти» — вузькопрофільні: зосереджені на «наварі» та безрозмірних капшуках. Тому й робить акцент на неосвічену сіру масу, коли-не-коли долучаючи її «до просвітництва» художніми виставками, від яких за милю тхне піаром. Звісно, такою масою легше маніпулювати, її легше тримати в кулаці. Чи не звідси й навчальні посібники для початкових класів за 647 гривень? А доморощена «совість нації» й чути не хоче про культурно-просвітницькі проблеми молодого покоління. Оце, либонь, і весь загальнодержавний «культпохід» за знаннями і духовністю.

Ні — моральному каліцтву молоді!

Утім, колектив Охтирської районної бібліотеки у міру сил і можливостей у зоні власного впливу прагне хоча би частково знівелювати урядову доктрину «морального зцілення нації», що базується на давньоримській ідеології «хліба і видовищ», доповненій «пивом і горілкою». Так, зокрема, за прикладом німецьких колег одними з перших в Україні охтирські бібліотекарі запровадили у себе в районі цільову програму «Подорож Синьої валізи», спрямовану на залучення дітей і молоді до читання. Цьому завданню допомагають також новостворені «тінейджер-бібліотеки», сформовані за віковими категоріями, нічний абонемент, дитячий театр, де молодь зустрічається з місцевими авторами та метрами письменництва. До речі, перша «Синя валіза», де зібрано до сотні кращих томів дитячої світової класики, вже почала свій тріумфальний похід селами району. Нині готується до подорожі її наступниця.

— Ця ноша не обтяжує, а додає радості, — зізнається Ольга Андоленко. — Державі давно час зрозуміти: її байдужість, спроба зекономити на духовності молоді крихти, фінансування культури як заманеться, може призвести до незворотних процесів — втрати нації та її неповторної самобутності.

До цього рубежу залишилось не так і далеко, — сумно продовжила співрозмовниця. — Адже сьогоднішній ідеал молодих — голлівудські «качки», кумир — міцні напої. Навіть більшовики, розуміючи, що неосвічена нація у самому зародку похоронить похід до «світлого майбутнього», спеціальним декретом повсюдно відкрили хати-читальні. Не любимо більшовиків — давайте вчитися в американських «акул капіталізму»!

Американці підрахували, що кожен долар, вкладений у розвиток бібліотечної системи, приносить три долари прибутку! Тож вкладають і вкладають. Тому бібліотечна система США — найрозвинутіша в світі. Вкладають, бо не хочуть втрачати своєї ментальності. І це — молода нація, якій ще немає й трьохсот років. А ми, що вважаємо себе нащадками давніх скіфів, без жалю і докорів сумління власноруч намагаємося вирубати під корінь увесь культурно-духовний пласт тисячоліть, залишений у спадщину нашими предками. І цим самим годуємо монстра бездуховності, від якого невдовзі не буде порятунку...

А й справді, експрес бездуховності ось-ось помине останній «червоний семафор», після якого пряма дорога до безодні. Тож, може, схаменемося, доки не пізно?

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Крок у майбутнє

35 кращих випускників із 13 міст і 22 районів Дніпропетровщини, які мають високі досягнення у навчанні та посіли призові місця в обласних, всеукраїнських і міжнародних олімпіадах та конкурсах, отримали дипломи облдержадміністрації та пам'ятні подарунки — електронні книги.

Вітаючи молодь, голова Дніпропетровської ОДА Олександр Вілкул відзначив, що в регіоні створюються умови, щоби вона впевнено крокувала в майбутнє. А молоді вчені за два роки отримали 25 регіональних грантів на суму 1,6 мільйона гривень. Цього року планується видати ще 20 грантів і профінансувати більш як на 1 мільйон конкурси для наукової молоді.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Зарплату вуглярі побачать не скоро

Цього року працівникам державного підприємства «Бурвугілля», що в Олександрійському районі, заборговану зарплату не повернуть. Тим часом на сесії Олександрійської міської ради днями погодили проект ліквідації виробничих підрозділів згаданого державного підприємства і рекомендували його керівництву «забезпечити соціальний захист працівників та надавати пріоритети місцевим підприємствам та організаціям при реалізації майна та будівель у процесі ліквідації».

У питанні заборгованої зарплати — повна невизначеність, оскільки в державному бюджеті відповідних коштів не закладено. Є сподівання, що гроші надійдуть наступного року. Щоб прогодувати сім'ю, гірникам «у відставці» доводиться найматися до нелегальних будівельних бригад, що вирушають до Росії, або виконувати низькооплачувані роботи вдома.

Олег ШВЕРНЕНКО.

Кіровоградська область.

ЦИФРА

61,5 мільйона гривень виділені з державного бюджету для будівництва нових очисних споруд у Гурзуфі. Раніше селищна рада Гурзуфа ухвалила рішення з розробки проекту будівництва каналізаційних очисних споруд із використанням комплексної технології «Envirotech», повідомляє пресслужба селищної ради.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Крим.

Почав роботу новий рентгенкабінет

У Миколаївській центральній районній лікарні (Одеська обл.) відкрито новий рентгенкабінет. Лікарі десять років змушені були працювати в кустарних умовах через відсутність необхідного обладнання. Потреба в 200 рентгензнімках доводилося вирішувати за допомогою сусідніх медзакладів.

Завдяки ініціативі «Народний бюджет», що активно діє в області, і одержала Миколаївська ЦРЛ обладнання вартістю 800 тисяч гривень. За словами головлікаря Олега Білого, тепер для жителів району проблема рентгендіагностики зникне. Крім того, в рамках «Народного бюджету» місцева лікарня одержить нову машину швидкої допомоги та флюорографічний апарат.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Лист дійшов через 21 рік

Доцент Київської політехніки Юрій Бохонов передав викладачеві Житомирської музичної школи №2 Аллі Рябцовій листа від Святослава Ріхтера, написаного 1991 року. Це мала бути відповідь на послання Алли Олександрівни, тоді завуча цього навчального закладу, надіслане прославленому піаністові. Юрій Бохонов розповів про те, як, розбираючи документи та листи свого друга Віктора Зеленіна, нині покійного, котрий був певний час секретарем Святослава Ріхтера, він звернув увагу на невідправлений лист з житомирською адресою. Отак через 21 рік лист знайшов свого адресата.

У 2015 році виповниться сто років від дня народження Святослава Ріхтера. До знаменної дати у музичній школі №2, яка носить його ім'я і на фасаді якої торік встановлено меморіальну дошку з барельєфом піаніста, планують відкрити музей. Чимало експонатів уже є — вони зберігаються в Кімнаті пам'яті.

Олексій КАВУН.

Житомир.

«Підпис у відомості про зарплату — не мій...»

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Так стверджує у листі до «Голосу України» колишній водій Жмеринського АТП-10512, учасник бойових дій в Афганістані Олег Дрозд.

— Підпис у відомості про зарплату не мій, і ніяких грошей я не отримував, — підтвердив пан Олег і в розмові з кореспондентом газети та поскаржився, що, на жаль, довести це йому поки що не вдається, бо правоохоронці, до яких звернувся по допомогу, не спішать встановлювати істину. Разом із Олегом Дроздом добивається виплати зарплати та коштів за оренду мікроавтобуса і колишній майор міліції Володимир Чубко. Він, як і Олег Дрозд, теж працював у Жмеринському АТП-10512 з 2003 по 2011 роки. Володимир Чубко стверджує, що грошей не отримував.

Побили за те, що скаржився

Про зарплатну відомість із підробленим підписом Олег Дрозд довідався випадково в територіальному управлінні Державної інспекції праці.

— Мені там показали копію відомостей на виплату зарплати, — каже Олег Дрозд. — Серед прізвищ водіїв значиться і моє. Щоправда, в одному місці вказано ім'я Олег, в іншому — Сергій. Але не це головне. Обидві платіжні відомості без номера. Звернув на це увагу, бо хотів переписати точну назву документа. На обох стоять тільки дати. Так ось, у відомості від 16 квітня 2010 року записано, що мені виплатили 100 гривень зарплати за першу половину квітня, а у відомості від 5 травня того ж 2010 року — 169 гривень і 77 копійок.

Чоловік ще раз повторює, що вперше бачить такий документ. Переконує, що підпис не його. На підтвердження бере ручку і залишає на аркуші паперу свій справжній автограф.

Коли Олег знайомився з матеріалами перевірки, проведеної інспекторами Держінспекції праці, звернув увагу на два накази. Один із них датований 12.04.2010 року. В цей день, згідно з наказом, його офіційно прийняли на роботу. А вже 1.05.2010 звільнили з роботи.

— Виходить, я працював в АТП менше одного місяця? — дивується чоловік. — Ці два накази є очевидним підтвердженням схеми, за якою діє керівництво АТП. Можуть по декілька разів звільняти і приймати людину на короткий період. Для чого? Щоб не сплачувати податки? А водії про це не знають. Принаймні кажу це про себе. Ви думаєте, чому мені не віддали трудову книжку? Як далі бути без такого документа? Як добитися, щоб його повернули? Мені ж колись доведеться пенсію оформляти.

Минулої осені Олег повертався до Жмеринки з села. Йшов з електрички додому. В цей час на нього напали невідомі. Чоловік каже, що все сталося несподівано, в одну мить відчув удар ззаду по голові. Коли опинився на землі, його били ногами. Потім відібрали мобільний, посвідчення воїна-афганця.

— Думав, що це хулігани, — згадує чоловік. — Але після почутої фрази зрозумів — причина в іншому. Мені сказали тоді, що коли буду скаржитися, ще більше дістанеться. Нескладно здогадатися, звідки ноги ростуть.

Заяву про побиття у міліції... не взяли.

— Мене запевнили, що хуліганів знайдуть по мобільному телефону, — каже Олег. - Мовляв, передадуть номер оператору, і тільки-но телефоном хтось скористається, тоді й виразують зловмисників. Я людина довірлива, звик вірити на слово. Той, хто був на війні, знає, як багато значить дане слово, як треба відповідати за сказане. А тут усе навпаки. Пізніше зрозумів, що ніхто нікого не шукав. Начепили мені на вуха локшини, і на цьому все скінчилося.

Чим доведете, що працювали в АТП?

Колега Дрозда — колишній майор міліції Володимир Чубко — добився розгляду своєї заяви про борги із зарплати в суді.

— Знаєте, чим найбільше здивував мене суддя, — каже пан Володимир. — Запитав: «Як можу довести, що працював у даному автопідприємстві?» Питання випливало із заяви керівника АТП Валерія Криворучка. Той без тіні сумніву заявив, що не знає такого водія, як Чубко, ніколи його не бачив, і він ніколи не працював в АТП. Для мене це був справжній шок, як відро води на голову...

Володимир Чубко пояснює, що працював на маршруті Жмеринка—Могилів-Подільський. Час відправлення із Жмеринки в нього був о 7 год. 05 хв. Перевозив пасажирів не рік, і не два. Оформився на роботу в 2003-му, а звільнився у 2011-му.

— Навіть якщо в АТП знищили всі документи — накази, шляхові листи, договори на оренду мого власного автобуса, — наголошує Володимир Чубко, — то в пункті призначення, тобто на автостанції у Могилеві-Подільському, залишилися сліди прибуття і відправлення автобуса. Але на суді пояснили, нібито, у Могилеві-Подільському не надають підтвердження. Дивно, чи не так? Виходить, я не правий, бо на вимогу суду не надають підтвердження. Ще невідомо, чи суд взагалі робив такий запит на Могилів-Подільську автостанцію. Я телефонував у бухгалтерію автостанції. Там пояснили, що всі документи зберігаються, але мені вони не можуть їх надати, бо для цього є відповідний порядок.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Трудові відносини не оформили

«Відповідно до записів у журналах медичного огляду та видачі шляхових листів АТП-10512 підтверджується робота Володимира Чубка на даному підприємстві», — так записано в акті перевірки представниками територіальної Державної інспекції праці у Вінницькій області від 21.03.2011. У графі «З актом ознайомлений» є підпис керівника підприємства загаданого вище пана Криворучка. Тобто він не міг не знати, що водій Чубко таки працював у їхньому колективі.

— Трудові відносини з водіями Чубком, Шонхарем, Задорожним не були оформлені, хоча всі вони були допущені до роботи, тим самим адміністрацією АТП порушено чинне законодавство, — так записали в акті перевіряльники. — Табелі обліку робочого часу, які є первинним документом для нарахування зарплати, цим працівникам не велися. Керівник підприємства не забезпечив ведення обліку виконуваної ними роботи та витрат на оплату праці, чим порушив вимоги Закону «Про оплату праці». Заробітна плата названим працівникам не нараховувалася, — зазначено в акті перевірки.

Судово–прокурорська тяганина

Незважаючи на очевидні порушення, виявлені під час перевірки, Жмеринський районний суд відмовив Володимиру Чубку в задоволенні заяви про стягнення заборгованої зарплати і грошей за оренду автобусів. Ухвали про відмову суд прийняв 02.08.2011 і 26.01.2012. Судді вважають, що (цитую): «...в позовній заяві не в повному обсязі викладені обставини, якими позивач обґрунтовує свої вимоги, не зазначені докази, що підтверджують кожну обставину. Позивач не довів, що працював в АТП-10512 і розмір його зарплати».

Заступник Жмеринського міжрайонного прокурора Олег Попеску 29.04.2011 року порушив кримінальну справу щодо посадових осіб Жмеринського АТП за ознаками злочину, передбаченого ст. 172 КК України (грубе порушення законодавства про працю). Керівник АТП пан Криворучко оскаржив постанову прокурора через суд, і суд задовольнив вимогу. Але ця постанова була скасована обласним Апеляційним судом. Кримінальну справу із суду передали в прокуратуру Жмеринки для проведення досудового слідства. Звідти — до райвідділу міліції.

Крім того, у провадженні слідчого відділу Жмеринської міліції перебуває кримінальна справа стосовно шахрайських дій під час використання службовими особами АТП 10512 транспортних засобів, які належали Володимиру Чубку.

За те, що слідчий пан Рощепа допустив тяганину під час розслідування цієї справи, він отримав дисциплінарне стягнення. Володимир Чубко дізнався про це з відповіді першого заступника прокурора області.

Невдовзі виповниться два роки відтоді, як Дрозд і Чубко добиваються повернення їм зароблених грошей.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ТОЧКА ЗОРУ

Начальник Жмеринського АТП-10512 Валерій Криворучко:

— Володимир Чубко не був у трудових відносинах із нашим АТП, бо працював як приватний підприємець. Це вже встановлено багатьма перевіряльниками. Але він звернувся до суду, і справа перебуває на розгляді. Зараз наш юрист на лікуванні, через це припинено судові засідання у даній справі. Що стосується Олега Дрозда, то він не скаржився на борги із зарплати. Йому виплатили зароблене. Він мав трудові відносини з АТП, але працював не тільки він, наймав інших водіїв, з ними теж розраховувалися. Дрозд пред'являв претензії щодо оренди транспорту. Все це перевіряли різні комісії, торік їх було аж 14. Перевіряльники розставили все на свої місця. Зараз це має зробити суд.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...посуха загрожує лісам

На сьогодні практично у всіх лісах Дніпропетровщини спостерігається вищий, 5-й, клас пожежної небезпеки. Про це на прес-конференції заявив заступник начальника Дніпропетровського обласного управління лісового та мисливського господарства Валерій Величко.

Він зазначив, що, найімовірніше, буде запроваджено заборону на відвідування лісів і в'їзд до лісової зони автотранспорту. Він також нагадав, що за розпалювання вогню в заборонених місцях, що спричинило знищення чи пошкодження зелених насаджень, належить адміністративний штраф у розмірі 1—3 неоподатковувані мінімуми доходу громадян, для посадових осіб — від 3 до 7 неоподатковуваних мінімумів доходу громадян.

— Щоб уникнути пожеж, ми патрулюємо ліси разом зі співробітниками МВС, прибираємо сухостій, зорюємо під'їзні дороги. Для якіснішого контролю ми залучаємо вертоліт Мі-2. Цього року спостереження з повітря збільшено до 270 годин. Крім того, постійно здійснюється контроль із 11 спеціальних вишок. До кінця року плануємо збільшити їх кількість до 14 і все обладнати телеустановками. На сьогодні всі лісгоспи перебувають на бойовому чергуванні, — наголосив Валерій Величко.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

...на Запоріжжі з водою туго

В області лише 430 із 918 сіл мають централізоване водопостачання. Трохи кращі справи у селищах — 18 із 23 забезпечені водопроводами. Можливо, читачам багатьох регіонів України подібна статистика нагадує чиюсь забаганку. Але для степової Запорізької області водопостачання — це питання виживання цілих населених пунктів. Особливо в північних районах — Запорізькому, Вільнянському та Новомиколаївському, де повністю відсутні підземні води. Адже тут лише у 86 населених пунктах діють водогони, а в усіх інших вода привізна. Але й це ще не все: водопровідна мережа, яку будували свого часу популярним у радянські часи «хап-способом» (які труби дістали, такі й у землю поклали), вкрай зношена. Звідси — велетенські втрати і відповідно дуже висока ціна кубометра води. До слова сказати, Запорізька область практично живе лише водами Дніпра — вони забезпечують потреби 89% населення регіону.

Голова Запорізької облдержадміністрації Олександр Пеклушенко бачить вихід із складного становища у створенні спеціальної комплексної програми експлуатації та розвитку системи водозабезпечення області. З відповідним фінансуванням і встановленими термінами виконання завдань. Адже зараз мало не всі зусилля йдуть на ліквідації наслідків аварій та термінову допомогу Бердянську, а ще частіше — 5 районам області, які з кожним роком дедалі більше втрачають підземні джерела водопостачання. Зазначимо, що у багатьох населених пунктах вже доводиться качати воду з глибини до 200 метрів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

...одеські пляжі потопають у купах сміття

Попри оптимістичні заяви міської влади, офіційне відкриття курортного сезону 1 травня в Одесі не відбулося. Пляжі не очищені від сміття, не впорядковані, зона, призначена для ветеранів, не укомплектована тапчанами, пісок не просіяний, прибережні схили не прибрані, відсутні рятувальники, об'єкти громадського харчування не відкриті, бракує достатньо урн для сміття, лавочок для відпочинку. А в громадські туалети ризикують зайти тільки найвідчайдушніші сміливці.

Надто неприємний сюрприз чекав на відпочивальників на центральному пляжі міста — «Аркадії». На головній алеї зникли лавочки. А біля самої води Чорного моря кипить будівництво — зводять черговий нічний клуб. Його зведення торік було заборонено правоохоронними органами через відсутність дозвільної документації. Але власники клубу наплювали на заборони й продовжують будівництво.

Інтенсивне будівництво триває й на інших пляжах.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У пошуках чужого жанру

Яку фортецю маємо вибудувати, щоб захиститися і від ворогів, і від холуїв?

ПУБЛІЦИСТИЧНІ РОЗДУМИ

Не так давно учинився у Полтаві скандал: в театрі імені Гоголя інсценізували повість полтавського автора Леоніда Бразова «Фортеця». Приурочили це до вручення премії імені... його імені. Премію кілька років тому започаткувала облрада. Хтозна, чи сам Бразов, якого вже давно, на жаль, нема, ініціював би таку постановку, але організатори цього дійства (і самі, певно, того не розуміючи) поставили у незручне становище і себе, і автора, і глядачів, що демонстративно покидали зал. Інсценізація міфу про «зрадників»-мазепинців і «визволителів» з армії царя Петра I викликала хвилю гнівних публікацій у пресі. Мені здається, в тих публікаціях немало точних спостережень і справедливих висновків. Але вони не заторкують глибинних психо-історичних нашарувань, крізь які досі не може пробитися пристрасна народницька думка, оснащена точними історичними знаннями. Слово «народницька» вживаю у старому значенні, якому притаманні ідеалізація народу і зацікавленість в його добрій долі.

За суперечками про те, хто кого зрадив — гетьман Мазепа Петра чи навпаки, якось відійшло на задній план чи не основне питання: а як велося на цій території, тобто на Гетьманщині, народу — козакам і посполитим напередодні Північної війни та й під час неї?

Звернімося до поеми Пушкіна «Полтава». Він грунтовно, на науковому рівні, готувався до художньої інтерпретації подій: вивчав джерела, читав спогади сучасників.

«Украйна глухо
волновалась.
Давно в ней искра
разгоралась.
Друзья кровавой
старины
Народной чаяли
войны...
Теперь бы грянуть нам
войною
На ненавистную
Москву!
Когда бы старый
Дорошенко,
Иль Самойлович
молодой,
Иль наш Палей,
иль Гордеенко
Владели силой
войсковой;
Тогда б в снегах
чужбины дальной
Не погибали казаки,
И Малороссии
печальной
Освобождались
уж полки».

Згадує про ті події російський радянський поет Олександр Прокоф'єв у вірші «...А откуда на Ладоге украинская мова».

«...Как-то царь разорил
Запорожскую Сечь
И сослал
двадцать тысяч
украинских сынов
Рыть Петровский
канал.
Мало видели снов
Запорожские хлопцы
о своей Украине,
Засыпая в болотах,
на камне, на глине,
На холодном ветру
замерзая, вмерзая
В темный
камень-валун иль
в граниты вгрызаясь,
Чтоб легла на костях
возле моря дорога
По болотам, забытым
и чертом и Богом!»

1959.

Будувати Петербург посилали «городових» козаків з Гетьманщини. За різними джерелами, на будівництві Північної Пальміри загинули від 30 до 100 тисяч людей.

Я навмисне цитую російських авторів, їх важко запідозрити в українській «націоналістичній» упередженості. Хоча... важко не згадати Шевченка та його слова про царя Петра й царицю Катерину — «отого Першого» і «оту Другу»...

Росіяни теж неоднозначно оцінюють роль Петра. Письменник Дмітрій Балашов пише, що Петро ***«...сделал непоправимое. Он разорвал нацию надвое, противопоставив дворянство народу. Установил рабство, ввел порку и продажу людей, увеличил налоги в 6,5 раза (численность нации при нем сократилась на 1/5 часть!)... Блестящий расцвет дворянской культуры шел в отрыве от нужд страны и мало давал выгоды всему народу... Все усилия создать хозяйство «культурное», то есть как во Франции, как в Англии, как в Голландии и т. д., оканчивались крахом, ибо не учитывали ни экологических особенностей Московии, ни исторического опыта народной жизни». («Формирование русской нации и современные проблемы нашего национального бытия», 1989).***

Ще жорсткіше про Петра пише Борис Чічібабін.

«Будь проклят,
император Петр,
стелivший душу
как солому!
За боль текущего
былому
пора устроить
пересмотр.
От крови пролитой
горяч,
будь проклят,
плотник саардамский,
мешок с дерьмом,
угодник дамский,
печали певческой палач!
Сам брады стриг!
Сам главы сек!
Будь проклят,
царь-христоубийца,
за то, что кровию
упиться
ни разу досыта не смог!
...
Будь проклят,
ратник сатаны,
смотритель каменной
мертвецкой,
кто от нелепицы
стрелецкой
натряс
в немецкие штаны.
Будь проклят,
нравственный урод,
ревнитель дел,
громада плоти!
А я служу иной заботе,
а ты мне затыкаешь
рот.
Будь проклят тот,
кто проклял Русь —
сию морозную Элладу!
Руби мне голову
в награду
за то, что с ней
не покорюсь».

1970.

Можна було б цитувати ще, але й цього, мабуть, задосить.

З якого ж погляду написана «Фортеця» і, вже в наш час, здійснена її інсценізація? Яка ідеологічна домінанта цих творів?

Інтернаціоналізм? Так, на той час нації, як російська, так і українська, ще не «відбулися», це станеться пізніше, під час буржуазно-демократичних перетворень суспільства. А «до» були народи й народності. Отже, щоб стати інтернаціоналістом, треба спочатку відчути свою належність до якоїсь нації, а потім, так би мовити російською, — «суммироваться».

А може, справа в тім, що український народ хотів злитися з братнім московським в єдиній державі і як міг добивався цього? Особливо напередодні і під час Полтавської битви. І з цього погляду написана повість і «сотворена» п'єса? Це було не зовсім так, ще за гетьманування Хмельницького Полтавський козацький полк відмовився приймати присягу на вірність московському царю. Це вже пізніше полтавський полковник Мартин Пушкар заревнував до гетьманської булави і затіяв усобицю з Іваном Виговським.

Відомо, що й до Полтавської битви і після перемоги в ній царські війська вщент руйнували козацькі села й містечка і винищували населення. Все, жінок і дітей включно.

Здається, що може бути природнішим: любити свій народ, переживати за його історичну долю, цікавитися життєписом Батьківщини, надзвичайно драматичним навіть в напівперебріханому імперським і «своїм» офіціозом вигляді? І саме цього, на мій погляд, головного почуття не те що бракує, а й духу не чути в згаданих творах. Так що ж це було? В яких жанрах написано? Мені здається, це — холуйська писанина «с покушениями» на художність. Імперський лубок на задану історичну тему. Це не вкладається у згадані раніше ідеологічні «-ізми». З цих творів явно проглядає інший «-ізм», чуттєво-психологічний, а саме — холуїзм.

Вільний етюд на тему: «Що таке холуїзм?»

На мій погляд, холуїзм — це свідоме чи підсвідоме бажання визначити, хто в певних життєвих (історичних) обставинах сильніший, і прислужитися йому. Без огляду на моральні норми чи, приміром, міркування честі. Іншим словом — вислужитися. Це — головне. Бо з цим пов'язується проблема виживання або благополучного життя. Власного.

Холуї зазвичай більші католики, ніж Папа Римський. Кажучи по-нашому: «Не так пани, як підпанки...». Вони завжди пересолюють у старанності й запобігливості.

У живучості давніх псевдоісторичних імперських легенд «винні» не так їхні творці — «пани», як носії й поширювачі — холуї. Бо треба ж їм якось виправдовувати своє існування, мати якусь ідеологію. Так холуїзм «присусіджується» до ідеологічних «-ізмів». А оскільки всі ідеології часто вироблялися поза Україною і проникали сюди у вигляді ідеологічного спорядження сильних сусідів, то прислуговуватися їм кидався місцевий уродженець — холуїзм. У духовному плані цій підступній навалі протистояло природне народолюбство, не обстояне теоретично і не оформлене державно.

Але вже й держава ніби є... Та куди подіти давній духовний набуток? Він наполегливо пробивається назовні...

Хочеться добре жити. Як у Європі. Як цього досягти?

— Оголосити війну Швейцарії.

— Ну то й що?

— Ми зразу здамося їй у полон і будемо жити, як у Швейцарії.

Це анекдот такий. Оптимістичний. Але холуйський. Холуй прагне пристати до сильного. В сучасних умовах — багатого...

Мені не хочеться говорити про значення Полтавської битви для українського народу, та ще обираючи уявним опонентом творців повісті і п'єси. Це було б надто несерйозно. Хоча кілька слів наведу, мовлених російськими устами.

На 300-літніх роковинах Полтавської битви в нашому місті було багато гостей із Росії. Ось випадком почута розмова молодої пари, вочевидь російської, бо вони говорили гарно, без «малоросійського» акценту, властивого нашим городянам у першому поколінні.

«— Я заметил, что многих местных жителей эта годовщина как-то не радует... Наоборот: считают поражение Мазепы и Карла национальным бедствием. Странно. И довольно недружественно по отношению к нам, русским...

— Их можно понять. До Полтавской битвы они были вольными людьми, казаками. А потом их закрепостили».

Я б сказав, ясне і справедливе розуміння. Без наукових посилань і лукавих «-ізмів».

Мені хочеться вірити, що російський народ не потребує малоросійського холуїзму. Хоча б із міркувань власного морального здоров'я. Бо холуїзм заразливий. Він ослаблює духовний кістяк народу, його опірність зовнішнім впливам. Він непродуктивний, висловлюючись сучасно: не креативний. Він, за рідкісними випадками, — тупий, своєкорисливий, хитруватий виконавець. Цікаво, що в Росії, в народній уяві, людина з такою характеристикою, як правило, асоціюється з дашником українського походження — «сержантом Петренком». Це, так би мовити, візитівка нашого народу.

Звичайно, було б перебільшенням вважати, що це основний український типаж. Є й інші люди, так би мовити, хороші і різні. Але чому ж такі помітні холуї? Може, їх надто багато? Нарікання з цього приводу можна почути й серед самих українців.

Мабуть, їх справді багато, бо впродовж століть холуйський тип невтомно вирощували імперські селекціонери, їх заохочували за радянської доби.

***

«Фортеця» написана в 1970-х роках. Її драматичний варіант виринув ось-ось і приголомшив публіку своєю антиісторичністю та псевдолітературністю. Кажуть, ця реанімація фрагмента минулої доби відбулася за наполягання і невтомної організаторської діяльності нащадків автора «Фортеці». І знову гірко. Тепер — через брак такту, через неочитаність людей, які «за становищем» мали бути більш-менш компетентними...

Не хочу здаватися осмілілим «заднім числом». Я живу в цьому часі, але застав і той. І розумію, як важко співати свою пісню, коли над тобою — «недремне око» государя чи вождя, а навколо — наглядачі і виконавці. Від страху людина змінюється до невпізнанності.

Але тепер. Вже нібито й часи змінилися... Можна своїм голосом. А може, його просто немає? Натомість — холуйська імітація на театрально-помпезнім рівні.

До речі, інспіратором культу Петра Першого за радянської доби був Сталін. Його надихав приклад першого російського вівісектора, який, рвучи й карнаючи народне тіло, ліпив з нього модерний європейський організм. І все нібито в ім'я прогресу. Влаштовувався грандіозний обмін живого людського м'яса на різні машинні чи індустріальні набутки.

Гетьман Іван Мазепа, як васал і соратник Петра, був щедро винагороджений царем: наділений «русскими деревеньками» з кріпаками, відзначений орденами, осипаний щедрими дарунками... Але в нього була риса, що майже не повторювалася в наступних правителях України: він, урешті, пожалів свій народ. Це видно з пісень, які він склав і які стали народними. Розумію, що «жаліти народ» — це не політологічний термін. Це — сентимент, стан душі, і саме він став визначальною мотивацією в рішенні «отложиться» від Петра. Це абсолютно незрозуміло схолуїзованій свідомості, що керується міркуваннями вигоди, виживання і незмінно тулиться до сильнішого.

І якби в тій давній битві історія розпорядилася інакше, то, може, наша мова, мова корінного населення, була б цілком престижною і загально вживаною, може, ми не мавпували б культурницькі зади Європи, а самі брали активну участь у творенні культурно-історичного ландшафту континенту, і наші нинішні, вже нібито незалежні, правителі не озиралися ляклива то на Схід, то на Захід, перш ніж ухвалити якесь державне рішення?.. Але це навіть не концепція — це здогад.

У мене є мрія, спрямована в минуле. Тобто нездійснена. Але спочатку анекдот:

«Німці влаштували облаву на партизанів. Партизани з боєм відступили в глибину лісу і засіли в хатині лісника. Німці вибили звідтіля партизанів і зайняли хатину. Але тепер партизани пішли в наступ...

А потім прийшов лісник дядя Вася і вигнав усіх з лісу».

Оптимальним варіантом в історії про фортецю і битву було б, якби прийшов Наш Гетьман і вигнав усіх — і шведів, і московитів — з України.

Павло СТОРОЖЕНКО,
письменник.

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

Монумент Слави на честь перемоги російської армії над військом шведського короля Карла XII в Полтавській битві.

Щоб стати інтернаціоналістом, треба спочатку відчути свою належність до якоїсь нації

«Ефект матрьошки»: сироти народжують сиріт

Зламати негативну соціальну тенденцію можна, лише об'єднавши зусилля громадськості, держави й благодійників

ПРОБЛЕМА

Невлаштований побут особливо дошкуляє молодим мамам — вихованкам притулків. Дівчата без батьків, житла, а найчастіше й без чоловіка, відмовляються від дітей: іти далі їм нікуди й ні з ким. Виходить «матрьошка»: сирота народжує... сироту, яку віддають до Будинку дитини.

Першими увагу на проблему звернули громадські працівники: з 2009 року співробітники Донецької міської молодіжної організації «Альтернативний молодіжний центр» (АМЦ) знаходять родини, котрі потребують допомоги, й адаптують їх до життя в суспільстві. На території центру також працює SOS-готель для мам-сиріт «Моє маля».

Поки що ця установа може прийняти сімох мам, але бажаючих потрапити туди набагато більше. «На черзі — ще дві молоді жінки: одна ще не народила, друга — в пологовому. Якщо відмова від дитини — через відсутність житла — беремо за будь-яких умов», — пояснює директор центру Тетяна Носач.

Підопічні центру ділять господарські турботи на всіх.

Народила? Доведи!

Ірині Мамоновій 26 років, у неї двоє дітей: Насті — чотири роки, Данилові — два. «Коли народився Данилко, першого ж дня його забрали в сусідню палату, потім перевели в інше відділення. Спочатку показували, потім перестали», — згадує молода жінка.

Росіянка Ірина в Україні вже 20 років, а паспорта не має досі. Через це в Насті не було свідоцтва про народження, Іру хотіли позбавити батьківських прав на Данила. Співрозмовниця згадує знайомство із працівниками центру: «Співробітники приїхали додому із соціальною службою, сказали, що хочуть допомогти». Погодилась одразу, хоч і з недовірою.

Олександр Жилак, психолог організації, із хвилюванням пояснює: «Ми розуміли: щось неправильно, мамі чогось не пояснили. У пологовому Ірі запропонували піти додому, а малюка тимчасово залишити у лікарні. Коли вона повернулася, сказали: мовляв, ви його покинули. Жінка не могла довести своє материнство».

Найперше Іра одержала посвідчення людини без певного місця проживання. Тепер їй роблять паспорт, чекати ще кілька місяців. Нещодавно родина отримала документи для Насті: у РАЦСі Мамоновим навіть не пояснили, що свідоцтво про народження можуть одержувати інші родичі. Весь цей час мама обходилася без законних виплат від держави.

«Іноді Іра відмовлялася приїжджати: не було грошей на дорогу, — ділиться Олександр Жилак. — Доводилося їхати до неї додому, забирати з собою». Перші результати розчаровували, довіра з'явилося, коли Іру, нарешті, допустили до дитини.

Центр іноді допомагає Мамоновій пайком, запрошує на заходи, тримає зв'язок, та з обліку підопічну зняли. З мамою, братом і сестрою Ірина орендує будинок, у неї є середня освіта, колись торгувала на ринку. «Хотіла б працювати, дітей у садок оформити. У Росії краще було б, але залишуся вже тут», — спокійно міркує молода жінка.

І танці, й уроки домоведення

Євгенія, який виповнилося 23 роки, у центрі всього кілька тижнів. Дочці Юлі — три тижні. «Нам нікуди було з пологового виписуватися, — невесело розповідає Женя. — Туди, де ми жили, не можна було з дитиною приходити».

Коли дівчині-сироті виповнилося 16 років, її передали на держзабезпечення й залишили без прописки. У 18 — вигнали з гуртожитку. Вивчилася на цукерника, та за фахом так і не працювала: «Житла не було, доводилося ходити по друзях. А як працювати, якщо ти щотижня ночуєш у різних кінцях міста?» Потім із чоловіком винаймали житло без вигод: з дитиною там жити неможливо. Нині чоловік відвідує Женю в центрі. «Тут добре: дружні дівчата, чудове начальство», — каже молода мама.

Катя з Каміллою (2,5 року) — «старожили», у центрі вже два роки. Катя народила в 16 років, забирати дитину було нікуди, і дівчинку залишила в дитбудинку. Там дочка пробула півроку. «Потім Камілла сильно захворіла, і я вирішила її забрати. Сюди прийшла сама, про центр довідалася від подруги», — пояснює Катя. На той час вона закінчила училище, одержала спеціальність маляра, уже в АМЦ паралельно вивчилася на швачку. У Каті є квартира, але в поганому стані: нині місцева влада робить там ремонт. Дівчина сміливо дивиться вперед: «З вересня планую вчитися в технікумі, дитину віддати в дитячий садок, переїхати у квартиру й жити».

Центр для молодих жінок — не санаторій. Мами самі себе обслуговують: розподілили обов'язки, склали графік чергувань по кухні. Женя саме приготувала рисовий суп. «Якщо є запитання — звертаємося до співробітників: психолог проводить тренінги, вихователь займається з дітьми, юрист допоміг зареєструвати маля», — повідала про будні організації співрозмовниця. Дозвілля мамам теж забезпечене. «Шиємо, сережки робимо, займаємося танцями», — розповідає Катя.

Солдати армії порятунку

Психолог Альтернативного молодіжного центру Олександр Жилак — офіцер запасу. Після розвалу СРСР працював у благодійних фондах: «Сам втратив ґрунт під ногами, а тут знайшов віру». Керував проектами допомоги «дітям вулиць», у центрі брав найважчі випадки.

Олександр Жилак: «Дитина приходить у світ саме із цими жінкою й чоловіком, і не варто позбавляти її батьків тільки тому, що ті не вписуються в загальну мозаїку. Ми вчимо людину переборювати складні обставини. У душу не ліземо. Ідея проекту — кожен сам обирає шлях, у центрі тільки показують варіанти. Бувало, люди йшли — не влаштовували результати. Були ті, хто повертався. Були й ті, хто хотів прийти, а ми не могли допомогти: наприклад, з наркозалежними не працюємо. Складно, коли людина відмовляється від відповідальності, — тоді немає довіри.

Спочатку опускалися руки через спротив чиновників, але віра в успіх надавала сил. Сьогодні суперечності бувають навіть у команді: обговорюємо кращі методики, способи допомоги. Але коли хтось конкретно бере відповідальність за клієнта, — вже не заважаємо.

Центр став дуже активним і пізнаваним. Навчальні заклади приводять на стажування фахівців, але плинність висока. Працівникам потрібна стабільність, тут же виділяються гроші на пайки, підвищення кваліфікації, але кар'єрного зростання немає. А коли з'являється досвід без матеріальної компенсації — люди зневірюються і йдуть».

Санія Гізатова, юрист центру: «Знудилася на «офіційній» роботі й вирішила обрати щось для душі. Легше працювати з «проблемними» людьми тут, ніж із зарозумілими в конторі. Допомагаю відновлювати документи, оформляти скарги, позови в суд, відновлювати житлові права, вибивати пільги й аліменти. Із чиновниками буває важко: часто вони нетолерантні, порушують права, при цьому впевнені у своїх діях. Але й серед них бувають класні люди. А ось довіру з клієнтами встановлювати легко, хоча іноді люди обманюють».

Тетяна Керман, психолог: «Коли захищаєш клієнта, його скритність усе ускладнює. При цьому з родинами в складних обставинах працювати легше, ніж із зовні благополучними. Ми не наглядачі, а партнери, ми йдемо поруч із людиною. Можна сердитися на клієнта, головне — його не кидати. Часто людей нам передають виконкоми, служба у справах дітей: можемо вести складну родину разом».

Вікторія — вже півроку як соціальний працівник центру, але іноді й сама потребує порад психолога: «Родини кризові, не всі готові до контакту, тому все переплітається. Люди часто бояться виконкомів: ті лізуть в особистий простір, нав'язують своє. А в центрі допомагають гнучко, не порушуючи мікроклімату в родині. Держава спілкується з людьми поверхово, немає глибокої реабілітації. Ми ж намагаємося пройнятися, щоб уникнути подальших казусів, навчити новому. Люди дзвонять, багатьом не можеш відмовити, стаєш частиною життя родини. Але при цьому намагаємося, щоб клієнти могли плавно ввійти в життя без нас. Родинам від нашої роботи — тільки плюс. Недоліки для працівників — «вигоряння». Але я реально бачу, як ми допомагаємо. Це надихає», — ділиться молодий фахівець.

А ще в АМЦ приїжджають волонтери для роботи в інтернатах: нині в Донецьку гостює Аня з Естонії.

Із центру йду в дуже брудному взутті: хорошої дороги тут чекають уже півтора року. Але навіть таким розбитим шляхом у суспільство приходять здорові міцні родини. А «матрьошок» залишимо продавцям сувенірів.

Марія ПРОКОПЕНКО.
Донецька область.
Фото автора.

ДОВІДКА

У Донецьку презентували програму «Збережемо дитині родину 2012—2014», яку міська рада реалізує в партнерстві з Фондом Ріната Ахметова «Розвиток України» і представництвом міжнародної організації «Право на здоров'я» (HealthRight International) в Україні. Програма націлена на профілактику відмов від немовлят, роботу з родинами, які опинилися в складних життєвих обставинах, повернення дітей з інтернатів у біологічні сім'ї та створення прийомних родин у Донецьку. За прогнозами фахівців, її реалізація дасть змогу вже до 2014 року знизити рівень сирітства в місті на 30%.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Не просто мода, а вже традиція

У Чернівцях п'ятий рік поспіль відзначали День вишиванки. Ошатна територія центрального корпусу Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича розквітла старовинними та сучасними візерунками. Адже колись саме тутешні студенти висловили таку ідею, традиція закріпилася і переросла у загальноміське дійство. Свідченням цього є запис у Книзі рекордів України — торік Чернівці відзначили як місто, де одночасно зібралась найбільша кількість людей, вбраних у вишивані сорочки. Та й цього року було не менше. Після відкриття свята люди, одягнені у національні обереги, розійшлися вулицями і площами обласного центру. До речі, двох однакових вишитих дивотворів годі й шукати, бо кожен район Буковини має свої вишивані традиції: десь превалюють рослинні орнаменти, десь геометричні, а десь майстрині оздоблюють полотно винятково бісером. Фахівці, поглянувши на сорочку, можуть визначити, де саме вона народилася. Одним із таких знавців є відомий буковинський митець і колекціонер Микола Шкрібляк. Протягом багатьох років він збирає автентичні буковинські вишиванки, милуватися якими чернівчани та гості міста могли на виставці у ратуші. А ще організатори Дня вишиванки, відвідавши породіль у пологовому будинку, подарували сорочечки наймолодшим буковинцям — хлопчику та дівчинці, які народилися напередодні. Саме так, на їхню думку, і здійснюється зв'язок поколінь. Очільник області Михайло Папієв висловив намір ініціювати проведення вишиваного свята на всеукраїнському рівні.

Онкологи розробили новий метод діагностики раку

Розробкою нових технологій діагностики та ефективного лікування раку з допомогою методів лазерної поляриметрії активно займаються науковці кафедри онкології та радіології Буковинського державного медичного університету. Нині тривають дослідження, які не мають аналогів у європейській медицині. Медики збираються розробити та впровадити нові автоматизовані лазерні технології діагностики та контролю ефективності лікування передраку та раку найпоширеніших локалізацій на основі проведення лазерно-поляриметричних досліджень біологічних тканин. Уперше в медичній практиці буковинські автори використали метод лазерної поляриметрії для дослідження гістопрепаратів шлунка при передраковій патології та раку.

Результати цієї науково-дослідної роботи оприлюднені у вигляді монографії, надруковано три статті в одному з фахових американських наукових журналів, отримано чотири патенти на винахід, подано дві заявки на винахід. Отримані результати обговорювали на міжнародній конференції з лазерної оптики та на з'їзді онкологів України.

Зберегти націю — престижно

Ця теза — не просто гарні слова, так вважають чимало буковинців, і це позитивно відображається на демографічних показниках. Наразі в області є 9300 багатодітних сімей, в яких виховується 31 тисяча дітей. А торік Буковина вперше вийшла з невтішного списку вимираючих регіонів України. Голова Чернівецької ОДА Михайло Папієв з нагоди Дня матері вручив почесні грамоти обласної державної адміністрації, подарунки та квіти матерям-героїням, які приїхали на урочистості з усіх куточків області. Місія влади — підтримка сім'ї та збереження нації. І ця підтримка має бути реальною. Протягом 2008—2009 років у Чернівецькій області 6 952 жінки отримали статус матері-героїні, але не отримали посвідчень, а отже — не мали матеріальної допомоги, яка становить 10 прожиткових мінімумів, а це дев'ять тисяч гривень. Обласна влада це питання вирішила, і 6,5 тисячі буковинок, які мають статус матерів-героїнь, отримали ці кошти.

Сергій СУЛИМА.

Держава спілкується з людьми поверхово, немає глибокої реабілітації

Хто ми: багатодітні чи малозабезпечені?

Поясніть, будь ласка, такий момент. У родині троє дітей: дві донечки (одній ще нема року, другій скоро буде три) та син 18 років, котрий навчається у вузі на денній формі. Чи вважається ця родина багатодітною? І чи має вона право отримати відповідне посвідчення та пільги? Або ж вік старшого сина впливає тільки при нарахуванні соціальної допомоги? А якщо в цій родині працює тільки батько за символічну зарплатню, то чи можуть вони претендувати ще й на соціальну допомогу як малозабезпечені?

В. ЛОСЬ.

Одеса.

Відповідає директор Департаменту державної соціальної допомоги Міністерства соціальної політики України Віталій МУЩИНІН:

— Відповідно до статті 1 Закону України «Про охорону дитинства» **багатодітна сім'я — це сім'я, в якій подружжя (чоловік і жінка) перебуває у зареєстрованому шлюбі, разом проживає та виховує трьох і більше дітей, у тому числі кожного з подружжя. Або один батько (одна мати), який (яка) проживає разом з трьома і більше дітьми (до 18 років) та самостійно їх виховує.** Батькам і дітям із багатодітних сімей видаються відповідні посвідчення.

З 1 січня 2012 року набрали чинності зміни до статті 1 Закону України «Про охорону дитинства». Згідно з ними до складу багатодітної сім'ї входять і діти, які навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, але не довше, ніж до досягнення ними 23 років.

Порядком виготовлення і видачі посвідчень батьків і дитини з багатодітної сім'ї, затвердженим постановою Кабміну від 2 березня 2010 року № 209, встановлено, що таке посвідчення видається структурним підрозділом у справах сім'ї, молоді та спорту одному з батьків за місцем його реєстрації та є документом, що підтверджує статус багатодітної сім'ї та її право на отримання пільг відповідно до Закону України «Про охорону дитинства».

Соціальний захист малозабезпечених родин, у тому числі сімей з дітьми, забезпечується шляхом надання їм допомоги згідно із Законом України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» залежно від майнового стану та сукупного доходу сім'ї.

До стабілізації економічного становища в Україні розмір державної соціальної допомоги визначається з урахуванням рівня забезпечення прожиткового мінімуму. З квітня 2012 року розмір соцдопомоги встановлено:

- для працездатних осіб = 229,74 грн. (21% п. м.);
- для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів = 670,4 грн. (80% п. м. для осіб, які втратили працездатність);
- для дітей до 6 років = 455,5 грн. (50% п. м.);
- для дітей від 6 до 18 років = 567 грн. (50% п. м.);
- для дітей від 18 до 23 років за умови навчання = 547 грн. (50% п. м.).

Крім того, кожна малозабезпечена сім'я отримує доплату на дитину віком від 3 до 13 років — 120 грн., а від 13 до 18 років — 230 грн.

При призначенні допомоги до складу сім'ї включаються рідні, усиновлені та підопічні діти цих осіб віком до 18 років, а також діти, які навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I—IV рівнів акредитації до досягнення 23 років і які не мають власних сімей. Для визначення права на отримання державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям заявнику необхідно звернутись до управління праці та соціального захисту населення за місцем проживання.

Фотоетюд Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Вирушаючи за субсидією

Яку інформацію доведеться вказати у декларації про майновий стан для оформлення житлової субсидії? Чи може розраховувати на субсидію безробітний, який перебуває на обліку у центрі зайнятості?

Марта К.

(запитання надійшло електронною поштою).

Відповідають фахівці Міністерства соціальної політики України:

У декларації необхідно вказати:

- відомості про власника житла (П. І. Б., місце реєстрації, контактний телефон);
- відомості про осіб, зареєстрованих у житловому приміщенні, та членів їхніх сімей, що проживають окремо (дружина, чоловік, неповнолітні діти): П. І. Б., ступінь родинного зв'язку, дату народження, ідентифікаційний номер;
- усі види доходів осіб, зареєстрованих у житловому приміщенні, за період, необхідний для розрахунку субсидії;
- відомості про інші житлові приміщення, що перебувають у власності або володінні зареєстрованих у житловому приміщенні осіб і членів їхніх сімей, що проживають окремо (дружини, чоловіка, неповнолітніх дітей), — у разі наявності;
- кількість транспортних засобів, які зареєстровані в установленому порядку та перебувають у власності або володінні зареєстрованих у житловому приміщенні осіб та членів їхніх сімей, котрі проживають окремо (крім автомобілів, отриманих через органи праці та соціального захисту населення), — у разі наявності;
- відомості про земельні ділянки, що перебувають у власності або користуванні зареєстрованих у житловому приміщенні осіб, — у разі наявності;
- відомості про витрати на придбання товарів довгострокового вжитку, майна, оплату послуг, які здійснені протягом 12 місяців перед зверненням за субсидіями, — у разі здійснення.

Субсидія не призначається в разі, якщо серед зареєстрованих у житловому приміщенні осіб є працездатна особа, яка не працює і не навчається, при цьому не шукала роботу через службу зайнятості протягом трьох місяців до звернення за субсидією. Але безробітним, які перебувають на обліку у службі зайнятості, субсидія призначається на загальних умовах. Для цього необхідна довідка з центру зайнятості про розмір допомоги з безробіття за останні шість місяців.

Відшкодування за каліцтво — теж спадок

Невдовзі після каліцтва на підприємстві у мене помер батько. Гроші, які він мав отримати як компенсацію за каліцтво, так і не були виплачені. Підкажіть, будь-ласка, чи маю я право як єдиний спадкоємець отримати їх? Якщо так, то куди звертатися і які документи для цього необхідні?

Микола ЧОБІТКЕВИЧ.

Хмельницька область.

Відповідає юрист «Голосу України» Артур АЛІЄВ:

Стаття 1227 Цивільного кодексу України передбачає, що суми заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відшкодувань у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також інших соціальних виплат, які належали спадкодавцеві, але не були ним одержані за життя, передаються членам його сім'ї, а у разі їх відсутності — входять до складу спадщини. Щодо порядку спадкування, то законодавством передбачено декілька шляхів:

- спадкоємець, який постійно проживав разом із спадкодавцем на час відкриття спадщини, вважається таким, що прийняв спадщину, якщо протягом шести місяців з часу відкриття спадщини він не заявив про відмову від неї;
- якщо на момент відкриття спадщини спадкоємець не проживав постійно із спадкодавцем, він повинен протягом шести місяців з дня смерті спадкодавця подати до нотаріальної контори (за останнім місцем проживання спадкодавця) заяву про прийняття спадщини. Вона подається спадкоємцем особисто.

Спадкоємець, який прийняв спадщину, одержує свідоцтво про право на спадщину. Воно видається після закінчення шести місяців з часу відкриття спадщини. Після отримання свідоцтва про право на спадщину треба подати документ, що підтверджує право особи, яка померла, на відшкодування у зв'язку із каліцтвом, до управління праці та соціального захисту, яке здійснює таку виплату.

Немов на гойдалці: то падаємо вниз, то в небо злітаємо

Чула, що біоритмами людини керує Місяць. Я давно за собою помітила: то тиждень сонною мухою ходжу, то птахом літаю й десятки справ одночасно роблю. Розкажіть про вплив Місяця на людей.

Ганна ЦИГАНОВА

(питання надійшло електронною поштою).

ПОЧАТОК У «ДІАЛОЗІ» ЗА 10 КВІТНЯ 2012 РОКУ.

Ми вже розповіли, як впливають на людину перші дві фази Місяця — Молодик та перша чверть.

У повний Місяць можливе безсоння, надлишок енергії й невгамовності. Можна зробити все, на що раніше не вистачало сил. Але не варто з'ясовувати стосунки або братися за вольове виховання дітей. Частішають аварії на дорогах через підвищену емоційність водіїв. Стаються повені, аварії й поломки водопроводу й каналізації. Під впливом алкоголю можливі непередбачені вчинки з важкими наслідками. У цей час максимально виявляються хворобливі відчуття, яскраво виражені симптоми захворювань, а хірургічні операції небезпечні кровотечею.

Люди, коли Місяць у повні, найбільш товариські й відкриті для взаємодії, всі намагаються виділитися. Цей час чудово підходить для реклами та контактів із публікою. Інформація — мов на долоні (будь-яка незаконна діяльність привертає до себе увагу). Повня приносить розуміння ситуації, а докладені зусилля дають результат. У цей час може завершитися певна епоха або стосунки: одні йдуть під вінець, другі розходяться назавжди.

Доступні будь-які сприятливі можливості: беріть на себе нові зобов'язання, влаштовуйте вечірки. Запишіться на прийом до лікаря (нині найлегше визначити важкодіагностовані захворювання). Займіться пошуком зниклих друзів, рідних.

Остання чверть — це час повернення й перегляду, час пожинати плоди своєї праці. Період неспокійний, турбот — не злічити. Знову нагадують про себе якісь справи й люди з минулого, котрі вимагають вашої уваги, приходить розплата за старі помилки. Ця фаза Місяця не підходить для залагодження конфліктів, бо несила розбиратися, хто правий, а хто винуватий. Знижується опірність організму, з'являється загальна слабкість. Частішають травми й аварії через технічні неполадки.

Це пора винагород за хороше або ж сплати боргів, якщо ви рухалися не в тому напрямку. Тому остерігайтеся дражливих ситуацій і людей, котрі чекають від вас розплати. Відкладіть візит в офіційні інстанції (можливі конфлікти з представниками влади). Остерігайтеся перевірок вашої репутації, якщо не готові до цього.

Зв'яжіться зі старими друзями, піклуйтеся про літніх людей, погляньте на минуле з гумором. Позбудьтеся непотрібних речей і дайте лад приборкаанням. Влаштуйте генеральне прибирання в офісі і вдома. Покладайтеся на те, що пройшло перевірку часом. Накопичуйте гроші. Ця фаза Місяця добре підходить для заходів, пов'язаних з нагородженням і виявами подяки.

За матеріалами astramir.ru.

ПІДКАЖІТЬ АДРЕСУ

Напишу Президенту

Шановні журналісти «Голосу України», на сторінці «Діалог» ви вже друкували адреси та телефони міністерств України. Але нам — постійним передплатникам газети — необхідно знати ще й інші суспільно важливі адреси: Верховної Ради України, Президента України та його адміністрації, Верховного, Конституційного судів та інших інстанцій. Сподіваємося, газета допоможе...

Іван ЦИСЬ.

Краснодон Луганської області.

Будь ласка!

Адреса адміністрації Президента України:
01220, м. Київ, вул. Банкова, 11.
Телефон довідок — (044) 255-73-33.

Адреса Верховної Ради України:
01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5.
Приймальня громадян:
01008, м. Київ, вул. Банкова, 6-8 (5 під'їзд).
http://www.portal.rada.gov.ua.

Адреса Конституційного Суду України:
01033, м. Київ, вул. Жилянська, 14.
http://www.ccu.gov.ua.

Адреса Верховного Суду України:
01024, м. Київ, вул. П. Орлика, 4.
http://www.scourt.gov.ua.

Адреса Вищого господарського суду України:
01011, Київ-1, вул. Копиленка, 6.
http://www.arbitr.gov.ua.

Адреса Вищого адміністративного суду України:
01010, м. Київ, вул. Московська, 8, корп. 5.
http://www.vasu.gov.ua.

Інформацію взято з офіційних сайтів установ.

Діалог з читачами веде Юлія ПОТАПЕНКО. Запитання надсилайте на letter@golos.com.ua

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДВАТ "Автобаза "Донецьквуглезбагачення" ДП ВАТ "Державне холдингова компанія "Донбасвуглезбагачення", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ДВАТ "Автобаза "Донецьквуглезбагачення" ДП ВАТ "Державне холдингова компанія "Донбасвуглезбагачення". На аукціон для повторного продажу виставляються активи ДВАТ "Автобаза "Донецьквуглезбагачення" ДП ВАТ "Державне холдингова компанія "Донбасвуглезбагачення", які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Ушакова, 57, а саме - сукупність інвентарних об'єктів (будівлі та споруди, тощо у кількості 22 найменувань), початкова ціна продажу - 3 598 446,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 359844,60грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00год. 11 червня 2012р. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів 15 червня 2012р. об 11-00год. на Міжрегіональній Українській Біржі за адресою: м. Донецьк, пр-т Панфілова, 20а. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ДВАТ "Автобаза "Донецьквуглезбагачення" ДП ВАТ "Державне холдингова компанія "Донбасвуглезбагачення". Довідки за телефонами: (062)304-37-21, 304-77-83.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що відшкодування гарантованої суми вкладникам Публічного акціонерного товариства "Комерційний банк "Володимирський" здійснюються за результатами розгляду їх індивідуальних звернень до Фонду через філії та відділення банків-агентів Фонду: ПАТ "КБ "ХРЕЩАТИК", ПАТ "Ерсте Банк", ПАТ "ІМЕКСБАНК".

Для отримання відшкодування вкладники банку мають надіслати до Фонду заяву довільної форми, а також копію паспортного документу (сторінки, що містять прізвище, ім'я, по батькові, інформацію про номер, ким виданий, дату видачі) та копію про присвоєння реєстраційного номеру облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер).

Якщо відшкодування виплачується іншим особам за довіреністю, спадщиною тощо, до Фонду повинні бути надіслані також завірені в нотаріальному порядку копії зазначених документів.

Виплати здійснюються відповідно до списків на розблокування виплат поіменованим вкладникам, наданим до Фонду Головним слідчим управлінням Служби безпеки України.

Адреса Фонду: 01032, м. Київ, бул. Шевченко, 33 б. Інтернет-сторінка Фонду www.fg.gov.ua .

Господарський суд міста Києва (01030, м.Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-б) постановою від 21.11.2011р. у справі №44/258-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "РЕАКТИВ АУТДОР" (код за ЄДРПОУ 34938431, адреса: 01103, м.Київ, вул.Кіквідзе, 11). Ліквідатором призначений Малюська Денис Леонтійович (04071, м.Київ, вул.Лук'янівська, 63, кв.48; тел.455-70-42).

Постановою Господарського суду Сумської області у справі № 5021/1053/2011 від 26.04.2012р. визнано банкрутом Фізичну особу Свириденко Світлану Миколаївну (42107, Сумська обл., Недригайлівськнй р-н., с. Засулля, вул. С. Линника, 39, код 2663910065), ліквідатором призначено Полякова Сергія Миколайовича (Ліцензія серії АВ № 347066 від 03.07.2007 року, адреса: 40011, м. Суми, вул. Новомістенська, 10/31.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 07.05.2012 р. у справі №5016/714/2012(15/15) визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Єврокомфорт" (54003, м. Миколаїв, вул. Артилерійська, 17, код ЄДРПОУ 33854548) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Капінус Андрія Анатолійовича (Ліцензія серії АВ №470376 від 19.04.2010 року, адреса листування: а\с №55, м. Миколаїв, 54017). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 19.04.2012р. по справі про банкрутство № 5/116б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "УКРЩЕБПОСТАЧ" (ЄДРПОУ 33904574), зареєстрованого за адресою: 83016, м. Донецьк, Ленінський район, вул. Щербакова, буд. 16, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Годза Олега Петровича (ліцензія серія АВ № 547807). Адреса: 83008, м. Донецьк, вул. Умова, б. 34, кв. 1, тел. 066 714 95 56, факс (062) 310-10-83. Кредиторські вимоги надсилати за адресою: а/с 2740, м. Донецьк, 83008, вул. Умова, б. 34, кв. 1.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21 / вул. Шаумяна, 4) від 24.04.2012 р. по справі № 5009/1376/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмежено відповідальністю "Універсал-12" (код ЄДРПОУ 37767634; місцезнаходження: 69002, м. Запоріжжя, вул. Пролетарська, буд. 57; п/р 26001001350556 в ПАТ "ОТП Банк" м. Києва, МФО 300528).

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "Орграф ІТ" (код ЄДРПОУ 34834241; адреса для листування: 03194, м.Київ-194, а/с № 95.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) Постановою від 25.04.2012 р. по справі № 5006/42/9Б/2012 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Підприємство енергетичного постачання "ГОРЕНЕРГО" та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначений арбітражний керуючий Мернік Олексій Вікторович (ліцензія від 16.11.2011 р. № 592874 серія АВ), конт. тел. (095) 067-09-00, адреса: 83122, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 262/70.

Реквізити, місцезнаходження та адреса боржника-банкрута: 83001, Україна, м. Донецьк, Ворошиловський район, бул. Шевченка, буд. 11; код ЄДРПОУ 25342919; рахунки № 26003962488803 в ПАТ ПУМБ в м. Донецьку, МФО 334851, та № 26008962496083 в ПАТ ПУМБ м. Донецьк, МФО 334851.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36014, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 26.04.2012 р. по справі 18/2616/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Руст", код 32275526, проїзд Галузевий, 18-Б, м. Кременчук, 39600.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Євгена Євгеновича, ліцензія серії АВ № 547877 від 15.11.2010 р., видана Державним департаментом з питань банкрутства, адреса: 36004, м. Полтава, проспект Вавилова, 5, кв. 11.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А від 03.05.2012 року по справі № 5005/2949/2011 комунальне виробниче підприємство Дніпродзержинської міської ради "Дніпродзержинськводоканал", (м. Дніпродзержинськ, вул. Широка, 16, (код ЄДРПОУ 03341322), визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором комунального виробничого підприємства Дніпродзержинської міської ради "Дніпродзержинськводоканал", призначено арбітражного керуючого Левченка Віталія Володимировича (ліцензія АВ№347329 від 11.12.2007 р.) 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1819.

Постановою Господарського суду Донецької області від 07.05.2012р. по справі № 5006/27/14 б/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "СОЮЗ-АТЛАНТИС" (83004, м. Донецьк, вул. Батищева, б. 2 А, Код ЄДРПОУ 36936001) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Родікова Едуарда Юрійовича (ліцензія серії АВ №470497), адреса: 83017, м. Донецьк, бульвар Шевченко, буд. 69, кв. 85).

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка, 18/1) від 26.04.2012 року по справі № 19/129-10 визнано банкрутом Приватне підприємство "Гедеон" (юридична адреса: м. Суми, вул. Перемоги, 1, код ЄДРПОУ 31651590, п/р 26000169518 в АТ "Райффайзен Банк Аваль" в м. Київ, МФО 380805).

Ліквідатором банкрута призначена арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ № 592939, від 24.10.2011 року; адреса: 40000, м. Суми, вул. Покровська, 1-б, оф. 1, тел./факс: (0542) 600787).

Засновником Товариства з обмеженою відповідальністю "МИКОЛАЇВ-ТЕКСТИЛЬ-КОНТАКТ" (код 24055336, Миколаївська область, м. Миколаїв, Ленінський район, вул. Гмирьова, буд. 12) 19 квітня 2012 року прийнято рішення про ліквідацію підприємства та призначено ліквідаційну комісію на чолі з Постикою Андрієм Леонідовичем (телефон 0675101129). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 54056, м. Миколаїв, а/с 14.

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4,

18 червня 2012 р. об 13 год. 00 хв. відбудеться аукціон з визначення переможця щодо наступного майна: Лот№1 автодорога та площадка, що знаходяться на території СП "Мукачівський завод керамічної плитки". Початкова вартість лоту 22117,6грн. Місцезнаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Павшино, вул. Волошина,33. Лот № 2 Насосна станція зворотної води, літ.Т (Тпд,Т1) внутрішньою площею 17,0 м.кв. з підвалом. Початкова вартість лоту: 890,1грн. Місцезнаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Павшино, вул. Волошина,33. Лот № 3 земельна ділянка 0,0865 га, кадастровий номер 2124881200:03:002:0231, цільове призначення - житлове - для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд. Місцезнаходження: Закарпатська область, мкрн. "Горяни" на території Великолазівської сільської ради Ужгородського району. Початкова вартість лоту 8402,8грн. Стан частково задовільний, частково незадовільний, придатний для використання за призначенням. Об'єкти використовувалися в виробничо-господарській діяльності. Обмеження щодо обігу вказаних активів не встановлено. Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 800,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 800,00 грн. Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі та здати як додаток до заяви на реєстрацію учасником аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; квитанцію про сплату реєстраційного внеску у розмірі 17,00 грн.; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів, щодо яких подається заява; декларацію про доходи, у разі придбання активів за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону суб'єкта підприємницької діяльності). Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три календарних дні до початку аукціону. Реєстраційний та гарантійний внесок вноситься грошовими коштами на рахунок організатора аукціону (продажу) - Філії ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Закарпатській області у АБ "Укргазбанк" м. Київ, Рах. № 26009161372, Код 26252740, МФО 320478. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Постановою господарського суду Вінницької області від 10.04.2012 р. сп.№15/85/2011/5003 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ "Новолакс ЛТД", код ЄДРПОУ 20114295 : вул. Хмельницьке шосе ,145, м. Вінниця, інд.21029. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокольвака Михайла Васильовича (ліцензія АВ №470230 від 03.03.2010р.вул. Пирогова, 73а /132, м. Вінниця, інд. 21037, т.(0432 66-09-28).

Постановою Господарського суду міста Києва (вул. Б.Хмельницького 44-Б, м. Київ інд.: 01030) від 18.04.2012 р. по справі 15/165-Б було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Центр українсько-китайського співробітництва" (вул. Березнева, 10, м. Київ, інд.: 02160, код ЄДРПОУ 31245574). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Колісніченка С.В. (ліцензія серії АГ № 580394 від 23.08.2011 р. поштова адреса: вул. Никоненка, 11, с. Шкарівка, Білоцерківський р-н, Київська обл., інд.: 09170.

Господарський суд Черкаської області постановами у справах №14/5026/322/2012 від 03.04. 2012 року та №01/5026/651/2012 від 03.05.2012 року визнав ПП "Олбер" (20500, Черкаська область, смт. Катеринопіль, вул. Леніна, 49, кв. 8, код 36672636) та ТОВ "Лайт Маріс ЛТД" (18000, м. Черкаси, вул. Гагаріна, буд. 136, код ЄДРПОУ 35158983) банкрутами як відсутніх боржників, відкрив ліквідаційні процедури. Ліквідатором ПП "Олбер" призначено арбітражного керуючого Ярмолінського Юрія Васильовича (ліцензія АВ №397324 від 14.11. 2008р., Черкаська обл., смт. .Катериноніль, вул. Озірна, 13, тел. 0674740415). Ліквідатором ТОВ "Лайт Маріс ЛТД" призначено фізичну особу - підприємця Ярмолінського Юрія Васильовича (Черкаська обл., смт. Катеринопіль, вул. Озірна, 13). Заяви кредиторів приймаються за адресою: 20500, Черкаська обл., смт. Катеринопіль, вул. Озірна, 13, протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, вул.Тюленіна, 21/Шаумяна, 4) від 25.04.2012р. по справі № 21/150/10 - 5009/231/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Чиста Вода-Бердянськ" (юридична адреса: 71112, Запорізька область, м. Бердянськ, пр. Пролетарський, 97), код ЄДРПОУ 35200228, п/р 2600906018587 в ЗРУ КБ "Приватбанк" в м. Запоріжжі, МФО 313399. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Дмитренко Наталія Іванівна, ліцензія АВ № 482141 (адреса: 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, буд. 19, кім. 133, 066- 910-93-20).

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 30 січня 2012 року порушено провадження у справі № 5011-28/931-2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Вайд Авто Україна" (01010, м. Київ, вул. Івана Мазепи, 26, код ЄДРПОУ 35760401, п/р 260060132218 в АТ "СБЕРБАНК РОСІЇ", МФО 320627).

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06 березня 2012 року введено процедуру розпорядження майном боржника у справі № 5011-28/931-2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Вайд Авто Україна". Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Микитьон Віктор Васильович (01001, м.Київ-001, а/с 289-В, ліцензія АВ №456349 від 12.02.2009 р., тел. 050 387 71 79).

Заяви кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) постановою від 18 квітня 2012 року по справі № 1/109-10-4158 визнав банкрутом ОВ ХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ, в зв'язку з чим відкрито ліквідаційну процедуру.

Реквізити підприємства: код ЄДРПОУ 32093887, юридична адреса: м. Одеса, Хаджибеївська дорога, 2, п/рахунок №26006054402281 в ОФ ПАТ "Приватбанк", МФО 328704.

Ліквідатором банкрута призначено Новікова Юрія Петровича, ліцензія АВ №347264 від 24 жовтня 2007 р. Адреса: а/с 250, м. Одеса-1, 65001. Тел. 0949472924.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м.Київ, вул. Комінтерну, 16) від 25.04.12 у справі № Б11/037-12, Товариство з обмеженою відповідальністю "Бріза" (07500, Київська область, смт. Баришівка, вул. Леніна,30, код ЄДРПОУ 35962486) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Тритяченко Ольгу Володимирівну, (ліцензія серії АВ № 600738 від 05.04.12 поштова адреса: 02103, м. Київ, бульвар Дружби Народів ,20, офіс 33).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Житомирської області (10002 Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 12 квітня 2012 року по справі №19/5007/12-Б/11 за заявою Приватного підприємства Фірми "Санітас" визнано банкрутом Комунальне підприємство "Аптека №6" (Житомир, Богунський район вул. Київська ,19/2 ідентифікаційний код 20424883, р/р №26004000485 в Житомирській Ф.ПАТ "Захід інкомбанк" МФО 311670).

Ліквідатором призначено Шведюк Людмилу Петрівну (ліцензія серія АВ №600694 від 05.03.2012р.),яка знаходиться за адресою: м. Житомир, вул. Київська, 73,кв.67(тел. (0412) 374370, e-mail: lyudmila_shvedyuk@mail.ru, 0679477608.

Заяви від кредиторів приймаються на протязі місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) від 13 березня 2012 року по справі № 5015/739/12 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Поступ" (82617, с. Крушельниця, Сколівського району, Львівської області, ідентифікаційний код 20779416), визнано банкрутом, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мірчук Галину Василівну (82400, вул. А. Шептицького, 25-а, м. Стрий, Львівська обл.). Заяви кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької обл. від 25.04.2012 р. (справа № 27/179 б) Комунальне підприємство "Артемівська міська типографія" (Донецька обл., м. Артемівск, код ЄДРПОУ 02470017 визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на один рік до 25.04.2013 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко Василя Тимофійовича; ліцензія серія АВ № 307239 (адреса: 83001, м. Донецьк, проспект 25 років РККА, буд. 6, кв.1; інн 1383110294).

Заявки кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу публікації за адресою: 83015, м. Донецк, пр-т 25 років РККА, б. 6/1. Тел. (062)304-95-64.

СПОРТ

№ 86 (5336) ВІВТОРОК, 15 ТРАВНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі, місцями грози. Вітер східний, південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — 9—14 градусів тепла, на півдні та сході — 11—16, у західному регіоні — 4—9 тепла. Удень — 21—26, у південних та східних областях — 24—29 градусів, на заході — 15—20 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 ТРАВНЯ

1618. Німецький астроном Йоганн Кеплер сформулював відкритий ним закон руху планет. **1859.** Народився український актор і режисер Панас Саксаганський. **1875.** Землетрус у Колумбії, що тривав лише 45 секунд, забрав життя 16 тисяч осіб. **1943.** На вимогу союзників (США та Великобританії) Йосип Сталін офіційно розпустив Комінтерн (Третій Інтернаціонал). **1956.** Народилася балерина Надія Павлова. **1957.** Великобританія провела випробування своєї першої водневої бомби і стала третьою термоядерною державою світу. **1988.** Почалося виведення радянських військ із Афганістану.

Друге пришестя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Захід у столичній міській держадміністрації провели футбольні зірки — посол УЄФА на Євро-2012 Андрій Шевченко і посол УЄФА хорват Давор Шукер.

Кубок виставили на загальний огляд на майдані Незалежності. Окрім киян його побачать також мешканці Донецька, Харкова, Львова, Івано-Франківська, Одеси та Дніпропетровська.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

Андрій Шевченко і Давор Шукер.

P. S. *Двоє молодиків, фотографуючись біля нагороди майбутнього переможця чемпіонату Європи, дістали синій плакат, загорнули в нього кубок і спробували піти із призом. Однак охоронці виявилися пильними. Через 20 хвилин кубок повернули на загальний огляд. Не залишилася в тіні й організація Femen. Її активістка встигла оголити торс і скинути кубок на землю. У результаті громадянку затримали.*

УЄФА «захопив» стадіони...

Футбол. Наступного дня після 30 туру чемпіонату Прем'єр-ліги (11 травня) арени Євро-2012, які Україна підготувала до турніру, перейшли в управління УЄФА. З цього часу розпочинається активний підготовчий етап до початку проведення поєдинків: монтаж тимчасових конструкцій, тестування матчевих процедур, оформлення декорацій, встановлення додаткових вказівників, обладнання функціональних зон тощо.

Як розповів директор турніру Мартін Каллен, згідно з угодою, мають бути припинені всі заходи на аренах, в тому числі і в президентській ложі.

— Протягом місяця до старту турніру, — зазначив він, — фахівці союзу готуватимуть стадіони до матчів, як з організаційної точки зору, так і з точки зору безпеки. З 9 травня до 8 червня на кожному стадіоні має бути встановлено багато додаткових об'єктів, відбудеться брендування певних місць, встановлять рекламні вивіски.

Також облаштують медіа-центри і трибуни для роботи ЗМІ, зони гостинності. Особливу увагу буде також приділено газону, щоб він під час чемпіонату був найвищої якості. Контракт передбачає, що УЄФА платитиме аренам орендну плату за цей період використання...

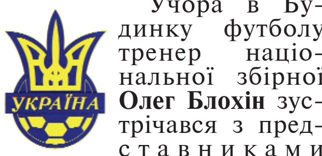
Водночас директор турніру в Україні Маркіян Лубківський заявив, що усі українські арени готові до Євро, в тому числі з точки зору організації безпеки під час проведення матчів:

— Аналіз ситуації з безпекою напередодні Євро-2012 в обох країнах дозволив експертам приймаючих країн, а також УЄФА віднести майбутні матчі чемпіонату до категорії заходів з низьким ризиком. Попри це, до турніру Україна готує консолідовану концепцію безпеки, за якою об'єднані зусилля як державних правоохоронних органів, так і приватних служб охорони. Сьогодні робляться останні уточнення, скільки необхідно персоналу з різних відомств для організації безпеки на стадіонах під час матчів з низьким ризиком.

Пан Лубківський додав, що в обох приймаючих країнах є достатня кількість правоохоронців, щоб вирішити конфліктні ситуації і щоб гості чемпіонату почувалися у безпеці. Загальна кількість стюардів для всіх арен України на Євро-2012 — близько 4 тисяч. Це люди, які слідкуватимуть за порядком на стадіоні. До їхніх завдань входить або допомогти людині чи надати інформацію, можливо, зробити коректне зауваження в якійсь ситуації, або сигналізувати охороні про позаштатний випадок чи джерело непорозуміння.

Міліція не буде присутня в чаші стадіону, вона контролюватиме ситуацію за межами арен. Водночас у чаші буде задіяна також і приватна охорона — для здійснення контролю за безпекою в функціональних зонах, у тому числі зоні гостинності, волонтерському центрі, медіа- та VIP-зонах.

Спілкувалися перед дорогою

Учора в Будинку футболу тренер національної збірної **Олег Блохін** зустрічався з представниками ЗМІ. Як відомо, наша команда має провести в Туреччині перший із завершальних підготовчих зборів до Євро-2012 (15—24 травня). Детальніше про вчорашню подію розповімо в наступному числі нашої газети.

Також стало відомо, що 7 червня на стадіоні імені Валерія Лобановського збірна України планує провести відкрите тренування для преси і вболівальників. Тоді відбудеться ще одна прес-конференція Олега Блохіна.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Спортивна гімнастика. Брюссель (Бельгія). Чемпіонат Європи. Особиста першість. Бруси. 1. Комова — 15.666; 2. Гришина (обидві — Росія) — 15.200; 3. **Наталія Кононенко (Україна) — 15.133.**

Стрибки у воду. В Ейндховені (Нідерланди) 15—20 травня відбудеться чемпіонат Європи. Українську команду представлятимуть найсильніші спортсменами (Ілля Кваша, Олексій Пригоров, Олександр Бондар, Олександр Горшковозов, Антон Захаров, Олена Федорова, Анна Письменська, Юлія Прокопчук, Вікторія Потєхіна). Для них це останній міжнародний старт такого високого рівня перед Іграми XXX Олімпіади в Лондоні, **інформує сайт НОК України.**

Волейбол. Завершився фінальний турнір чемпіонату країни серед чоловіків. **Переможцем став харківський «Локомотив» — 28 очок.** Срібні медалі дісталися клубу «Кримсода» (Красноперекопськ) — 27, бронзові — «Фавориту» (Лубни) — 10. Четверте місце посіла команда «Імпекагро» (Черкаси) — 7.

Теніс. Варна (Болгарія). Міжнародний турнір. Призовий фонд — 10 тисяч доларів. Фінал. **Іван Сергєєв (Україна) — Теодор-Даян Крачюн (Румунія). 6:0, відмова суперника.** Раніше Сергєєв разом з Олександром Недовєсовим переміг у парному розряді. Українці переграли болгарський дует Дімов/Кузманов. 6:1, 6:1.

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. 1/2 фіналу. «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — «Донецьк». 73:75 (15:17, 13:22, 23:17, 22:19). Рахунок у серії став 2:4. Таким чином «Донецьк» вийшов до фіналу, де зіграє з маріупольським «Азовмашем».

Кубок і квитки на фінал Євро-2012

Команда ЗОШ №18 із Сум (тренер — Оксана Рахматулліна) стала переможцем Національного кубка шкільного футболу Євро-2012, перемігши у фінальному поєдинку, який відбувся на НСК «Олімпійський», учнів школи-ліцею №13 з Тернополя. Основний час — 2:2. Післяматчеві пенальті — 4:3. За грою спостерігало близько 46 тисяч глядачів, відвідали її генеральний секретар УЄФА Джанні Інфантіно і віце-прем'єр-міністр України — міністр інфраструктури Борис Колесніков.

Президент ФФУ Григорій Суркіс зазначив, що процвітання професіонального футболу неможливе без міцних підвалин, котрі становлять масовий і дитячо-юнацький. Нам є чим пишатися. У Кубку шкільного футболу Євро-2012 взяли участь 10 тисяч команд, які представляли навчальні заклади з усієї країни. Понад 170 тисяч юних гравців — це справді величезна армія футболістів.

Нагородою для сумських хлопчиків став не тільки кубок, а й комплект квитків на фінал Євро-2012. Яскраве шоу завершилося великим концертом за участю вітчизняних та зарубіжних зірок естради.

Фото Інформаційного центру «Україна-2012».

Сумські школярі — переможці змагань.

Найближчі плани

Футбол. Одразу після матчу проти «Таврії» тренери і футболісти «Динамо» пішли у місячну відпустку. Коли повернуться (12 і 13 червня), біло-сині пройдуть медобстеження і проведуть втягувальні тренування на клубному стадіоні.

На перший збір до Австрії команда вилетить 14 червня. У добре знайомому по минулих роках передмісті Інсбрука команда пробуде десять днів, після чого повернеться до столиці України. Перепочивши 25—27 червня, «Динамо» вирушить на другий австрійський збір (триватиме з 28 червня по 8 липня).

За іншою програмою проведуть найближчий місяць гравці національних збірних. Максим Коваль, Тарас Михалик, Євген Хачеріді, Олег Гусєв, Олександр Алієв, Денис Гармаш, Андрій Ярмоленко, Андрій Шевченко та Артем Мілевський готуватимуться до Євро-2012. А Огнена Вукоєвича запрошено до збірної Хорватії.

За словами Юрія Сьоміна, гравцям «Динамо», задіяним на Євро-2012, будуть надані після турніру десять днів відпочинку. Тому вони, природно, пропустять перший збір і приєднаються до своїх партнерів на другому. Також наприкінці травня—початку червня в контрольних матчах за свої збірні, можливо, зіграють Мілош Нінкович (Сербія) і Адмір Мехмеді (Швейцарія).

На перший збір вирушать також гравці молодіжного складу: оборонці Янко Симовић, В'ячеслав Лухтанов; півоборонці Сергій Рибалка, Олександр Чорноморець; нападники Дмитро Хльобас, Андрес Ескобар. Окрім них залучено півоборонця Євгена Макаренка з «Динамо-2» і воротаря Дениса Бойка, котрий повернувся з оренди в «Кривбасі».

На ювілей запросили «Спартак»

У рамках святкування 85-річчя ФК «Динамо» у Києві відбудеться матч зоряних команд «Динамо» (Київ) і «Спартака» (Москва) зразка 80-х років.

За киян зіграють: Віктор Чанов, Михайло Михайлов, Анатолій Дем'яненко, Сергій Балтача, Василь Рац, Олександр Заваров, Іван Яремчук, Ігор Бєланов, Олег Протасов, Геннадій Литовченко, Володимир Безсонов, Олексій Михайличенко, Олег Лужний та інші. Тренером динамівських зірок буде Володимир Веремеєв.

Знаменитий склад прибуде з Москви. Зокрема, за червоно-білих планують зіграти Рінат Дасаєв, Геннадій Морозов, Вагіз Хідіятуллін, Федір Черенков, Сергій Родіонов, Юрій Гаврилов, Георгій Ярцев, Сергій Шавло, Валерій Карпін. До них приєднаються інші дзвінкі імена. Тренуватиме росіян Олег Романцев.

Зустріч відбудеться 26 травня, у суботу, на столичному стадіоні імені Валерія Лобановського. Початок о 17.00. Партнером ФК «Динамо» в організації зустрічі виступив Ощадбанк. Усі виручені кошти від організації матчу переведуть на рахунок дитячого будинку у Пущі-Водиці, над яким уже багато років шефствує ФК «Динамо» (Київ).

Перед грою ветеранів «Динамо» і «Спартака» на стадіоні імені Валерія Лобановського відбудеться зустріч юнацьких команд клубів, у складі яких вийдуть хлопці 1995 року народження. Цей матч розпочнеться о 15.00.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24546

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

